

GOSPODAR RATA

~ Vječnost

OBRADA: LJUBAVNI EROTSKI ROMANI
& BALKAN DOWNLOAD

PREVOD: LJUBAVNI EROTSKI ROMANI

UČILIŠTE - " neljudska bića ujedinjena u jednom zadatku, ostati u tajnosti od ljudi."

- Većina su besmrtnici i mogu se oporaviti od ozljeda, ubiti ih može samo mistična vatra ili odrubljivanje glave. Njihove oči mijenjaju boju kod intenzivnih emocija, svaka vrsta ima specifičnu boju.

VALKIRE - "Kada jedna djevojka zavrišti u smrtnom dahu, hrabro poginuvši u borbi, dva boga- Woden i Freya čuli su Njen vrisak. Pogodivši je munjom spasili su je i odveli u svoj dvor da sačuvaju njenu hrabrost zauvijek u obliku djevojčine besmrtne kćeri -valkire."

- One crpe snagu hraneći se iz električne energije na zemlji. Njihove emocije izazivaju munje i oči im postanu srebrne. Privlače ih sjajni i blještavi predmeti od kojih teško mogu odvojiti pogled i pohlepne su. Posjeduju nadnaravnu brzinu, snagu i osjetila, te snažan vrisak od kojeg pucaju bubnjići.

- Valkire mogu prepoznati svoju pravu ljubav kad njihovo muško raširi ruke i one znaju da će im uvijek trčati u zagrljaj.

FURIJA - Valkirska kraljica.

VAMPIRI - Postoje dvije zaraćene frakcije, Horda i Precipobunjenici.

- Svaki odrasli mužjak traži svoju Nevjestu, svoju suprugu za vječnost, i hodaju svijetom u obliku živih mrtvaca dok ju ne nađu.

- Kada nađu onu pravu njihovo tijelo ju prepozna kao svoju. Nevjesta će im vratiti tijelo u život, probudivši im otkucaje srca i disanje, proces poznat kao prokrvljivanje-buđenje krvi. Tada dobiju punu moć i snagu.

- Trasiranje je vampirski način putovanja – kao teleportiranje. Vampir se može trasirati samo na ono mjesto koje je vidio ili posjetio. Samo rijetki mogu i na nepoznata mjesta.

- Pali ili posrnuli su oni vampiri koji ispiju žrtvu do smrti. Tako upiju i žrtvina sjećanja koja se tokom godina nakupe i tjeraju ih u ludilo i stalnu krvožeđu. Prepoznaju se po crvenim očima. Članovi su Horde.

HORDA - "U prvim sukobima unutar Učilišta, bratstvo vampira oslanjalo se njihovu hladnu prirodu i obožavanje logike, ali bili su nemilosrdni. Poticali su od prodora iz stepa Rumunjske i migrirali su u Rusiju, iako postoje priče da postoji tajni ogranak-Daci, koji žive i dalje u Rumunjskoj.

HELVITA – glavno vampirsko uporište u Rusiji. Iako je sva pozlaćena, Helvita je ipak vlažno i mračno mjesto poznato po tamnicama.

PRECI - "njihov tron je otet, Kristoff, zakoniti kralj Horde, tajno oformljava pobunjeničku vojsku, vreba ratišta tražeći najjače i najhrabrije ljudske ratnike koji su poginuli, tako je zaradio ime Šetača među grobovima. Nudio im je vječni život u zamjenu za vječnu vjernost njemu i njihovoj rastućoj vojsci. "

- Vojska vampira koja se sastoji od preobraćenih ljudi ne piju krv direktno iz izvora-žrtve. Njihove oči pocrne kod jakih emocija.

LYKAE - Svaki Lykæ u sebi je nosio zvijer sličnu vuku, posjedovali su to. Potječu s teritorija Škotske i žive u klanovima. Ogromni su i snažni, divlje naravi koju teško kontroliraju. Za kontrolu potrebno je dugogodišnje treniranje. Boja očiju varira im od zlatne do plave kad oslobode zvijer u sebi.

- Kao što vampiri imaju Nevjeste, tako oni imaju svoje vječne Družice.

USPON - je donosio moć i blagostanje pobjednicima i to nije bio rat do istrebljenja - nije se radilo o tomu da se najsnažnije struje u Učilištu nađu na neutralnom terenu nakon poziva na "lom", nego borba za prevlast. Vrijeme kada se sva besmrtna bića iz Učilišta, Valkire, Vampiri, Lykæ, Demonske frakcije, Fantomi, Vještice, Mjenjolici, Zlodusi, Goblini, Vile, Nimfe, Čarobnjaci i Sirene trebaju boriti međusobno i uništavati jedni druge.

Neki su govorili da se tu radi o kozmičkoj uspostavi ravnoteže među uvijek rastućim brojem besmrtnika koja ih prisiljava da semeđusobno istrijebe. Na kraju, ona struja koja je izgubila najmanji broj svojih članova pobjeđuje. Pojavljuje se svakih pet stotina godina. Ili odmah..

U krvlju poprskanom snijegu, usamljeni ratnik pao je na jedno koljeno i zadrhtao od slabosti. Ipak podiže mač u ruku protiv nadolazeće legije. Njezin oklop progutao je njezinu malu građu tijela. Vjetar je zavijao, mrsio joj kosu, ali čula je otpuštanje tetive na luku. Vrisnula je u bijesu.

Strijela je probila središte njezina oklopa, odbacujući je unatrag. Prošla je kroz metal, zatim kroz rebra, tek toliko da je dotaknula srce. Bockala je pri svakom otkućaju. Otkućaji njenog hrabrog srca su je ubijali. No njezin vrisak kroz brutalnu studen stoljeća probudio je dva uspavana božanstva. Oni se umiješaju, gledajući djevojku kojoj u očima bliješti hrabrost. Hrabrost i volja obilježila je cijeli njen život, ali smrt je uzimala njenu svjetlost i oni su je žalili.

Božica Freya je šapnula da bi joj trebali uzeti i hrabrost i sačuvati za vječnost jer je tako dragocjena. Bog Woden se složio i zajedno su odaslali munje kroz zrak i pogodile umiruću djevojku. Svjetlost je bila jaka i sporo nestajala da bi i vojska zadrhtala.

Kada ju je tama obavila opet, djevojka se probudila na nepoznatom mjestu. Bila je netaknuta i njezina smrtnost nepromijenjena. No ubrzo, besmrtna kćer će biti rođena, kćer koja će posjedovati njezinu hrabrost, Wodenov prepredeni mozak i Freyino veselje i ljepotu. Iako će ta kćer imati moći munje, ona je također naslijedila Wodenovu bahatost i Freyinu gramzivost, što će ih zblži ti još više.

Bogovi su bili zadovoljni djevojkom i obožavali njezinu novu bebu. Ipak nakon što je godina prošla bogovi su čuli o još jednoj hrabroj ženi koja je umrla u borbi protiv tame. Nije bila smrtnik, nego furija, jedna iz Učilišta - vrste bića koja su uvjerala ljude da oni postoje samo u mašti. Strašne trenutke je imalo to stvorenje - u ledenoj noći njezin dah je nestao.

"Naši dvori su veliki ali naša obitelj je mala", rekla je Freya, njezine oči blistale su tako jarko kao u mornara koji je bio zaslijepljen sjevernom zvijezdom i gotovo izgubio svoj put.

Namrgođen, Woden je uhvati za ruku, zbog nemogućnosti da porekne. Oni okruže umiruću Furiju šaljući s neba svjetlost munja udarajući još jednom. Udarali su opet i opet u narednim godinama, nastavljajući, nakon ratnice.

Idućih godina su njihove munje pogađale umiruće ženske ratnice svih vrsta iz Učilišta - Tako su Valkyrie rođene.

Valkire kao i Furije su doista bile djelomično furiozne. Freya i Woden pružali su kćerkama Freyinu vilinsku ljepotu i njegovo lukavstvo. Te su se osobine spajale s majčinom vrijednošću i pojedinačnim podrijetlom.

I tako su sve njihove kćeri bile jedinstvene, ali prema Učilištu, Valkira se može prepoznati po tome što joj oči sjaje srebrnom bojom kad doživljava snažne osjećaje.

LJUBAVNI
EROTSKI
ROMANI

-1.POGLAVLJE-

5 godina ranije... Mt. Oblak Castle, Russia

Ako ovaj prerastao vampir ne prestane buljiti u njezino lice, čak ni njegov talent s mačem neće sačuvati njegovu glavu na ramenu.. Razmišljala je Myst, besmrtnica znana kao Žuđena, dok se se smješkala sklupčana na prozorskoj dasci svoje ćelije.

Naslonjena na armirane rešetke, gledala je dvije vampirske vojske kako se bore, moćno kao i ona, da je sve tutnjalo u pozadini. Jedan ratnik širokih ramena i crne kose pridružio se legiji ostalih muškaraca bacajući zadnji pogled na njezino nasmješeno lice.

Namrštila se kad se sagnuo i protrčao kroz svoje neprijatelje ,veliki muškarac, barem metar osamdeset pet visok, ali bio je iznenađujuće brz. Nagnuvši glavu proučavala ga je. Bio je dobar, znao se boriti, sviđao joj se njegov prljav stil borbe.

Sjekao je mačem i obarao šakama. Zabavljalo ju je gledati, ali što bi dala da je tamo usred borbe, u sredini, protiv obje strane, protiv njega, borila se prljavije... Skretao je pogled prema njoj, jednom je čak skoro i ubijen dok su mu oči još bile na njoj. Poslala mu je poljubac pazeći da ju vidi.

Našao je vremena za pogledavanje čak i kad je grmio naredbe, davao komande vojsci vampira oko njega pokazujući briljantnost u strategiji. Ispitivački je promatrala kao da gleda ključne bitke neba i zemlje, nevoljko priznajući učinkovitost granata s kiselinom i pušaka njegove vojske. Stvorenja iz Učilista preziru ljudska oružja poput tih.

Takvo oružje može ubiti jedino ljude, što je ispod časti. Ipak stvar uzbuđenja u metcima je bilo savršeno uništavanje, dobra kontura. Oni mogu povrijediti i imobilizirati besmrtnike na par dragocjenih sekundi, dovoljno dugo da prljavi borac skine glavu. Učinjeno je to mnogo puta, mogu osvojiti neosvojivo, kao dvorac Ive Okrutnog.

Myst nije marila za Ivu O., njezinog tamničara i mučitelja, nego što će njezino dupe biti predano njemu, tom ratniku sa zabranjenim modernim oružjem. Njezina situacija se neće promijeniti, jer ti pobunjenici, preobraćeni ljudi poznati kao Preci, ipak su bili vampiri. Protivnička krv je protivnička krv.. Eksplozija je potresla zamak, a iskre i komadići krhotina pljuštali su sa krova Mystine ćelije. Niža bića, u vlažnim hodnicima, bježali su se urlajući u nemoćnom bijesu, sa svakom uzastopnom eksplozijom dok nije bilo gotovo.

Samo tišina..

Nakon šoka tu i tamo prigušeni jecaj.. Obrane zamka više nije bilo, njegovi stanovnici su netragom nestali, kao teleportirani ne ostavljajući ni traga njihove Horde. Mogla je čuti kako pobunjenici pretražuju unutrašnjost ovog mjesta, ali mogla je zaključiti da neće naći nijednog od neprijatelja. Ovdašnji stanovnici nisu bili skloni borbi do smrti, nego bori se i bježi, dočekaj živ novi dan.

Ubrzo nakon toga, čula je udaranje teške čizme po kamenom podu tamnice i znala je da je to ratnik. Došao je direktno pred njezinu čeliju i stao ispred. Sjedeći pred njim, sklupčana na prozorskoj dasci, promatrala je vampira izbliza. Imao je gustu, ravnu crnu kosu, koja mu je u nepravilnim pramenovima padala preko lica, bez sumnje rezana oštricom, nekoliko mjeseci ranije.

Par pramenova padali su preko njegovog vidnog polja, ravne pletenice kakve su Preci nosili. Imao je ožiljke po rukama, njegovo tijelo je bilo veliko i mišićavo. Poželjela je presti- jer joj je nebo poslalo očito besprijevano muževan primjerak gospodara rata. "Siđi od tamo i pokaži se."

Duboki glas. Ruski naglasak, bogat, aristokratski.

"Ili što? Zaključati ćeš me u tamnici? "

"Možda ću te osloboditi." Bila je na rešetkama prije nego što je imao vremena spustiti pogled s prozora. Da li se njegova čvrsta čeljust malo olabavila? Osluškiivala je otkucaje srca, ali ne nađe ništa jer ne otkucaji ne postoje. Oči su bile jasne, bez crvene izmaglice obilježene krvlju, što znači da nikad nije ispio neko biće do smrti. Ali opet, Preci su se klonili pijenja krvi potpuno iz tijela.. Kad joj je vidio lice iz bliza, nije odmah stavio ključ u bravu, kako bi to najčešće bilo, nego je razdvojio usne otkrivajući očnjake da bi ih ona vidjela.

Naravno, bili su sexy, ne previše istaknuti čak ni mnogo duži od ljudskih. Kad je vidjela sjajni kratki ožiljak koji prelazi preko obje njegove usne, munja je udarila samo izvana, on nije ustuknuo od groma ili čak ni podigao pogled- bio je previše zauzet zurenjem u nju. Ožiljci, bilo koji vanjski dokazi boli, privlačili su Myst. Bol kuje snagu.

Snaga stvara elektricitet. Ovaj bi joj to mogao dati. Čak je bilo moguće da mu nedostaje i oko ispod debelog klupka kose. Ona je potisnula grleno režanje dok je pružila ruku da mu skloni kosu s lica. Ali on je bio brz, uhvativši ju za ručni zglob.

Pozvala ga je savijenim kažiprstom, a nakon nekoliko trenutaka ju je pustio i dozvolio da mu pridje. Prstima mu je začesljala kosu sa lica, otkrivajući muževno lice prekriveno borbenošću i pepelom iz bitke. Još uvijek je imao oba oka i intenzivni čelično sivi pogled.

Kad je spustila ruku, skupio je obrve, možda zbog njezinog napadnog interesa, ili njezinih prstiju koji su, već pozivajući, milovali rešetke dok je zurila njegove usne. Bila je iznenađena koliko su senzualane, s obzirom na to da je bio vampir koji ju je lako mogao povrijediti. Glatki zlatni lanac koji je nosila na struku stoljećima sada joj se činio tezak na njoj.

"Što si ti?" Pitao je svojim umirujuće tihim glasom.

Tada je shvatila njegov naglasak nije Ruski, nego iz susjedne Estonije. U principu Estonci su bili neka vrsta Nordijskih Rusa, iako je bila sigurna da ne bi bio oduševljen tim zaključkom. Namrštila se na njegovo pitanje i pomaknula unatrag svoju kosu da istakne svoje šiljasto uho.

"Ništa?"- razmaknula je usnice i dotaknula jezikom svoje sitne očnjake. Nema raspoznavanja. Izgleda da su navodne glasine istinite. On je bio vođa vojske, ali najvjerojatnijemije ni slutio da su smrtni neprijatelji.

Vjerovatno misli da je vila ili nimfa. Preferirala je vila, radije nego da je pobrka sa jednom od onih malih ulizivačkih kurvica. Odmahnula je glavom, sve dok on nije znao da je valkira, išlo joj je u korist. Ubiti nesvjesnog Pretka biti će lako za nju i njezine sestre.

Prelako.

Myst je upravo potvrdila glasine koje su šaptale horde nesposobnih skorojevića i šupaka iz Učilista.

"Što si ti?" zahtijevao je Nikolai, iznenađen mirnoćom svog glasa.

Kad ju je vidio na svijetlu, zastao mu je dah, bila je upadljivo lijepa, ljepota kakvu nije mogao ni naslutiti sa udaljenosti bojnog polja. Bio je privučen tim licem riskirajući opasnost. Iako je očekivala da će prepoznati njezinu vrstu, on je utvrdio da nije ljudska i da nema pojma što je. Uši su joj šiljaste, a također ima i male očnjake.

"Oslobodi me", reče stvorenje savršene kože, koraljno ružičastih usana i plameno crvene kose. Oči koje su ga procjenjivale bile su nevjerovatno zelene. Način na koji je država rešetke bio je sugestivan- sve na njoj bilo je sugestivno.

"Zakuni se na vjernost mome kralju i ja ću te osloboditi"- rekao je.

"Ne mogu to učiniti i nemaš me pravo zadržati ovdje". Njegov brat Murdoch je prošao tada, uzdigao obrve na Wrothovo otkriće promrmljao na estonskom

" Isuse Kriste" i produžio dalje. Zašto je Nikolai nesposoban učiniti isto?

"Kako se zoveš?" - nije bio naviknut da ne dobiva odgovore na svoja pitanja. Nakon još jednog udarca po rešetkama.

"Što želiš da budem?"

"Jesi li vampir?"

"Ne, otkad sam zadnji put provjerila"- glas joj je bio senzualan. Nije mogao odrediti akcent, ali otezanje u govoru bilo je medeno.

"Jesi li bezazlena za nas"? Odmahnula je rukom-

"Oh, dobri Bože,ne! Ja volim,volim i volim ubijati krvopije!"

"Onda truni ovdje"! Pff kao da je i mogla ubiti vampira. Bila je nešto višlja metar i pol i delikatno građena- iz njezine uske bluze nazirale su se božanstvene grudi. Prije nego što se okrenuo da ode, suzila je pogled

"Osjećam miris dima"-zaključila je

"Ivo Okrutni spalio je sve spise prije bijega, zar ne?" Wroth je stisnuo šake okrećući se nazad."Da,učinio je to"-zarežao je prema čeliji.

"A ova nova kraljeva vojska ima puno Predaka preobraćenih ljudi"? "Nevažno je. Siguran sam da kralj ima dosta saznanja o opsežnoj listi neprijatelja vampirskih Horda unutar Učilišta. On neće trebati vrijedne spise ovog drevnog dvorca. U stvari, ja sam siguran da to nije razlog zbog kojeg je odabrao ovo uporište između četiri druga,uključujući i kraljevsko mjesto."

Kako je znala toliko o planu? Nikolai je mogao planirati bitke i opsade- samo ovom pobjedom stekao čin generala-ali nije nista znao ovom novom svijetu da bi vojska napredovala. "Slijepi vode slijepce"-promrmljao je Kristoff kad su pronašli upropaštene spise tinjajući na hrpi pepela.

"Misliš se cjenkati za svoju slobodu? Ako imaš kakve informacije, ja ih mogu izvući iz tebe."

"Mučenjem?" Upita ona s osmijehom. "Moja prva informacija za tebe. Ne bih ti preporučila da me pokušaš mučiti. Ne sviđa mi se i postajem mrzovoljna pod pritiskom.. To ti je greška. Nemojmo se sada svađati vampiru, oslobodi me i možemo otići razgovarati u tvoju sobu"- spustila je svoju krhku ruku na njega. Mrlje od pepela bile su tamne naspram njezine alabasterne kože.

"Ja ne mislim tako."

"Pitat ćeš ti za mene, kada budeš usamljen i mrzovoljan u svojim novim odajama. Mogla bih te maziti po kosi dok ne zaspiš."

"Ti si luda, zar ne?"

"Kao šeširdžija" šapnula je zavjerenički. Osjetio je tračak suosjećanja za ovo stvorenje-

"Koliko si dugo ovdje?"

"Četiri dugih ... beskrajnih ... dana." On se ljutio na nju.

"Koji je razlog zašto me ne želiš povesti sa sobom?"

Ne jedem mnogo". On se smrknuo na nju. "Ne troši dah"

"Sigurno ne kao ti, Pretku".

"Kako znaš što sam ja?"

"Ja znam sve."

Dakle, ako je to istina, imala je bogatstvo koje poseduje. "Ostavi je" prokomentirao je Murdoch prilazeći ćeliji.

Namrštio je obrve, bez sumnje zbunjen interesom njegovog brata. Nikolai nikada nije tražio žene. Kao čovjeka, one bi ganjale njega ili bi bio sam. Kao vampir uopće nije imao takvu potrebu. Nije imao vremena u vrijeme rata. Nikako ne, dok ne pronađe svoju Nevjestu. Odmahnuo je glavom na ludo, prokletu stvorenje, zatim se prisilio da krene iako mu se učinilo da je prošaputala "Pozovi me, generale", na što su mu se nakostriješile dlake na vratu.

Pratio je svog brata do novog Kristoffovog salona i našao kralja kako gleda u bistru noć kroz ogromni prozor- koji će biti zatvoren za nekoliko sati kad svane. Kad se okrenuo prema njima, njegovo je ispijeno lice izgledalo umorno. Nikolai je sumnjao da mu je teško ubijati druge vampire, njegov rod, bez obzira na to koliko su ljudi postali, bez obzira na to što su pratili strica Demestriu, koji mu je ukrao krunu prije nekoliko stoljeća. Wroth nije imao takvu grižnju savjesti.

Bio je umoran, ali samo zbog ozljede ramena i preopterećenosti desne ruke kojom je udarao mačem. "Je li bilo koji zapis spasen?" - pitao je Nikolai s malo nade. Da su vampiri iz ovog zamka utrošili energije u borbu, koliko su utrošili na paljenje, mogli su lako sačuvati Mt.Oblak. Na njegovo gađenje, oni su pobjegli. To nije mogao razumjeti.

Kada braniš svoj dom, braniš ga do smrti. On je. Kristoff je odgovorio: "Niti jedan." Bez zapisnika, njihovo neznanje će ih ubiti. Kristoff je bio zakoniti kralj Horde. Demestriu ga je pokušao ubiti nekoliko dana po njegovom rođenju.

Kristoffa su izvukli iz Helvite, a zatim su ga njegovi ljudski čuvari odgajali. Živio je s njima stotinama godina dok nije saznao istinu o sebi. Predci su bili Kristoffova vojska koju je tajno oformljavao još od davnih dana. Uhodio je ratišta i tražio najhrabrije ratnike koji su pali. Njegova vojska se sastojala od ljudskih ratnika, on bi ih preobratio, nakon što su poginuli na bojnopolju, tako da oni nisu znali ništa.

Prije nego što je Wroth vidio Kristoffa da stoji nad njim poput anđela smrti, koji nudi vječni život za vječnu vjernost, Wroth je mislilo da su vampiri bili obični mitovi.

Pravila u ovom Novom Svijetu bila su složena i često nerazumna, i njihov redoslijed je znao malo više od nagađanja i što je naučio u bolnim procesima tijekom stoljeća.

Bili su zarobljeni u nekoj vrsti sumraka, nisu bili ljudsko biće, a ipak univerzalno odbačeno od strane svih frakcija iz Učilišta. Ta bića su se skrivala u sjenama, izbjegavajući bilo koju zemlju okupiranu Kristoffovom vojskom, surađujući skupa da bi uvijek bili korak ispred.

Wrothovo ljudsko iskustvo, govorilo mu je da je trebao biti u mogućnosti dobiti informacije do sada, ali stvarnost je imala druge planove. Isti napor koji je otišao na skrivanje Učilišta godinama od ljudi, otišao je i na skrivanje Kristoffovih vojnika u tami.

"Ima li znaka od Conrada ili Sebastiana?" - Upita Kristoff. Nikolai je odmahnuo glavom. Nije vidio svoju braću, jer ubrzo poslije oni su bili preobraćeni, ali je čuo da su u sukobu s punokrvnim vampirima. Iako on i Murdoch nisu očekivali da će pronaći svoju braću ovdje, nadali su se da bi njih dva mogli biti u tamnicama dvorca, oni bi strateški poduzeli potrebne mjere.

"Možda u sljedećem Hordinom uporištu". Wroth kimne, iako je sumnjao u to. On je osjetio da je njegov najmlađi brat Bastian bio mrtav, a sumnjao je i da je sljedeći brat Conrad, bio je nedostupan čak i ako ga se može naći. Njih dvoje nije bili zahvalni za vječni život na koji su ih starija braća prisilila. Murdoch je proučavao ranu na svojoj ruci, naizgled nezainteresiran tim udarcem, ali on se činio generalno ravnodušan u vezi svega.

Iako dijele slične poglede, on i Nikolai ne mogu biti različitijih osobnosti. Nikolai vjeruje u Kristoffove razloge, vidjevši brojne paralele s vlastitom prošlošću, i htio je nastaviti s borbom. Murdocha nije osobito briga. Wroth je sumnjao da se njegov brat bori samo kao za uslugu njemu ili zato što nije imao nešto drugo u planu.

"Nikolai je pronašao biće u tamnici", rekao je Murdoch. "Čini se da ima veliko znanje o Učilištu".

"Kakvo je?" Wroth odgovori.

"Nemam pojma. Čini se prokleta krhka, sa ostro zašiljenim ušima, ali ima male očnjakne i njezini nokti su više kao kandže. Ona nije vampir." Kristoff se namrštio na to.

"Možda je rođena s više od jedne vrste u sebi?"

"Možda." Puno nagađanja. Nikolai je bio bolestan od toga. Želio je znati pravila igre tako ih može savladati.

"Saznajte sve što možete od nje."

"Ona ne želi razgovarati. Ja sam ju ispitivao dovoljno dugo da naslutim neke tragove, ali nikada se ne otkriva jasno. I ona mrzi vampire." Kristoff je namrštio čelo.

"Onda ako do sutra navečer ne dobijemo informacije od ostalih zarobljenika, mi ćemo ju tretirati kao što bi ju Horda-, mučiti ju za informacije ako se ne mogu dobiti na neki drugi način." Nikolai je kimnuo, ali mu ideja nije dobro sjela. Kao čovjek je bio nemilosrdan prema svojim neprijateljima, ali nikad nije mučio žene. Ali ona nije bila stvarno žena, podsjetio se.

Bila je to ženka iz Učilišta i opstanak njegove vojske bi mogao ovisiti o znanju koje je čuvala. Možda nikad nije mučio ženu, jer to nije bilo potrebno. Stvorenje je bilo u pravu, pomislio je Nikolai kada mu je stražar pokazivao njegove nove odaje. Želio ju je pozvati. Što bi to s njom?? On nije znao..

-2.POGLAVLJE-

"Jesam li ti nedostajala? Zato što ti meni jesi."- rekla je kad ju je stražar dopratio u njegovu odaju. Izvan navike, ustao je kad je dama ušla, a ona ga je zabljesnula sjajnim osmijehom.

"Gospodin ratnik! Koji čisti vrlo dobro"-hladila se rukom. "Mislim da sam zaljubljena." Nije odgovorio, a ona se nije činila smetenom, jer je opušteno pregledavala sobu.

"Retro Drakula. Nije nužno ono što bih učinila, ali ipak ja nisam vjenčana za spuštene rolete kao ti.." Slegnula je ramenima, a onda krenula u kupaonicu.

"Otuširala bih se, ako ti ne smeta", dobacila je vedro preko ramena ramena, na što je podigao obrve. Na vratima, ona je otkopčala tijesnu bluzu i zbacila ju ramenima sa sebe, ostajući samo u prozirnom crnom grudnjaku. Okrenula se prema njemu, otkrivajući jedva pokrivenne grudi, znao je, samo da bi mogao vidjeti kako se kremasto "meso" prelijevalo preko ruba čipke, kad se sagnula izuti njezine čizme.

Ono što on nije znao zašto...Je li ona doista luda? Većina ljudi koji su ludi ne misle da jesu, ali činilo se da je ona ponosna na to. Mogao je obično brzo odrediti tuđe motive. Da, ona je htjela da joj da slobodu, ali iz nekog razloga je znao ona neće spavati s njim da bi ju dobila.

Ako je morao pogađati, rekao bi da ona jednostavno ne vidi skidanje pred njim, sama u spavaćoj sobi kuće potpunog stranca, kako čudno. U stvari, sumnja da ih nije gledala kao na strance uopće. Dok je stajao, skrivajući svoje iznenađenje, ona je otkopčala njezinu svilenu suknju na boku, i pustila da klizne na pod. Fini zlatni lanac oko njezinog malenog struka uhvatio je njegovu pozornost. Bio je neobičan, starinskog dizajna, ali je svjetlucao kao nov pri pokretima.

Nakon što je uspio skinuti pogled s njega, on je ugledao samo tanak grudnjak i oskudne, crne gaćice tako intrigantne da bio je iznova šokiran. Bile su poput umjetničkog djela ili kao vrpca za ukrašavanje jednoga.

Ona mu se izazovno osmijehne- "Vampiru sviđa ti se?", prela je, otkopčavajući grudnjak pred njim da bi ga bacila na ostatak svoje odjeće.

Namrštio se zbog toga što mu se sviđalo. Jako puno. Prešao je rukom preko usta, pitajući se da li joj podignute, punašne grudi mogu biti još ljepše. Imala je koraljno-ružičaste bradavice, koje je mogao satima palucati jezikom i alabasterno bijele grudi koje je želio uhvatiti u dlan. Započeo je govoriti, a onda se morao zakašljati u šaku da bi nastavio.

"Skidaš se ispred vampira iako ne znaš ni kako se zove?" Ona uzdahnu glumeći užas i pokrije grudi rukama.

"U pravu si! Pa koje ti je ime?" "Moj odgovor ce biti isti kao i tvoj- "Koje želiš da bude?"

Nasmiješila se, ali onda odgovori na pitanje: "Nekakav naziv koji odgovara preraslom vampiru, gospodaru rata obilježenom bitkama."

Ožiljci? Prerastao? Pitao se zašto mu je dovraga stalo kako ga je vidjela. Bila je božanski poželjna, ali luda. On je prihvatio svoje ožiljke sa zdravim razumom. "Nikolai Wroth"-zarežao je. Na kratki trenutak je pomislio da je vidio tračak prepoznavanja. Ali ona ga je promatrala lukavo i uzdahnula,

"Oh, dobar si. Wroth, stara riječ za bijes? To je odlična ideja za ime"- njezine su ruke pale-

"Zvati cu te tako"-rekla je, a onda mu je dobacila drugi pogled, odmahujući glavom sa žalosnim smiješkom, kao da nije mogla vjerovati da je tako pametan... Kao šeširdžija. Ona se naslonila na vrata, podižući savijene ruke iznad glave hvatajući se za laktove.

Izložila je sočne grudi i koketno se osmjehnula, na način koji je bacao većinu muškaraca na koljena, pitala je svojim grlenim glasom- "Želiš li mi se pridružiti Wroth?" Namignula je kad je izgovorila njegovo ime i protrljala se bokovima dovratak.

"Ne"- izlanuo je s poteškoćom. Nije htio da ona zna kako je njegovo tijelo reagiralo na nju. Njegov um je, njegove nejasne uspomene kad je bio čovjek, da. Ali ne njegovo tijelo. Bio je hodajući mrtvac. Ne dišući, bez srca, bez seksualne potrebe ili sposobnosti. Ne dok ne pronađe svoj sudbinsku Nevjestu koja ce mu dati dah života, prokrviti ga - oživjeti krv.

Njegova krv, nešto iznutra, određena esencija, možda čak i njegova duša će je prepoznati kao njegovu. On će je prepoznati kao onu koja mu je predodređena za vječnost, kao ženu koju bi mogao neizmerno voljeti, ako vjeruje u to, i njegovo tijelo će se probuditi za nju. U prošlosti je čeznuo za Nevjestom, jer je snaga koju ce ona posjedovati toliko jaka, da će konačno biti moćan kao čistokrvan vampir, osjetila oštarih poput njihovih, ali nikad nije propustio seks prije toga.

Nikolai je znao, nakon ovog izlaganja, da ona nije njegova. Za to mu je trebala oživjeti krv. Ona slegne ramenima, dobaci mu jednostavan pogled, a onda skrene u kupaonicu.

Kada se pojavila petnaest minuta kasnije odjevena u ručnik, prišla je njegovom ormaru. Bio je gotovo siguran da je koristila i njegovu četkicu za zube. Što ga je očaralo iz nekog razloga. Ručnik je pao, ostavljajući na njoj samo njezin lanac i njega da gleda njezinu savršenu stražnjicu.

Progutao je slinu- "Zar nemaš nimalo skromnosti?" Nikada nije u životu sreo ženu koja je tako brzo gola. Naravno, nikada u životu nije sreo na ženu koja bi trebala tako gola biti ispod njega.

"Ne u mojim godinama" odgovorila je i počela pretraživati njegovu nedavno raspakiranu odjeću.

Kako je bilo čudno čuti kako to govori kada je izgledala tako mlada. Primijetio je da naginje glavu da bi imao pogled na nju kada se pomaknula i sagnula. Lanac, se njihao na njezinom struku, njezina duga, vlažna kosa padala je kao slap preko

njezinih grudi. Potisnuo je uzdah pri posebno plodnom pogledu, prirodno riđa..Zatvorio je oči. Nije ju mogao imati.

"Koliko ti je godina?" zarežao je, otvarajući oči.

"Fizički, ja imam dvadeset pet godina. Kronološki... nemam".

"Dakle ti si besmrtnik?" Zabavni osmijeh joj je igrao oko usana-

"Jesam." Navukla je jednu od njegovih košulja, iako su joj visile preko ramena i prekrasnih nogu.

"Zašto ti je zaustavljeno starenje na dvadeset pet godina?"

"Kad sam tada bila naj snažnija. Nije iz istog razloga kao što su tvoje zamrznute... "- utihnula je, promatrajući ga- "trideset četiri?"

"Trideset i pet. A zašto misliš da sam prestao stariti onda?" Ignorirala ga je i dalje kopala. Nakon nekoliko trenutaka, ona izvadi starinski križ iz torbe. Primila je relikvije s dva prsta, držeći ga daleko od sebe, odvrćući pogled.

"Ti si katolik? "

"Da. Bio je to dar od mog oca." Da bi me držao na životu u ratu. Wroth je odmahnuo glavom. Ironija je koliko dobro je to radio.

"Mislio sam da sam ja taj kojeg bi trebao odbijati". "Samo uvrnut čovjek bi to rekao. Osim toga, ni na koji način me ne odbija. S nakitom kao što je ovo? Ako ga pogledam, poželjet ću ga."

"Dakle, ti ga ne bi željela, jer si katolik, pretpostavljam?" "Moja obitelj je bila jako ortodokсно poganska. Mogu li ga dobiti? Ona ga je držala ispred, a ipak ne gledajući ga. Mogu li, mogu li, Wroth?"

"Stavi ga nazad", rekao je, boreći se s nepoznatim porivom na smijeh. Ona ga je vratila s izrazom durenja, mrmljajući nešto o škrtim vampirima, zatim ugurala svoja stopala u njegove čizme. Kad se okrenula prema njemu rukama na bokovima, usne su mu se skoro trznule od pogleda na nju, ludu pogansku besmrtnicu su "progutale" njegove čizme.

"Čime te tvoja majka hranila?"- zadirivala je-"renesansnim steroidima?" Njegov nagon za osmijeh je izbljedio.

"Moja majka je umrla mlada."

"Kao i moja ", učinilo mu se da čuje njezin šapat.

"A ja sam se rodio nakon renesanse." Izvukla je noge iz čizama i prošetala pokraj njega-

"Ali ne previše."

"To je istina. A zašto misliš da sam prestao stariti na trideset i pet godina?"-on opet upita. Namrštila se kao da ne zna otkuda je njegovo pitanje, tada je rekao: "Budući da te je nevaljali Kristoff našao na samrti na bojnopolju, odlučio je da ti bi bio odličan novak, pa ti je ponudio ručni zglob da piješ krv."

Zatim te pustio da umreš sa njegovom vampirskom voodoo krvi u žilama, osim ako nije bio u žurbi, pa te ubio.

Jedna do tri noći kasnije i voila, ti ustao iz mrtvih-najvjerojatnije s grimasom na licu kao da misliš "Sranje, uspjelo je!"

Ignorirao je ovo posljednje i pitao: -"Kako znaš za ritual krvi?" On je mislio da su samo vampiri znali pravi način da se pretvori čovjeka. U filmovima i knjigama, promjena je uvijek dolazila kao posljedica vampirskog ugriza, kada je u stvari čovjek imao više šanse za promjenu, ako je on ugrizao vampira. –

"Kao što sam vec rekla, znam sve." Da, ali i on je saznao ponešto, iako sporadično. Ona je besmrtnica, koja je bila zamrznuta u fizički dvadesetpetoj godini. Ako je bila poganka imala je najmanje nekoliko stotina godina. Znala je za obrede krvi i da Kristoff "regrutira" svoje vojnike ravno s bojišta.

Kad je skupila svoju odjeću, otvorila je vrata, a zatim pucnula prstima prema stražaru dolje u hodniku, Wroth je samo gledao kao promatrač.

"Pssst! Ljubimac! Trebam ovo oprano i izglaćano. Sa vrlo malo škroba. Nemoj samo stajati tamo otvorenih usta ili će se general Wroth, moj dobar prijatelj i neprijatelj, razljutiti. Mi smo ovako dobri". On nije mogao vidjeti, ali je znao da je zakačila prst o prst.

Nakon što je stražaru utrapila rublje, zatvorila je vrata dramatično se naslonivši na njih-kao da govori da joj sada ne može pobjeći, onda kliznula prema njemu. Kao po običaju, promatrao je, kalkulirao i čekao, ali nikad nije toliko uživao sjediti i promatrati, čekajući razvoj događaja kao s njom. Neopisivo je nepredvidljiva.

Uhvatila ga je za ramena i opkoračila. Ničeg nije bilo između njih, osim par centimetara razdaljine i njegovih hlača. Čak je mogao osjetiti njezinu toplinu kada je kleknula nad njim.

Definitivno nije bila njegova mlada ili bi mu se zatvarač sam rasparao da uđe u nju. Njegovo srce bi lupalo, udahnuo bi svoj prvi dah u tri stotine godina, a jedan od tih udara bi se tako duboko zakopao čvrsto u njega, da bi je povukao prema njemu..ali ništa ni približno se nije dogodilo.

"Sada, Wroth, moramo poraditi na nekakvom dogovoru. Kad sam zadržana kao kućni ljubimac, moja briga je vrlo uključena."

Skupio je obrve- "Nemam namjeru da te držim kao kućnog ljubimca."

"Držis me kao zatvorenika. Misliš mi naređivati. Kako se to razlikuje"?

"Ti nisi ljubimac"-inzistirao je. Nije mogao misliti-oči su joj bile očaravajuće, njezino spolovilo samo par centimetara od njegovog, a njezin ugodan naglasak je bio umirujuć. Prislonila se njegovom uhu i promrmljala: "Što ako želim biti tvoj ljubimac? Bi li ti se to sviđalo,vampiru?"

Prstima je dodirivala preko prsa, otkopčavjući mu košulju. Uzela je njegove dlanove i stavila ih na naslone za ruke, uz stisak, ukazujući na želju da tu i ostanu. S

podignutim obrvama, on je pusti. Nije se ni pomaknuo, a i nije mogao zamisliti što će sljedeće uraditi.

"Kad bih bila tvoj ljubimac, mogao bi me držati za svoj užitak, a ja bih ti služila na bilo koji način koji poželiš."

Razmaknula je njegovu košulju, očito se diveći njegovim prsima. "Tvrdo"-glas joj je bio zadihan- "Ožiljci"-navlažila je usne.

"Ja cu nastojati krvariti za tebe, tako da bi se mogao buditi uz zalazak sunca sa mojim pohlepnim ustima na tebi, dok bi ti zgrabio moja bedra da piješ iz njih. Ti bi išao spavati u zoru još uvijek duboko u mojem tijelu."

Ruka joj je klizila dolje, pogledom je pratila nazubljenu ožiljak koji je bio njegov smrtni udarac.

"Ja sam ovdje da me uzmeš i žudim za dodirrom" Sagnula se dolje i uhvatila ga od ispod prije nego što ju je mogao zgrabiti za zapešće.

U trenu joj je zavodljiv pogled nestao, iako nije pokazala iznenađenost što mu nije bio tvrd. Kružila je prstom oko njegovog kurca, a zatim podigla obrvu i rekla: "Dobro, moj odgovor je, Wroth. Da je tvrd, ne bih znala da li da budem u iskušenju ili da se prestravim."

Tada se maglovitom brzinom sjurila s njega na krevet, ležeći na trbuhu, s bradom naslonjenom na ruke. Nije bila pod dojmom onoga što se što se upravo dogodilo, dok je on bio ljut i posramljen da što ga je osjetila ovakvog. Htio je da ga osjeti tvrdog ...

"Kako me planiraš držati ovdje tokom dana? Nečistokrvnog Pretka ne bi trebalo biti tako teško savladati."

"Savladan od nje?? Zanimljivo.."

"Poslati ću te natrag u čeliju. Želiš biti moj ljubimac?? Ja ću te izvoditi van i vraćati natrag u tvoj kavez na moje zadovoljstvo." Trepnula je prema njemu-

"Ne želim da me pošalješ natrag. Tko će te zabavljati? Znam igrati poker i praviti životinje od sjenki na zidu."

On se stresao. To je samo još jedan primjer poigravanja Učilišta s njima. Nije bila normalna. Znao je da se sve što je naučio o ženama ne može primijeniti na nju. Ako je mogla biti pod utjecajem, mogao ga je pretvarati.

"Moraš mi odgovoriti na neka pitanja. Moram znati što si i kako ti je ime."

"Ja ću odgovoriti na tvoja pitanja, ako ti odgovoriš na moja".

"Dobro" Reče on brzo. "Pitaj."

"Jesi se bojao kad je Kristoff stajao iznad tebe?"

"Bio sam ... umoran." Čudno pitanje.

"Većina smrtnika bi bila prestravljena da vidi šetača među grobovima."

"Tako je nazvan?" -Kristoffu bi bilo smiješno. Na njen znak, Wroth je rekao: "Pa, u to vrijeme sam već vidio dovoljno".

"Koji je njegov plan? Želi li zamijeniti Demestriu?" Wroth je oklijevao, a onda odgovorio iskreno, nadajući se da će ona učiniti isto. "Želi svoju krunu, ali ne želi vladati nijednom od frakcija osim svoje."

"Aha."- ona podigne obrvu, kao da mu nije vjerovala, onda je pitala:-

"To je bio tvoj brat u tamnici?" –

"Murdoch, da."

"Preobraćeni vampiri obično nemaju obitelj unutar Horde."

"Murdoch je umro u istoj borbi. Imam druga dva brata koja sam također pretvorio."

"Ti si mlad. A ipak si general. Kako si to postigao?" Imao je više od tristo godina. Mlad u usporedbi s njom?

"Odbio bih mračni dar, ako određeni uvjeti ne bi bili ispunjeni." Njene oči su sjajile s interesom, potapšala je krevet za njega da dođe sjesti k njoj. Wroth je osjećao da bi mogao saznati nešto, pa je poslušao pristupio, naslonivši se na uzglavlje prema njoj, protežući noge. Zamalo se nasmijao. Prvi put, u stoljećima, je bio u krevetu sa ženom, ona je jednostavno bila ljepša od ijedne ikad, a on nije ništa mogao s njom.

Nije ju mogao ni piti, iako su mu očnjaci žudjeli da probije njezin blijedi vrat. Hvala Bogu da se nahranio ranije.

"Wroth, jesi li se suprostavio Kristoffu kad si umirao?" Kad je to pitala, zvučala je još smionije nego što je bila. Wroth ležao u vlastitoj hladnoj krvi, gotovo oslobođen od neprekidne borbe, u tijeku rata i gladi i kuge, rekao je Kristoffu,

"Ti me trebaš više nego što ja trebam živjeti." Kristoff ga je vidio u mnogim bitkama i složio se.

"Da, suprostavio sam se. Bio sam naviknut na davanje naredbi i neću ih prihvatiti ni od koga osim od snažnog kralja. Želio sam da preobrati i mog brata, ako je umro, a također i povjerljive sunarodnjake. Kristoff je prihvatio".

"To nije bilo sve. Wroth je tražio šezdeset godina, da bi on i Murdoch mogli nadgledati ostatak života njihove obiteljsvog oca, četiri sestre i druga dva brata. Trebalo im je samo tri mjeseca.

"Znaš, ja sam čula za tebe kada si bio čovjek. Nisu li te zvali vrhovnim gospodarom?"

"To ga je iznenadilo-"Na ljubazni način. Kako je moguće da si čula za mene? Naglasak ti nije sjevernjački".

Uzdahnula je-"Ne više. Čula sam za tebe, jer sam zainteresirana za sve borilačke stvari. Bio si prilično okrutan vođa." Osjetio je kako mu se lice pretvorilo u hladan izraz-

"Samo smo se branili. Bio sam sve što je potrebno da budem, da bi uspjeli". Vidio je po njenoj reakciji, da joj se sviđao njegov odgovor. Usne su joj se razdvojile kad je

nagnula glavu prema njemu. Tada je kliznula bliže k njemu na krevet, kao da nije mogla pomoći. Nježnijim glasom je rekla-

"Ali na kraju si izgubio."

Zagledao je pored nje. "Sve."

Borba je bila samo kao završni udarac na čovjeka koji umire. Prije toga, neprijatelj je spalio i nasolio njihova zemljišta. Slijedi glad i nije bilo obrane kada je kuga izbila.

"Wroth"-rekla je nježno. Okrenuo je pogled prema njoj. Oči su joj bile tako zadivljujuće na licu kao vilinskom, tako jasne i lucidne u ovom trenutku.

"Idemo napraviti savez, ti i ja." Polako je raširila njegove noge da klekne između njih.

"Idemo se zavjetovati da nećemo naškoditi drugima u ovoj sobi." gurala ga je dok nije u potpunosti legao na jastuk. Što li će učiniti sljedeće?

Kad je brzo kimnuo, zabljesnuo ga je topli osmijeh kao da ga je na neki način pohvalila. Njena vlažna kosa rasula se preko njegovih nogu, a ona ju sa stražnjom stranom ruke zabacila u stranu otkrivajući primamljiv vrat. Navalala prirodnog mirisa njezine kose ošinio ga je poput droge, sladak i suptilan, kao i njena koža.

Ako je ovako mirisala, nije mogao ni zamisliti kakav bi joj bio okus. Poželio je da se razgoliti i ponudi svoje tijelo.

"Wroth, ovo je neugodno"-promrmljala je u senzualnim glasom-"ali mislim da sam te uhvatila da gledaš moj vrat."

"Jesi"- priznao je, začudo bez srama je razmišljao o čestoj ružnoj navici svoje vrste. Češkala je vrhovima prstiju preko njegove kože.

"Jesi li u iskušenju da piješ iz mene?" Na najgori način. Pitao se koliko puta ju je Ivo uzeo i osjetio neki nepoznati osjećaj bockanja u trbuhu.

"Mi ne pijemo iz živih bića. Tako smo dobili naše ime." To je bio zavjet njihovog reda, njihov pakt. Wroth nikad nije osjetio kako je piti iz tijela. Ali ipak, nikada nije ni osjetio ni najmanji nagovještaj iskušenja prije nje.

"Zašto?"-pitala je.

"Nikada nismo iskušenju da ubijamo"- rekao je, dajući joj službenu verziju, koja je bila istinita, ali cijela istina bila je mnogo kompliciranija, a oni su naučili čuvati tajne. Živa krv, krv ne odvojena od izvora, donosi nuspojave sa sobom. Vampira će razdirati sjećanja njegovih žrtava. Kristoff vjeruje da su ta sjećanja bila ono što je čistokrvne vampire tjeralo u ludilo, i činilo da im oči postanu trajno crvene. Koliko su uspjeli utvrditi, jedini način da ih ne pokupe je bio pijenje nežive krvi, izbjegavajući i zlo ... i korist.

"Što će se dogoditi ako piješ iz besmrtnika koji ne može biti ubijen od toga?"-upita ona, opet smirujućim glasom. Nije mogao odvojiti oči od njenih.

Lukavo pitanje za odgovoriti bez izgovaranja da bi besmrtnik imao daleko više mučnih sjećanja, višestruki broj od onih smrtnikovih sjećanja. On je odgovorio na njezino pitanje svojim.

"Želiš li da uzmem tvoje tijelo, stvorenje?" Od same ideje da se riječi ostvare, očajnici su ga zaboljeli od želje. Zbog njezinog uzbuđenog pogleda, bojao se da će reći "da", izazivajući ga da ostvari svoj blef. Što bi napravio onda??

"Moram razmisliti"-odgovorila je vedro.

Zatim, na njegov šok, sklupčala se između njegovih nogu, priljubljujući lice na njegov goli torzo i omotala blijede delikatne ruke oko njegovih bedra.

"Nikad nisam pitao svoja pitanja "-rekao je, gledajući u strop, pokušavajući zvučati opušteno zbog ovog što se dogodilo. Vidio je mnoge stvari u svom životu, ali ova ženka ga je uznemirila.

"Imamo sve vrijeme svijeta za to, zar ne?" Mislio je da je poljubila ožiljak na donjem djelu njegovog trbuha i malo ga lagano lizнула. Ležao je napet, hrapavog glasa: -

"Barem mi reci svoje ime, stvorenje."

"Myst," prošaptala je, a onda je zaspala.

Myst.. Kako pogodno da je nazvana po nečem neopipljivom i hirovitom..

Dugo nakon toga, on je još uvijek bio nemiran. U snu, njena mala poganska noga je zakačila njegovu sa svojim ružičastim kandžicama. Kandže su bile oštre i savijene, ali nekako elegantne. Ignorirao je bol, jer to je malo u odnosu na zadovoljstvo, umjesto razmišljanja što ga je zakačila zbog udobnosti. Uživao u jednostavnom odmaranju s njom, ne radeći ništa, ali gledajući kako joj je kosa suši u velike, sjajne crvene kovrče koje su padale preko prsa.

Stoljećima je njihova vojska bila stalno u pokretu, skrivajući se u sjenama sjevera, često u napornim uvjetima, držeći njihov sve veći broj tajnim. Sve je bilo zbog rata, brojeći do ovog napada, razlog za napredovanje.

Prinjeo je uvojak svom licu i prešao njime preko svojih usana. Tako je mekan.. Kao i njezina besprijeekorna koža. Sutra navečer, ako mu ne da informacije-a nekako je znao da neće odati dobrovoljno-bi li mogao bičevati njenu kožu da otkrije njene tajne? Da li bi uništio Mystino povjerenje?

Može li slomiti ijednu od njenih delikatnih kosti i podnjeti pogled pun boli u tim zelenim očima? Da je ona njegova Nevjesta ne bi je morao povrijediti, bilo bi zabranjeno sve što joj može naštetiti- štiti bi ju svojim životom. Prelazio je stražnjom stranom prstiju niz njen svilenkasti obraz, osjećajući njenu blistavost, i ubrzani topao dah na njegovom truhu.

Zaista nikad u svom životu nije osjetio ubod zavisti, nikada nije zavidio drugim ljudima, osim onima koji su uživali u miru u svojoj zemlji. Bio je rođen bogat, njegova obitelj je aristokratska, a sreća ga je pratila do posljedne godine njegove smrtnosti. Zavist je izostala.

Pa zašto je htio uništiti svakog vampira koji bi mogao piti iz nje?

-3.POGLAVLJE-

Gdje je, dovraga, moj prokleti general? Myst se trgnula i uspravila, budeći se iz prvog pravog sna s užitkom, otkako ju je šćepala Horda prije četiri noći.

Bila je sama u svom krevetu, a odjeća joj je bila oprana isložena u podnožju. Nasmiješila se kad je primjetila da je pokrivač prebačen preko nje. Morala se držati Wrotha dok je njezine sestre ne izbave iz ovog zatvora. Ponovno je opsovala da je ovo zadnji put da je bila mamac, ovaj put je to zaista i mislila.

Učilište je bilo prepuno glasina, ali priče o stvaranju mračnih saveza Ive Okrutnog pokazale su se dovoljno zabrinjavajućim za izviđanje ili poduzimanje operacije: Myst je uhapšena. Ali ipak je saznala malo o Ivi, kako bi unatoč svim nevoljama koje su se dogodile, djelovala, približila se, zatim pustila da je uhvate, itd, samo što je on definitivno planirao nešto veliko.

To jest, podsmjehivala se, dok General Wroth nije izbacio njegovu guzicu iz dvorca. Ne, ona nije saznala mnogo o Ivi, ali Kristoffu i generalu bi dobro sjelo. Što ako ovaj kralj stvarno želi ubiti Demestria i zaustaviti vampire da teroriziraju sve ostale? Što ako je moguće da nemaju svi Vampiri predispoziciju prema sociopatskom zlu?

Što ako Valkire nisu morale ratovati s tim Precima? Međutim, to je upitno. Njezine sestre ne bi radile razliku između dvije frakcije vampira. Prvo bi ih pobile, a zatim rekle: "O Bože, ti si zapravo dobar? Moj gaf!"

Vampiri su kao vrsta jednostavno premoćni za ići na neprovjereno. Demestriu i njegova vampirska Horda bili su brutalni sa svima iz Učilišta, ali pogotovo sa Valkirama.

Prije pedeset godina, Furija, njihova kraljica, najsnažnija i najžešća od svih njih, pokušala ih je pobiti. Nikad se nije vratila. Šušalo se da je zarobljena na dnu oceana, osuđena na to da se vječno utapa samo kako bi ju vlastita besmrtnost opet izvlačila na površinu i tako unedogled.

Kada je Koveni napokon nađu i oslobode, Furija će biti bijesna kao nitko na zemlji. Ona ne bi provjeravala vampirsku pripadnost prije nego što bi ih poklala i očekivala bi da Koveni prate njezin primjer.

Dakle, ukoliko se Mystin Koven odluči na njihov plan djelovanja s ovom novom snagom, ona bi morala obaviti posao kao i uvijek, što je značilo da bi morala pronaći Wrotha.

Prije nego što je došla, Myst je bila nemoćna. Mogla je rukovati oružjem kao i većina u Kovenu, iako mač i luk nisu bile njezine prednosti. Njezino oružje bili su muškarci. A sada je imala jednog u svojim kandžama ... jednog velikog, s ožiljcima, predivnih očiju i kože koju je željela lizati dok joj se jezik ne umori. Ali ona je manipulirala njima, igrala se s njima, da ih uvjeri kako živi samo za njih da bi slijedili njezine naredbe, to je bio njen „modus operandi“.

Furija ju je jednom upitala: "Zašto bi ikada slala muškarca da obavi ženski posao?"

Zbunjena, Myst je odgovorila: "Zato što mogu." Problem s Oblakovim vampirima je da nisu imali bilo kakvo razumijevanje za nju.

Najmanje se Wrothu svidjelo gledati ju. Za njih, krv zamijeni sve, a ona nije mogla ni odbiti ni iskoristiti ga. Iako oči svakog stvorenja u Učilištu dobiju određenu vrstu boje povezane s intenzivnim emocijama, njihove su trajne, uvijek crvene zbog isisavanja života iz svojih žrtava do same srži, a ne samo zbog pijenja kako su strahovali njihovi Preci.

Jednim ubojstvom krenu silaznom putanjom, jer sa ubojstvom dođe i krvoždernost koja ih tjera da to čine opet i opet. Tada slijedi gomilanje sjećanja od žrtava kroz godine dok mnogi od njih ne polude.

Ipak, u posljednje četiri noći, Ivo i njegovi ljudi nisu nikad pili iz nje, oklijevali su, ispitujući je sve dok ona ne zijevne od dosade. Prasnula je na Ivu: -"Zarij zube u mene, ili nemoj, ali donesi prokletu odluku!"

Suzio je pogled prijeteći, njegove crvene oči bile su kontrast njegovom blijedom licu i obrijanoj glavi, ali ipak oni su izbjegavali njezinu krv misleći da bi mogli pobrati njezino ludilo. To joj je išlo u korist. Zapravo nikad u svom životu nije bila ujedena.

Pitala se kako bi bilo osjetiti Wrotha na svom vratu sinoć kada su mu crne zjenice treperile od želje. Bila je grozna osoba, što je znala, slaba da su je čak i zabavljale te perverzne misli. Vjerojatno jedina Valkyria na zemlji koja je ikada maštala o vampiru.

Ona se namršti. Ne, postojala je još jedna

Myst je tapšala po svojoj bradi, pitajući se da li je trebala reći Precima da su se odrekli bez pravog razloga. Nee...Možda ako divan general nastavi biti dobar prema njoj dati će mu mali nagovještaj. Nije čula za njega tokom dana.

Naravno, oni su imali dopisnika na bojnopolju prateći taj rat i koja ih je obavijestila da je Wroth bio velik i hrabar i ukusno nemilosrdan sa svojim neprijateljima. Iako je gospodar izgubio na kraju protiv mnogo veće snage, on je kupio njegovom narodu najmanje desetljeće zaštite.

Myst i njezine sestre su sjedile kraj kamina, uzdišući nad pričama o njegovim djelima, kao da pilje u ishod Tigrove pobijede. Myst se podsjetila da je osjećala

gubitak na vijest o njegovom porazu, jer je znala da je to značilo smrt velikog čovjeka.

No, on se ponovno pojavio, i osobno, nije bila razočarana. Osim činjenice da je sada smrtni neprijatelj... ili bolje, smrtni neprijatelj besmrtni. Oh! I krvopija.

Pokušala je otvoriti vrata svoje sobe, samo za slučaj da joj je odlučio vjerovati, ali bila su zaključana, iako ne mistično ojačana kao što je bila njena čelija. Mogla je ih jednostavno oboriti, ali ona se morala vratiti natrag u tamnicu do zore.

Iskoristila je vrijeme za oblačenje i sređivanje kose na način koji joj se sviđa, i još je imala vremena da prekopa svenjegove stvari. Iako je izbjegavala pogled na sjajni križ sdraguljima, da joj ne bi prsti postali ljepljivi.

Kopajući po njegovoj odjeći, shvatila je da joj se sviđa kako se oblači, njegov je stil moderan, ali još uvijek aristokratski. A ona je voljela njegov miris i njegovu nemarnu, ali seksi kosu.

Valjala se po krevetu s jednim od njegovih velikih pletenih pulovera, lica zakopana u njega, ne brinući ako se on vrati i nađe je tako. Ali on se nije pojavio, a umjesto njega došla su dva stražara da ju otprate dolje po njegovom naređenju.

Nisu ju htjeli gledati u oči. Pa, sranje, znali su nešto što ona nije znala.

Wroth ju nije zadržao kako se nadala. Bila je u nevolji, i pretpostavljala je da zna zašto. Ako se dogodi da imaš informacije ja ih mogu dobiti od tebe, rekao je. Kada su zatvorili vrata ćelije iza nje, a ona shvatila da je jedina u tamnici, njeni strahovi su potvrđeni.

Ovdašnja niža bića, ona koja je stvaralo podzemlje Učilišta sa karakteristikama bića iz subotnjih hororaca su odvedena, i bez sumnje mučena i ubijena. Ona je jedina djevojka koja je ostala na plesnom podiju, ali ne zadugo, znala je to, jer nitko od ostalih nije progovorio.

Naravno, ona je zaprijetila da će ih oderati, i njihove obitelji, zbog otkrivanja bilo kakve informacije, a bio je tu i razlog da- "Neka nikada ne osjetiš Valkirin dah na leđima" -način nazdravljanja u Učilištu.

Vampiri su mogli doći i zauzeti nečije selo, ali valkire bi se prikradale, skrivajući se ispod kreveta da uzmu nečiju glavu s jastuka. Njihova riječ je zakon.

"Koji ju je ostavio" ...Podigla je glavu kad je čula bat čizme preko kamena.

"Slušaj pažljivo Myst", rekao je Wroth kada ih je napustio čuvar koji je otvorio vrata njezine ćelije prije odlaska.

"Ja ću ti postaviti pitanja u tvojoj vrsti i o različitim frakcijama Učilišta. Moraš odgovoriti na njih ili ću, kako mi je naređeno, dobiti informacije na silu."

"Mučenje? Naređeno? Ne možeš ne poslušati Kristoffa zbog mene? "

"Myst znaš da ću biti mrtav ako nisam za njega. Moja braća i prijatelji također. Moj život više nije moj od one noći. Bio je zapravo ozbiljan u vezi toga. Ali Myst se nije šalila ranije kad je rekla da je tortura stvarno razbjesni.

Davala je Wrothu povlašten tretman, jer je bio poznat i slavan u borilačkim krugovima, ali sada je ponirao u vampirizam- trebala je to dobro zapamtiti. Ona bi pritiskala i nagovarala do kraja, ali nakon toga... Navali, krvopijo.

Ipak je prijateljski ushićeno rekla: "Wroth mogao bi mi pomoći da pobjegnem"

"Zakleo sam se na odanost i da ću izvršavati naloge. Odgovori ili se suočiti s posljedicama"- rekao je.

"Ja ću početi s najosnovnijim. Što si ti?"

"Praznoglava lutka?"- pitala je, gledajući ga u oči lagano tresući glavom-

"Sudac, porota i krvnik." On se namršti. Oči su joj bljesnule. Nešto privremeno! Što je? Stvarno. Ne? Dijete u zemlji igračaka?

"Kvragu, Myst, samo odgovori na pitanja. Tada se možeš vratiti u svoju sobu." On snizi glas i takne ju prstom ispod brade.

"Možemo spavati opet zajedno kao što smo danas."

"Ali ti ne razumiješ da bi bilo mučenje lakše za mene, nego da se vratim na Učilište kao doušnik."

Ona bi više neće biti poštovana, nego neprijatelj "izbjegavaj pod svaku cijenu" broj jedan.

Izgubit će svoj status bića- "s kojim se nitko ne zajebava".

"Moj brat je pokušao dobiti informacije od drugih..."

"Ali nisu govorili, ha?" Je li to ona zvučala samozadovoljno? Činilo se da se tresu, učvrstio je svoju odlučnost .

"Ti mi ostavljaš malo izbora." Dobro. Upravo je iz prve ruke iskusila gospodarovu nemilosrdnost kojoj se divila, a on je očito odlučio da je ona neprijatelj upravo kad je mislila da među njima stvari postaju ugodne.

"Zašto vrijeđaš moje osjećaje, Wroth?"- šmrncnula je.

"Sada ću te stvarno morati ubiti." Mислеći stalno na nju tokom noći, stajao je satima, koliko je mogao, čekajući gotovo do zore, osiguravajući se da ce barem biti kratak.

"Stvarno ćeš to učiniti?" Myst je upitala kad se okrenula od njega, prema stražnjem kutu.

Ramena su joj se tresla, a on je sumnjao da se smije. Kad joj je prišao, uzeo je za ruku i okrenuo, bio je šokiran vidjevši da joj suze teku niz prekrasno lice.

"Wroth mislila sam da smo imali dogovor". Dobacila mu je izdajnički pogled. Nije glumila ovo. U svom divljem, zbrkanom umu, ona je mislila da su... prijatelji??

Čelija se ljuljala i on se podupirao, mršteći se zato što, čini se, ona to ne primjećuje. Samo šok od sinoć pomislio je. Nije ju želio povrijediti. Ali njen pogled ga je zabljesnuo, i sirov i istinit i ogoljen. On ju je zapravo vidio.

Myst sa njezinim lažnim šepurenjem i glumljenjem ogoljenosti. To je bio aspekt nje, ali ipak je bila Myst. Odjednom je shvatio da nije mogao podnijeti ni jednu suzu koja bi joj pala. Ustuknuo je kad joj je jedna pala na obraz, trgnuo se kao da ga je neko udario. Opet se zatreslo sve oko njega.

Okrenula se od njega i činilo se da briše lice. Kad se okrenula nazad bila je napadno seksi, iako je navukla masku na lice još jednom.

"Myst, ne želim te povrijediti ali moraš odgovoriti na moja pitanja. To nije igra".

Uputila mu je pogled potpune nevjerice. "Upravo je ono što je. Želiš saznanja o Učilištu?"

"Pa saznaj dobro ovu lekciju- mi smo svi pijuni" Dvorac se tresao oko njega, a dok je on divlje pogledavao okolo sebe, ona je ostala neustrašiva.

Ne, nije to bilo trešenje izvana. Taj zvuk što bubnja u njegovim ušima kaopotres je dolazio... iz njega.

"Što si ti?"- zahtijevao je ponovo. Lice joj nije izgubilo izraz nejasnog gađenja čak ni kad je ruku lagano pritisnula na njegova prsa- osjećajući da je njegovo srce "kao zamuckivalo", a zatim zagrmilo vraćajući se u život.

Zato što je napokon vidio nju i prepoznao ju kao ono što ona je....

"Očito, sam ja tvoja Nevjesta".

"Pitala sam se da li bi se ti mogao preobratiti zbog mene?"- prela je Myst, dok je on pokušavao sakriti šokiranost.

Primjetila je kako pokušava biti hladan, discipliniran čovjek, ali je čula nove zaglušujuće udarce srca tog nečistog vampira, iznenadni nalet seksualne želje bio je neodoljiv, njegovi prvi udisaji neuvježbani i grubi.

S nježnim dodirrom ga je prislonila na zid. Oči su mu bile polu zatvorene dok ga je mazila po torzu gore-dolje. "Kakav je osjećaj zraka u plućima?" Duboko je udahnuo.

"Hladan. S pritiskom, ali je dobar osjećaj." Pogledao ju je s takvom zahvalnošću za oživljenu krv.

"Kakav je tvoj osjećaj krvi, topao i pokretan?"

"Jači, to je... uzavreo." Dotaknula je njegovu erekciju preko hlača, cijelo tijelo mu se zgrčilo kada je zabacio glavu da bi viknuo. Bila je gotovo jednako šokirana kao i on. Znala je da je Wroth vrlo dobro obdaren, i tvrd, ali je bio previše. Obdaren je kao demon ili Lykae.

Uhvatio ju je za ruku, savio joj prste oko svoga koplja i polako potiskivao uz njen dlan. Tijelo joj se opustilo kada je osjetila napadaj snažne potrebe da zarije svoje kandže u njega.

Uz senzualni šapat je pitala " A kakav je taj osjećaj kad se stvrdne i napuhne?"

"Dobar", zareži i strese se. "Tako prokleta dobar."

"Prošlo je tri stoljeća? Pa, bilo je i vrijeme, pretpostavljam." Raskopčala mu je hlače dovoljno da svojim palcem protrlja široku glavu njegovog penisa, čineći ga više skliskijim.

Trznuo se unatrag i zakolutao očima.

"Mogu samo zamisliti kako je naporan i napet taj osjećaj, pulsiranja s pritiskom do točke eksploziranja."

"Zašto mi ovo radiš?"-pitao je.

"Zato što mogu." Uskoro će mu misli biti na nivou životinje. Oči su mu postajale crne. Milovala mu je dužinu preko hlača, laknulo joj je što neće primiti njegovu neugodnu veličinu u svoje tijelo.

Pet, četiri, tri, dva ... Wroth je navalio stenjući, bio je iznenađujuće jak kada je priklještio njene ruke iznad glave.

Poljubio ju je, duboko, posesivno, kao da ju označava s poljupcem. Ostavio ju je zadihanu kad se sagnuo da joj liže bradavice, sisao ih je preko bluze. Drugom rukom uhvatio ju je za međunožje. Uz rezanje, on se otrgnuo od nje i uhvatio je za lakat. "Dođi samnom."

Kvragu, zora se približava. Gdje su bili? Morala ga je zadržati ovdje. "Ne, Wroth," rekla je.

"Neću potvrditi moju Nevjestu u tamnici."

"Ali ja ne mogu čekati", zacvilila je.

"Reci stražaru da ode."

"Ne-"

"Wroth," uhvatila je njegovo koplje dok mu je šaptala u uho, "moje tijelo preklinje da ovo gurneš u mene."

On je zaurloao na tu zapovijed, a zatim joj rasparao bluzu igrudnjak, grubo ližući i sišući bradavice. Nesvjesno je savila leđa u luk, pritišćući svoje grudi na njegove prekrasne usne. Kad je ona počela miješati bokovima za njega?

"Ja sam čekao tebe", rekao je, malo izvan sebe. "Tako dugo sam čekao."

Jednom rukom joj je zabio zapešća iznad nje, drugom joj zadigao suknju i potpuno strgnuo gaćice. Prsti su mu vrludali, vruće i sporo preko nje, zadirkujući.

On točno zna kako ju zapaliti, koristeći vlažnost njene pice klizio je oko klitorisa u sporim krugovima, vješto joj otupljujući razum.

"Tako mokro", rekao je hrapavo uz njezinu dojku. "Čim sam te vidio, ja sam želio biti u tebi."

Uzeo je u usta otvrdnulu bradavicu, i sisao ju do pulsiranja. Zatim je i drugoj posvetio istu pažnju. Myst je tada donijela odluku. Jednostavno ni na koji način neće propustiti ovo.

Zastenjala je na tu istinu, ne mogavši se kontrolirati grom je opalio izvana u kombinaciji s emocijama unutar nje. Kad je umočio jedan prst u nju, izvadio ga, zatim zakopao dva duboko unutra, željela je svršiti stisnuta oko njih.

Gurao ih je klizeći u nju bez žurbe, ali s dovoljno snage da joj svaki put uzdrma čak i nožne prste. Ona se savije u luk još više, nudeći mu svoje grudi. Raširila je noge, upijajući njegove žestoke dodire.

"Nemoj prestati", rekla je zadihano, tako sam blizu, bolno posežući za njegovim kopljem. Ali zarobio joj je ruke iznad nje.

"Nikada"-On gurne jače, sve dok ona nije znala da li uopće njezini prsti dotiču tlo, tada raširi prste u njoj kao da ju priprema za svoju veličinu. Glava joj padne unatrag i ona zastenje na neodoljiv osjećaj ispunjenosti.

Podigla je nogu da ju stavi preko koljena koje je stavio na zid kao da je upravo za tu svrhu. Otvorila se za njega, mješajući mahnito bokovima.

On zagrmi na njeno uho "Svrši za mene Milaya".

"Aah, da ...Wroth.." opet je zastenjala, i podlegla njegovom tempu.

Ugušila je krik i svršila vatreno, s mokrim pulsiranjem i trzajima od kojih je i on stenjao kao da je i sam svršio.

"Mogu osjetiti tvoje svršavanje", rekao je hrapavo dok ga je stisnula, vrteći bokovima na njegov majstorski dodir sve dok nije bila previše osjetljiva za nastaviti. Ali on se nije zaustavio dok ona nije bezumno stenjala njegovo ime zarobljena u njegovim rukama. Kad je bio zadovoljan, ona je pala na njega, još uvijek se slabašno tresla.

Bradavice su joj bile vlažne i lagano bolne od njegovog jezika. Uhvatio ju je za stražnji dio vrata i povukao prema svom licu, gledajući je s požudom, ali njegove riječi bile su više.

"Ja ću se brinuti dobro za tebe Myst, . Ja ću te zaštititi. Ti si moja." On je govorio te stvari jer je htio ući u nju s tim ogromnim kopljem, da joj potvrdi da je zaista vampirska Nevjesta. Njene poluzatvorene oči su se panično raširile kad je čula šapat na ulazu u tamnicu. Prije nego što je stigao reagirati, Myst se odgurnula od njega. Zašto bi to učinila? Pružio je ruku da ju povuče natrag, ali ona se odmakne. Zašto nije unutar nje sada?

Bio je siguran da je bila vlažna, spremna da ga primi ...Čuo je kretanje i naglo okrenuo glavu, izbacio oštre očnjake od bijesa.

"Pogledajte zaljubljene ptičice."- stvorenje slično Myst stajalo je na ulazu u tamnicu, sa spremnim lukom. Druga sa svjetlom, sjajnom kožom pridružila se prvoj, veselo žvačući kaugumu bacajući bodež u zrak.

"Nemojte me gledati... Mislim da će mi pozliti. Myst, petljanje s vampirom je nisko čak i za tebe."

"Što je ovo?"- Wroth je zagrmio, oholo koračajući prema njima. Strijelac odapne strijelu s nadnaravnom brzinom uz fijuk bez oklijevanja. On je skočio da se izmakne, ali ona je predvidjela njegov potez, a strijela ga zakucala na zid.

Sljedeća mu je prošla kroz drugo rame, zabijajući se petnaest centimetara u kamen. Ona joj uputi smrtni pogled, a onda se bacio prema naprijed da se strijele jednostavno potrgaju, ali su ga okovale poput zubi morskog psa. Kad je shvatio da se ne može micati, poludio je od bijesa.

Vidio je da Myst skuplja svoju odjeću, okrećući se prema vratima. "Da se nisi usudila pobjeći od mene."

"Žao mi je što prekidam tvoje planove za večeras." Dobaci mu povrijeđen pogled.

"Gotovo si uspio da zaboravim da si došao ovamo da me mučiš. Ti želiš informacije? Znaj da mrzimo mučenje." Počinje imati smisla kroz godine"

"To je bilo prije nego što sam saznao da si moja Nevjesta". Lice joj se sledilo u trenu.-

"Prije nego što si saznao da bi napokon mogao poševiti?"

"Sada kada ti tvoje tijelo zapovijeda, ja ne bi osjetila oderanu kožu?"

"Ti si moja Nevjesta. Moja. Ti pripadaš meni."

Ona skoči na njega, bijesna. Ona svijetle kože joj dobaci bodež i Myst ga uhvati, bez gledanja iza. Vampirov um je ponovno zahtijevao da zna što je ona.

Pritisnula mu je oštricu na vratnu žilu. Zjenice su joj bile srebrne i munje su bombardirale dvorac.

"Da sam ja pripadala svakom čovjeku koji je tako želio, kao i svakom vampiru kojeg sam prokrvila, ne bi ostalo ništa od mene. No, nitko ne brine o tome. "

" Nisi ti prokrvila druge. Oni bi onda bili ovdje da te zaštite i borili bi se za tebe"

"Ne"-prišla je bliže, naginjući glavu kao životinja ..."-ako sam ih pobila sve".

Tada ga je uhvatila za potiljak i privukla ga prema sebi, pritiskajući svoje usne na njegove. Poljubila ga je grubo.

Ipak, ubrzo je okusio ...njenu krv? Baš kad je zastenjao, povukla se natrag sa nedokučivim izrazom lica. Nezamislivo bogata i topla, njena krv je bila izuzetna, kao i sve drugo na njoj, zadrhtao je u ekstazi od istančanog slatkog okusa.

"Znaš li da neću željeti ništa drugo sada", hrapavo je rekao. Kao odgovor, zarila je zube u njega.

Ostalima je naredila: "Ostavite ga", a zatim izašla iz čelije.

Strijelac i svijetloputa razmijenile su zbunjene pogled.-"Ostavite ga" ti naravno znači ostavite ga obezglavljenog, rasporenog, i načičkanog bodljama kao jastučić za igle?"

"Čule ste ga-ja sam mu Nevjesta".

"Ohhh", rekla je sjajna, pušuci balon. -""Misliš da se nije, uh, znate, prvi put olakšao od oživljavanja krvi?"- zatim je brzo pogledala na njegove prepone i rekla

"I on ostaje tako bez tebe zar ne?" Ona se naceri

"Ja sam cool s tim planom." Strijelac nije bila uvjerena.-

"Nemojte me krivo shvatiti, ja uživam osuđivati vampire na beskrajno seksualno mučenje isto koliko i sljedeću nevjerojatno talentiranu lovkinju..."

Kada je Wroth čuo da je ušao stražar, ona je ležerno odapela strijelu u tom smjeru, naginjući glavu na rezultat, onda je uzdahnula prema

"Vampiriska Nevjesta jednostavno zvuči kao niskobuđetni film. Upravo te je uvukao niskobuđetni film." svjetloputa je, glumeći pretjerano dramatični glas, rekla - "Samo zbog toga... on treba umrijeti. Ozbiljno Myst. Tvoj "muž" je nepovratno oštetiio tvoj kredibilitet, osim ako ga ne ubiješ kao i ostale."

Sve su bile lude. Još uvijek je bio tvrd, bolne žudnje za njenim tijelom, krvlju koju mu je dala samo da ga muči.

"Ti zla, provokatorska kujo. Ubij me onda." Učinilo mu se da je na djelić sekunde vidio sažaljenje u njenim očima, ali kad je slegnula ramenima, njegov maglovit um konačno je shvatio da će ga ostaviti ovdje bez ičega, tijelom koje žudi za njom i okusom krvi zbog kojeg bi pao na koljena.

"Ti si najzlobnija kuja koju sam ikad upoznao."

"Laskavac"- zacvrkutala je. S druge strane hodnika, ona je lako skočila do prozora dvanaest metara iznad, otvorila ga je povlačeći neučvršćene rešetke iz okvira kao da je povlačila zavjesu. Pozvala je rukom ostale.

"Naći ću te", - procijedio je kroza zube. "Naći ću te i platit ćeš mi za ovo tisuću puta."

Svijetla je skočila i uhvatila Mystin kažiprst sa svojim. "Zvuči kao da je zakazao spoj"-rekla je obješenjački.

"Ooooh" prela je Myst, pogled joj je treperio nad njim. "Casual haljina?"

-4. POGLAVLJE-

Sadašnjost.

Beskrajna seksualna želja nikad ne zadovoljena. Ona ga je namjerno, oduševljena, predala tom mučenju. Njegova Nevjesta ga je prokrvila, dajući mu njegovu prvu potrebu kao vampiru, zatim ga napalila do ruba groznice- a samo njegova Nevjesta mu može olakšati tijelo prvi put.

Da je samo ostala dovoljno dugo s njim da je uzme, makar samo jednom, ili da mu dopusti da joj samo dotakne kožu, dok se sam olakšava, mogla ga je poštediti svega ovoga.

Ali opet.. jasno je rekla da joj je to bio plan.

A u posljednjih pet godina, Wroth je proklet i više od toga. Bio je također proklet i njezinim sjećanjima. Sićušna kap krvi uzeta izravno iz njenog tijela učinila je da je svaka druga krv okusa kao katran- upravo ono čega su se Predci bojali. Sa njenom živom krvi došli su snovi koji su otkrivali njezina sjećanja, tako stvarna kao da je on bio tamo osjećajući mirise i dodire koje ima ona.

Ponekad je mogao čak i osjetiti kada je stiskala šake u bijesu. Ali nije rekao nikome, čuvao je svoju tajnu jer ne želi izgubiti svoju moć unutar svoje vojske ili biti ubijen.

Sa svakim zalaskom sunca je ustajao i provjeravao da li su mu oči izdajnički crvene, i svaki dan kad je mogao zaspati, bio je podvrgnut istom nizu sjećanja koja su bila suptilnija i detaljnija svaki put.

U prvom snu ona je bila na brdu, sunce je sjalo, bilo je još snijega na tlu. "Proklinjem te na tvoj pakao", Myst je prosiktala na grubi nadgrobni spomenik. Bila je opterećena s tolikim neprijateljstvom da je Wroth znao da je ubila biće koje ležalo u tom grobu.

Pričala je drevnim jezikom koji Wroth nije trebao razumjeti, ali razumio je.

Osjetio je osjećaje koje je ona osjećala, konstantni utjecaj njenog lanca oko njenog struka, miris od oceana ispod nje, slanu vodu na hladan dan. Drugi poznati san. Pijani rimski senator kleći pred njenim nogama.

"Napokon, uskoro ću imati Žuđenu Myst. I više nećeš biti žuđena, biti ćeš osvojena. Nasmijao se. "Neću se više koprcati na tvojoj maloj udici." Wroth je otkrio puno ime svoje mučiteljice.

Myst Žuđena. S gađenjem, Wroth je gledao kako rimljanin uzima njeno stopalo u svoja usta, pohlepno sišući, milujući sebe, dok je ona polako dizala svoju suknju gore uz svilena bedra za njega. Kao i uvijek, Wroth se borio da ne gleda ovo, borio se da se probudi. Njegova se nasilna odbojnost nije smanjivala tokom vremena.

Prvi put kad je imao taj san, laknulo mu je kada se otkrio drugi prizor prije nego što je došao do kakvog bolesnog zaključka. Ali nikad više ...

Myst je trčala kraj vikinške pljačkaške proslave. Na obali neke sjeverne zemlje. Namjerno. Htjela je da ju love. Da je uhvate i bace na zemlju u tvrdom snijegu. Kako je to uvrnute potrebe ona imala? Bila je uzbuđena, njena krv je pumpala.

Osjećala je kao da joj po koži cvrči od struje, generirajući munju zbog uzbuđenja. Potisnula je osmijeh, kada su se, uz klicanje i nazdravljanje, ljudi dali u potjeru...

Kao i uvijek, Wroth se borio prisiliti se na buđenje prije nego što vidi kako desetak vikinga navaljuju na njegovu Nevjestu. Za njen užitak. Večeras novi san. Napokon.

Vani je snijeg, nabijen toliko visoko da je prekrrio pola prozora. Žene, ili neka druga stvorenja poput nje, sastale su se oko velikog kamina. Bile su sestre i Wroth je vidio njihova lica kao da ih je sam poznavao i znao njihova imena i tko su one kao što je i Myst znala.

Prepoznao je strijelca kao Luciju, onu svijetloputu je znao kao Regin Blistavu. Najstarija, praznog pogleda se zvala Nix, i njezine sestre su vjerovala da je proročica. Njihova odjeća asocirala je na početak dvadesetog stoljeća. Sastanak je bio zbog sudbine djeteta koje je njihova vođa, tmurno stvorenje po imenu Annika, željela zadržati. Myst se namrštila na djevojčicu u Annikinim rukama, zbunjena što osjeća neke pomiješane osjećaje za to dijete.

"Kako ćemo se brinuti za nju, Annika?" Lucija je promrmljala. Regin je ustala sa svoje stolice pokraj kamina i odbrusila: -

"Kako možeš ovdje donijeti jednu od onih koje su pobile čitav moj narod?" Jedna koja se zove Daniela Hladna je kleknula pokraj Annike, stalno ju je gledala, pružila joj jedan od rijetkih dodira - uz oštar bol ledenog blijedog dlana.

Myst je zadrhtala razmišljajući o boli koju je Dani osjetila pružajući taj dodir. Danielina majka je pripadala ljudima koji su bili ledene vile, zato ona sama nije

mogla dodirivati ili pustiti da netko dodiruje njenu ledenu kožu, a da ne osjeti jaku bol. "Ona mora biti sa svojom vrstom. Znam to dobro."

Annika je odlučno odmahнула glavom. "Njene uši. Njene oči. Ona je vila. Ona je Valkira."

"Izrast će poslije u čisto zlo!" - Regin je ustrajavala. - "Prokleta bila ako me već nije pokušala ugristi svojim dječjim očnjacima. Freye mi, ona već sad pije krv!"

"Sitnica."- Ubacila se Myst ležernim tonom. -"Mi jedemo elektricitet." Luda Nix se nasmijala.

Vampirsko dijete? Jede struju? Njeno srce je bubnjalo...

Annika je rekla: "Ja ću štiti Emmaline od Horde i usmjeravat ću je prema svemu dobrom i poštenom kod Valkira prije no što nas vrijeme izbriše. Nikad neće vidjeti strahote koje smo mi vidjele."

Njezine riječi prožete tugom su aktivirale sjećanja koja je Myst mrzila. Wroth ih je želio vidjeti, ali nije mogao.

Annika je protrljala nos o Emmin i upitala dijete: - "A sad, koje je najbolje mjesto za sakriti najljepšu malu vampiricu na svijetu?" Nix se slatko nasmijala. - "Laissez les bontempsroulez" (neka dobra vremena započnu)...

New Orleans.

Wroth se trgnuo iz kreveta, tijela natopljenog znojem. Moja nevjesta je Valkira? pomislio je gušeći se kašaljem. Njegov um nije mogao probaviti tu pomisao.

On nije znao ni da postoje. Lik iz legendi, pričanih oko ognjišta, bio je povezan s njim za vječnost. Iz snova, saznao je da je ona mistično biće tisućljeće staro, rođena od žestoke Piktske princeze koja si je zarila bodež u srce, radije nego da bude živa uhvaćena od neprijatelja i bogova.

Ona ne jede zato jer je uzimala električnu energiju iz zemlje i vraćala ju natrag sa svojim emocijama u obliku munje. Bila je ubojica i bila je kurva rimskog senatora. Ona je prezirala ljude i uživala je mučiti ih, baš kao što je učinila s njim.

Spustio je pogled na svoju pulsirajuću erekciju. Čak se ni njegova mržnja ne može boriti s ovom nemilosrdnom potrebom za njom. Impuls da uzme svoj kurac u šaku je bio jak, ali on se opirao, znajući da se nikada ne bi mogao dovesti do vrhunca, jer bi to samo povećalo njegovu bol.

Za pet godina na koje ga je osudila da pati od ove konstantne, naporne boli, prije nego što je saznao da nije bilo olakšanja bez nje, on bi se uzaludno dirao ili trljao o madrac, zamišljajući da se Myst uvija ispod njega, ali nikada nije dobio olakšanje.

Druge žene ga nisu zanimalijejer nisu bile ona. Čak i da je vjerovao da bi mogao naći olakšanje drugom ženom, nikada se nije ponizio s drugom.

Sjetio se Mystine nevjerovatne mekoće, koliko je bila mokra želeći ga, a tijelo joj je pulsiralo u stisku oko njegovih prstiju i kako je svršila od njegovog dodira. Zadrhtao je i njegov penis je gladno pulsirao. Povezani za vječnost. Za Žuđenu Myst, mitološko biće koje ga je preziralo.

Jedini način na koji će ju zadržati zauvijek će biti da je kazni na toliko dugo.

Znao je da će ju željeti kao što nitko drugi nije.

A sada je znao gdje da je nađe.

-5.POGLAVLJE-

Smrad para iz močvare, uparenih hot dogova i ukiseljenog piva lebdio je do Myst kao i do njezinih sestara smještenih na krovu iznad kaosa u Bourbon Street. Postojale su glasine da vampiri trče okolo po New Orleansu.

Vampiri u Louisiani? Nečuveno. Da je postojao samo ijedan izvještaj za krvopije, onda bi se ona i Regin i Nix vratile u Val Hall, njihovu kuću u močvarnom rukavcu, igrati video igre. Ali prijatelj Demon zakleo se da je vidio jednog, a Utvare su šaptale da nije bila samo jedna frakcija vampira, nego dvije.

Myst je prošla pogledom preko zbivanja, pokušavajući ostati fokusirana i ne primijetiti parove koji su se plešući mahnito trljali jedni o druge u mračnim ulicama. Da je Daniela ovdje ona bi mi poslala ledeni poljubac i ohladila ih, zamrznula im ruke na guzicama usred drpanja i njezine sestre bi likovale i valjale se po krovu.

Myst je pretpostavila da bi se Valkire lako zabavile. No fokusiranje se pokazalo uzaludnim od kad joj je srce ubrzalo na ideju vampira ovdje. Ako su iz nekog razloga došli u Novi Svijet -koji su Horde kroz povijest smatrale vulgarnim i manje vrijednim- što ne znači da je još uvijek tako.

Wroth. Jedan od njenih istinskih žaljenja u životu. Svaki dan je pomišljala da nije trebala ostaviti tog vampira da pati -trebala ga je ubiti.

Regin je bacala svoju oštricu u zrak, hvatala u svoje kandže, a zatim opet bacala. "Znaš, ne vjerujem da su vampiri zapravo ovdje -to je suviše čaknuto za govoriti- ali ako jesu, trebaju znati da je ovo naš teren."

"Trebamo li ih pitati za borbu? ili možda za ševu?"- upita Nix dok je vješto plela do struka dugu crnu kosu. "Čula sam da oni mogu opako rasturiti." Iako sportske staromodne frizure i povremeno zbunjenog pogleda-(budućnost je jasnije vidjela nego sadašnjost), Nix je i dalje izgledala kao supermodel.

"Ja sam ozbiljna", -rekla je Regin.- "New Orleans je možda nekad bio mješavina civilizacija mističnog svijeta, ali kontroliramo ovo mjesto sada."

"Uvijek možemo poslati Mysty Vampirsku Ljubojicu protiv njih"-rekla je zamišljeno Nix.

"Oh čekaj, ona bi pobjegla s njima"

Regin je dodala: "Ili bi koristila svoj glasoviti "napad jezikom" bičujući kožu s njihovih tijela, dok će oni neobjašnjivo stati u red da se žrtvuju."

"Ha ha ha ha"- promrmlja Myst napola slušajući. One su ju kontinuirano zadirkivale s tim. I ona je to zaslužila. Mogla je isto tako biti uhvaćena npr. u šmrkanju s duhom Ted Bundy-a. Naravno ostali su čuli viceve u kovenu, a vijest se proširila.

Čak i su ostale frakcije iz Učilišta (kao Nimfe, one male kurvice) šaputale o njenim sumnjivim sklonostima prema vampirima.

Ali to nisu bili vampiri u množini, bio je samo on. Wroth... Zadrhtala je. Sa sporim, vrućim prstima ...

U svom krevetu kasno noću, kad bi se dodirivala, ona je uvijek maštala o njemu, prisjećajući se njegovih tvrdih prsa i još tvrđeg koplja, zamišljajući svoju žestinu, njegov intenzitet, ako je ikada ponovno pronađe.

Iskreno, mislila je da je možda ju pronašao do sada. Ona mu je dala svoju krv, eventualno dajući mu svoja sjećanja, što bi ga moglo dovesti ravno ovamo. Ona je često razmišljala o tom grubom poljupcu.

Nije imala namjeru dati mu krv, ali je možda u podsvijesti svoga uma znala da će njegovi očnjaci postati oštri kao britva dolaskom njezinih sestara? Je li ju htio pronaći?

Odmahnula je glavom, treba ostati čvrsta, Annika, Daniela i Lucia su tu negdje. "Pogledaj ga", rekla je Regin, očiju usmjerenih prema dolje. "Muškarci koji su toliko veliki ne bi trebali biti pijani".

Myst je skrenula svoju pozornost na visokog čovjeka koju je posjetio na Wrotha s leđa - zašto ne mogu izbiti tog vampira iz glave?- iako je ovaj bio mnogo vitkije građe.

Čovjek se naslonio na drugog, masivnijeg muškarca, održavajući ravnotežu viseći na njemu dok su hodali. Ona je primjetila da je izbacila kandže.

"Myst, ne možeš se kontrolirati?" pitala je Regin uz brz pogled na njene kandže- "To je sramotno."

"Slušaj, ne mogu si pomoći, volim velike dečke s širokim ramenima." A i kladim se da pod tim balonerom ima guzove koji mole da ih se stisne."

Nix doda- " I nije baš kao da bi ona mogla staviti flastere preko njih."

"Jebeno sranje", Regin je uzviknula.-"Vidim sjaj. Goblini, dolje u Ursilines aveniji "

"Prokletstvo", promrmlja Myst .-"U javnosti opet? Onda su očajni kad regrutiraju sada."

Goblini su bili manijakalni borci koji su povećavali svoju brojnost preobraćivanjem ljudi njihovim zaraznim ogrebotinama i ugrizima. Imali su želatinoznu, zelenu krv, a župa Orleansa bi bila gnjecava svaki put kad se koven borio s njima.

"Opet."- Nix je uzdahnula -"A samo smo toliko puta uvjerovali pijane turiste da su statisti u SF sceni."

Regin je spustila nož u korice na njezinoj podlaktici.

"Stargate nastavak dvanaesti je i službeno na licu mjesta."

Ustala je."Mi idemo "pomaziti" goblina. Ti nastavi potragu za vampirima."

Odglumila je sablasni buuuu-buuuu zvuk duhova. "I nemoj dizati rep na bilo kojeg od njih, o'kay?"

Kad je Myst zakolotala očima, njezine sestre su se primile za ruke i skočile dolje, krećući se tako brzo da su ubrzo izgledale kao mrlje. Kao i obično, nitko ih nije mogao vidjeti, a ako su to činile u ovom gradu, prepunom članova Učilišta, nitko to nije registrirao.

Myst je promatrala sjaj iz daljine. Nije bio toliko opsežan, pa je znala da se one mogu nositi sa tim. Kao najstarija, Nix je snažna, a Regin prepredena. Osim toga, Myst je imala nove čizme i neka je prokleta ako izgubi još jedan par u epskoj borbi između meke talijanske kože i gnjecavog mulja. Već je previše žrtava. To je strašno tužno. Zaista.

Pažnja joj je pala još jednom prema čovjeku na ulici, podigla je obrvu. Ako njegova prednjica odgovara zadnjici, bila bi u iskušenju. Prošle su godine, doslovce, otkad je imala malo neke "akcije", i zaslužila je.

Uvukla je dah, skočivši unatrag prema krovnom prozoru. Pijani nije bio pijan uopće, koliko je primijetila kada je zavirio dolje u uličicu, otkrivajući svoj profil. Tijelo u koje je bila piljila, bilo je od njenog "otuđenog muža"- kako su je voljeli zadirkivati u kovenu.

Nije posrnuo od pića, nego od slabosti, njegova građa je drukčija, jer je izgubio dosta na težini. I ono je bio njegov brat Murdoch pomažući Wrothu da ju nađe. Drhteći, puzala je po krovu, stišćući se uz krovni prozor, u nadi da će biti daleko prije nego što ju primjeti.

Zastao je, podižući glavu iznad prepune gomile, a zatim se okrenuo na njezinu smjeru.

Pogled mu je pao direktno na nju, crne oči, divlji pogled prikovan na nju s izrazom potpunog posjedovanja.

Kada je Murdochov pogled slijedio Wrothov, on joj uputi gotovo sažaljiv izraz lica, onda je pljesnuo Wrotha po leđima prije nego što je krenuo naprijed.

Krv je napustila njeno lice. Ona je skočila na krov susjedne zgrade, uzimajući brzinu za sljedeći...

Vrisnula je kad se Wrothovo ispijeno lice pojavilo se točno ispred nje. Trasirao se.

Trasiranje je način vampirske teleportacije-vampiri se mogu teleportirati na bilo koje mjesto na kojem su već jednom bili. Ona pojuri u drugom smjeru, ali on ju je zgrabio oko prsa, priklještivši ju uz sebe, učinio je da osjeti njegovu debelu erekciju uz svoju pozadinu.

Opalila ga je laktom u grlo, zbog čega ju je ispustio iz ruku, a ona jurnula preko ruba krova. Stropoštala se u visoko ograđeno dvorište, dočekavši se na ruke i noge, onda je na brzinu odskočila u polutamni prostor. Ali njezina brzina nije mogla parirati njegovom trasiranju.

On ju je ponovno zgrabio, iako se borila, bio je nekako jači čak i u ovom stanju ili možda zbog svog stanja.

Jednom rukom trgao joj je kratku suknju. "Wroth! Ne čini to!"

"Pet godina pakla"- prezirno je rekao, tapšući ju grubo po dupetu -"ti zaslužuješ biti jebena dok više ne budeš mogla hodati."

Progutala je, drhteći. "Dakle, gospodar rata zahtijeva svoju nagradu? Odgovara ti uzeti svoju nevjestu željela to ona ili ne. Ti bi da se sjetim na što sam bila prisiljena?"

Nakon trenutka procijedio je -"Ne. O Bože,ne."

Čula ga je kako se oslobađa. "Myst,"-zastenjao je -"samo me osjeti."

Uhvatio joj je ruku i obujmio njenom šakom svoje teške mošnje, zatim uhvatio svoj penis. Nikad nije osjetila takvu tvrdoću. "Protrljaj mu glavu", hrapavo joj je prošaputao u uho, zbog čega je zadrhtala na osjet vlažnosti.

"To je najbliže što mogu biti bez tebe. Toliko te želim jebati da sam bolestan od toga."

"Wroth, nemoj..." Uz gorku psovku, spustio je glavu, i čelo na njen vrat, ali je stisnuo njenu guzu.

"Ne mogu prestati"-zarežao je, a ona je shvatila ne namjerava uzeti njeno tijelo, nego samo dodirivati ga, uživati,.. Zašto bi se suzdržavao zbog nje? Njegovi prsti su joj dražili bradavice. Munja. Ne, ona nije mogla željeti ovo.

Dah mu je bio vruć i na njoj, činilo joj se da se topi. Mogla je to željeti, baš kao što i je svake noći u svom usamljenom krevetu. Zrak je bio sparano, sa mirisom jasmina i

još vlažniji nego inače od prskanja fontane u kutu. Nitko nije bio kod kuće. On ju nije namjeravao uzeti, pa zašto ne uživati u ovome samo nekoliko trenutaka?

Kad se opustila u njegovom stisku, podigla je ruke iza sebe spajajući ih na njegovom potiljku, zarezao je i svojim stopalom pogurnuo njeno, razmaknuvši joj tako noge.

Tresući se, on se nemilosrdno trljao o njeno tijelo, a zatim zabacio glavu i zaurlao prije nego što je počeo svršavati. U posljednji trenutak se okrenuo od nje i počeo prosipavati svoje sjeme na tlo.

Stajala je ukočeno, nije mogla vidjeti, ali iz nekog razloga pod utjecajem slušanja njegovih reakcija i grlenog stenjanja se uzбудila. Osjetila je silovite drhtaje, snagu u njegovom razorenom tijelu što ju je istisnuo kroz valove užitka. Drhtaj za drhtajem, i svaki sljedeći podsjetio ju je koliko očajno je on zaista trebao ovo. Zatim je spustio svoje usne na njezin vrat i stisnuo joj dupe, znala je da će se trljati i dodirivati opet do ponovnog svršavanja.

Razmišljala o tome koliko noći ju je tako zamišljao, a glava joj je pala natrag na njegovo rame. Drugi put je bilo nevjerojatno i još snažnije dok ju je očajnički ljubio i lizao kožu, stiskajući jednu dojku, a zatim i drugu, što ju je podsjetilo kako ju je doveo do svršavanja one noći u tamnici.

Željela mu se pridružiti- htjela je da opet upotrebi svoje prste na njoj. Kad je završio, podigao je kosu češkao usnama o njen vrat, tresući se i teško dišući. Oči su joj bile zatvorene i samo što nije izustila "moj red", učinio je još bizarniju stvar.

Namjestio je odjeću i povukao joj suknju dolje, onda ju okrenuo prema sebi i zagledao joj se u oči. Uhvatio ju je čvrsto za potiljak i privukao ju sebi, ali umjesto da je ujede ili udari, pristisnuo ju je na svoja široka prsa, gladeći rukom po stražnjoj strani glave, obujmivši ju svojim moćnim rukama. Što je bilo uznemirujuće ugodno.

Znatizeljna, pustila je neka ju zagrlji, dijelomično se opustila, a zauzvrat, on je spustio glavu i utisnuo joj poljubac u kosu. Naposljetku je podigao njeno lice prema svojem. Izraz lica mu nije bio više tako divlji nego mrk.

"Tragao sam za tobom, Nevjesto."

"Bila sam ovdje"

"Bila si zla prema meni, ostavljajući me u tom stanju."

"Moje sestre su te namjeravale ubiti, ali spasila sam ti život. A ti si me namjeravao tretirati daleko gore."

"A lizanje mojih očnjaka?"

"To je bilo slučajno!". Ipak je podigla bradu i rekla -"To je najmanje što sam mogla učiniti s obzirom na to da si me planirao mučiti. Shvati to kao uspomenu."

Lice mu otvrdnu na to, ali onda je čini se stavio svoju narav pod kontrolu.

"Pet godina sam razmišljao o osveti stalno zamišljajući na koje načine ću ti naplatiti za ono što si mi napravila."

On ispusti dugi dah. "Ali ja sam umoran od toga, Myst, umoran od briga. Želim gledati prema naprijed i krenuti sa našim životom."

"Našim životom??"

"Voljan sam krenuti dalje sa rasčišćenom prošlosti. Mi smo jednaki u našim zločinima protiv drugih i zaboraviti ćemo sve indiskrecije iz prošlosti koje smo učinili prije nego što smo se upoznali."

"Indiskrecije?" Kako velikodušno od vampira da joj da prazni list. Da bi ga ponovno napunila.

"Tvoja krv mi je dala više od pukog okusa. Kako misliš da sam te pronašao? "

"Znači skupljao si moja sjećanja?" Ljupko. Da li je on sada zna da sam bila potpuno zalučena njime? Da li je skupio svo njezino znanje u Učilištu? Jesi li uživao govoreći svom bratu i svojim prijateljima sve o mojim sjećanjima i privatnim događajima u mom životu?

"Nikad nisam nikome ništa rekao. Vjeruj mi,"-i dodao je nekim čudnim tonom-" i nikada neću. To je između nas."

"Možeš li se zakleti da nikada nećeš iskoristiti informacije o mojoj obitelji da im naudiš?" Namrštio se.

"Onda zaboravi. Ionako nije važno."-rekla je, pokušavajući se istrgnuti od njega. "Nema početka našeg života, čak i da se ne radi o tome. Što si trebao učiniti one noći? Polomitimi prste, ili noge?"

On nije negirao takve stvari. "To je u prošlosti i ti si mi naplatila za to. Ako te tješi, znaj da je patnja bila mnogo gora od one kakvu sam zamišljao da bi nanio tebi. Sve te godine nisam mogao spavati, nisam mogao piti. Jedino što sam mogao je maštati kako te jebem, bez olakšanja."

Toplina se razlila njenim trbuhom, ali onda se namrštila. "Nisi me utješio. Ja samo želim da mi pustiš ruke i dopustiš da odem. Moja vrsta ne podnosi tvoju. Čak i da mi se sviđaš i da si pristojan sa mnom, moje sestre bi te ubile, a ja bi bila odbačena od svakog bića u Učilištu. Nema šanse da ću odabrati izgnanstvo sa tobom naspram sadašnjeg života u kojem slučajno pakleno uživam tako da - odstupi. Ne želim te povrijediti ponovo."

Pokroviteljski je podigao obrvu na to, što ju je nakostriješilo, zatim je rekao- "Ne mogu te pustiti. Nikada i neću. Ne dok ne umrem."

"Ja sam te upozorila i reći ću samo još jednom-pusti me."

"To se nikada neće dogoditi. Dakle, što želiš da me prihvatiš? Zavjet? Učinjeno. Zaklinjem se da ja nikada neću koristiti što sam naučio na štetu tvoje obitelji. Ionako ih, kao tvoj muž,nikad ne bih mogao povrijediti, jer na kraju bi to povrijedilo tebe. "

Kada je vidjela da je smrtno ozbiljan o tome, shvatila je poigravanje s njim gotovo. On ju je htio pokušati prisiliti da živi s njim. Jer osjeća da je polaze pravo na nju.

Ne razlikuje od drugih. Njeno ime bi bi trebalo biti Myst Posjedovana. Pitala se hoće li se izvrnuti mrtva, ako je netko napokon zatražio da bude s njim.

"Wroth?" prošaptala je, klizeći mu prstima po prsima da bi ih spojila na njegovom potiljku. Sagnuo se dolje da čuje.

"Znaš li kada ću zaista postati tvoja nevjesta?"

"Reci mi." - reče on brzo.

"Kada život napusti moje hladno, mrtvo tijelo." Opalila ga je koljenom, odlučujući u zadnjem trenu da mu ne polomi trticu svojim udarcem. Kad je pao na koljena, ona ga je nokautirala, tako da je odletio šest metara u dvorišni zid.

On je zaurao od bijesa, dižući se polako, dok je ona trčala u brzinom vjetra približavajući se željeznim vratima na ulicu. Ali trasirao se naprijed, pokušavajući je uhvatiti, dodirivao joj je leđa s prstima, onda je zakačio lanac oko njenog struka. Vriscnula je od boli kad ga je strgnuo s nje. O velika Freyo, ne lanac.

Ako je shvatio njegovu moć nad njom, ne bi bilo važno koliko je snažna bila kao Valkira i koliko se dobro borila.

Trčala je za svoj život, probijajući se kroz zaljukučana vrata, odvalila ih je iz šarki da su klepetala i iskrila po ulici.

Dvije tisuće godina bila su nesalomljiva. Ne slušaj, ne slušaj, trči, pobjegni od njegovog glasa...

"Myst, stani!" - zagrmio je. Gušila ga je frustracija što mu je u ruci ostao samo fini, zlatni lanac s njenog struka.

Ukopala se i skoro je pala kada je noge ukopala tako brzo. Okrenula se prema njemu, gegajući se kroz prolaz natrag ponovno u dvorište. Obliznula je usne i zaglađujući kosu je rekla - "To je moje i ja ga želim natrag."

Ona je posegnula za njim, ali on ga je držao visoko od nje. Nije bilo sklon magiji, nije vjerovao u Učilište dok nije bio pretvoren, ali čak i on je osjetio moć u zlatnom lancu. Ali kakvu moć? "Koliko jako ga želiš?"

Munja prošarala nebo iza nje. Ona ga zaista očajnički želi.

"Ti bi ukrao od mene?"

"Ti si ukrala od mene. Godine, uzela si moje godine. "

"Mislila sam da smo kvit". "To je bilo dok me nisi pokušala lišiti muškosti."

"Ja ću biti ljubavnija prema tebi ako ga vratiš." Pogled joj je bio opčinjen, a on se stresao.

"Tu točku smo sada prošli. Sve što sam želio je spojiti moj život s tvojim. A ti si me ostavila u boli." Ranije, kada je konačno bi bio oslobođen od beskrajnih noći mučenja, osjećao je veliku zahvalnost prema njoj - što je iracionalno, jer ona ga je osudila na to - ali je spoznao nemjerljivo zadovoljstvo po prvi put nakon mnogo godina.

Tada ga je napala opet. "Nakon večeras, shvatio sam da ti nikada nećeš dobrovoljno doći k meni."

On stisne lanac, podsjećajući se kako se ranije ukopala tako naglo. Osim ako... Utihnuo je, zureći u njene oči, prikovane za njegove.

"Klekni." Koljena su joj susrela kamen, kao da je neko gurnuo dolje.

Obrve su mu se skupile od šoka, a disanje postalo ubrzano.

"Drhti" - zapovjedio je, ne baš uvjeren... Zadrhtala je, a koža joj se naježila kao od hladnoće. Njene bradavice su otvrdnule i ona se obgrlila rukama. Znao je da mu je osmijeh bio zloban. Ni pet godina zamišljanja osvete ga nikad nisu mogle pripremiti za ovo.

"Uhvati moj pojas." Podigla je pogled sa strahom, molećivo ga gledajući u oči kada je rekao: "Svrši"

-6. POGLAVLJE-

Čim joj je um registrirao naredbu, tijelo ju je požurilo poslušati da se sa brzim, vatrenim postiskom nagne prema njemu grabeći ga za njegov pojas, to jedina stvar koja je spriječila da ne padne - kao što je i očekivao.

Kad je blaženstvo napokon završilo i ona je mogla uhvatiti dah, podignula je lice, razdvojenih usana pitala "Opet?"

Zastenjala je, ne mogavši otkopčati njegov remen trzala se i zaljuljala na koljenima, trljajući se mahnito grudima o njegove noge.

"Prestani, molim te ..." pritisnula je lice na njegov ogroman penis, a zbog potrebe, njeno tijelo osjećalo je prazninu. Prešla je u ustima preko njega čak i dok ga je molila da prestane. Iako ga je povrijedila, on se oporavljao ispod njenih usana. "Svrši jače."

Na svoju sramotu, i je, izvijajući leđa i stenjući, razmaknula je koljena i vrtila bokovima za njega. Kad su valovi užitka popustili, slabo je percipirala da ju je podigao u narčje. Bila je mlitava, u nevjerici, a ipak svaki živac joj je gorio. Odjednom crnilo, vrtoglavica, a zatim je bila na novom mjestu, u tamnom

obloženom studiju. On ju je postavio na noge, ali je bila slaba od njegovih naredbi te od ... Trasiranja??

Drhtavim glasom je upitala - "Gdje sam?" Držao ju je sve dok nije bila stabilna, a zatim prešao otvoriti mali zidni sef. Ubacio je lanac, i zatvorio vratašca.

"Ti si u Blachmountu, moj dvorac u Estoniji. To je, Myst, tvoj novi dom."

Usne su joj se rastvorile od šoka. "Ne možeš me držati ovdje."

"Očito je da mogu sve što želim, ako te to brine. Ovo je mjesto gdje ćeš biti do daljnjega i gdje ćeš dobiti milost kakvu si meni udijelila."

Pogled joj je pobjego prema vratima sefa. "Slušaj me pažljivo. Taj sef je nesalomljiv i ti nikada, ali baš nikada ne diraj bravu. Nikada ne pokušavaj zapamtiti kombinaciju ili nešto saznati od mene. Da li razumiješ. Odgovori mi."

"D-da, razumijem." Došao je do nje, to je uhvatio za ruku i trasirao ih u nešto što je izgledalo kao spavaća soba. Vampiriska jazbina. Sa ležajem u kutu na podu kako su oni preferirali.

Zadrhtala je, znajući dobro da je dobro i istinski sjebana u svakom mogućem smislu. "Svuci se", Nikolai je naredio iz tuša.

Njen šok je vrlo brzo bio zamijenjen mržnjom i sijevnula je prije nego što je poslušala. Nije ga bilo briga. Gledati je kako pokušava strgnuti odjeću sa sebe u kupaonici punoj pare bilo je kao da svjedoči otpakiravanju poklona.

Stajao je pod mlazom vode, njegovo tijelo oporavljalo se brzinom koju nikada nije mogao ni zamisliti. Dobio udarac od nje kakav bi ga u davnoj prošlosti osakatio, ipak je već bio opet spreman za nju.

Zapravo, njegova bol je bila jedina stvar koja ga je spriječila, udvorištu, da se baci na nju i ukopa duboko dok se uvijala od orgazma, a oči joj bile srebrne od zadovoljstva. Sada je nimalo ne bi poštudio. Kada je bila potpuno gola, on je zurio te jedre grudi koje su ga proganjale, a voda mu je krenula na usta od pogleda na crvenkasto-smeđe kovrčice između nogu. Što da joj napravi? Mogućnosti su beskrajne.

Mogao je reći da ga uzme vidjeti koliko puta njegov kurac digao od njenog jezika. Mogao ju je prisiliti da moli za to, da ga moli da ga gurne u nju.

Nakon tolike višegodišnje agonije, sada je imao i te kakav dar u tom lancu...

Da je Wroth imao smisla za humor, nasmijao bi se. Nije baš razumio moć lanca, samo je znao ima apsolutnu moć nad njom. Nije bio u razmišljanju o njegovom porijeklu. Da je proveo vrijeme preispitujući svaki novi napredak u životu tijekom proteklih stoljeća, on bi poludio.

To je bio instrument koji mu je trebao. I to je to, prilično jednostavno. Odlučio je pokopati prošlost, ali večeras je shvatio ona previše divlja i previše žestoka da bi ga prihvatila. Pokazala mu je da je samo san kao što mu je i rekla. S ovim tajanstvenim lancem, može li je učiniti poslušnom ženom, u svom životu i u svom krevetu? Ranije je bio vrlo svjestan njezine reakcije kad je svršavala. Trljala je lice o njegov penis želeći ga.

U uličici, s odjećom na sebi, upravo povrijeđene muškosti, nije bio u stanju potpuno iskoristiti njene potrebe. Ali tu pod tušem...

"Pridruži mi se, nevjesto." Bila je primorana, iako je imala izraz gađenja na licu.

"Ti me možeš zvati tako, ali nemaš pravo na to. Nisam dala svoj pristanak, tako da mislim da je pojam koji tražiš- rob."

Pogled mu se suzio kad ju je uhvatio oko uskog struka i povukao u vodu sa sobom.

"Semantika. Kraj je isti. Zaboravljaš da sam ja iz vremena kada muškarcima nije bila potrebna nikakva suglasnost da uzmu ono što žele."

"A ti zaboravljaš da sam i ja živjela u tim vremenima i drago mi je što su ostali gdje im je mjesto-u prošlosti. Gotovo sam zaboravila kako je bilo ubijati krvopije poput tebe dok tvoje dosadno malo srce kuca za mene."- dobacila je s otrovnim pogledom.
"No, to mi se vraća."

Kad se sagnula da ispere koljena, prešao je sjesti na mramornu klupicu na kraju tuša, gledajući njene pokrete.

"Da nisam vampir i da nemamo nikakve prošlosti, bili tvoje tijelo bilo uzbuđeno zbog mene?"

Upravo je stajala uspravno podignuta lica prema mlazu vode. Na njegove riječi stisnula je čeljust.

"Odgovori mi" rekao je. "Da."- promrmljala je hrapavo.

"Dobro. Dođi ovamo. Bliže." Kad je napokon prišla, on je zapovjedio: "Klekni još jednom."

"Ne možeš to činiti", prosiktala je, iako je poslušala.

Neću ti ništa učiniti. Nikada te neću siliti da me diraš ili da ja dodirujem tebe na silu objasnio je on dok je njezino lice bilo u nevjerici.

"Bez obzira na to koliko loše postupala prema meni. Ustvari, kako bi to učinio još težim za tebe, nikad te neću dotaknuti ili poljubiti, osim ako me ne pitaš za to. Bilo bi mi mnogo draže kad bi stavila ruke na kurac i molila da te jebem."

"Nikada!" On je ignorirao njezin protest.

"Ako u bilo koje vrijeme u bilo čemu što radimo, želiš produbiti iskustvo, primjerice penjući se ne mene da me opkoračiš, dajem ti dopuštenje."

"Jesi li ostao bez lijekova?"- prasnula je. Mogao je zaključiti da je nervozna. Nježno joj je obujmio lice s obje ruke, klizači palcem po donjoj usni.

"Diraj se." Uzdahnula je, ruka joj je letjela po koži kao da je magnetizirana. Milovala se gore i dolje između grudi.

"Niže"- naredio je. Prsti su joj vijugali niz njezin ravan trbuh, iako je jasno da se opirala. "Niže."

Trznula se iz borbe, ali je poslušala, prste spustila na njeno spolovilo.

"Razmakni širom koljena i zadovoljavaj se kao da nisam ovdje."

"Ne"- prošaputala je, još dok je širila koljena krenula je svojim nježnim prstima po tijelu. Njegov kurac je pulsirao, a glavić napet i gladak. Nakon dugih trenutaka gledanja u čudu počela se tresti i oči postale srebrne, upitao je hrapavo-

"Jesi li vlažna?"

"Da" zastenjala je.

Osjetio je elektricitet oko nje, bockanje na koži, otkrivajući koliko zadovoljstvo doživljava, i to je pojačalo njegovu želju. Ugrizao se za usnu.

"Unutra. Stavi prst unutra." Kada je prst skliznuo u nju,

zabacila je glavu vičući. "Dva prsta. Dublje."

Stisnuo je rub mramorne klupe i mramor je pukao pod njegovim stiskom. "Jače."

Ona poslušna, ovaj put zabacujući glavu prema naprijed, slap kose pao je na njegov torzo dok je stenjala iznad njegovog kurca. Jezikom je oblizala usne dok je dahtala iznad njega. "Aah, dublje. Brže.."-promrmljao je.

Ovaj put je stenjala oko njega, jer uzela u glavić u usta. Jednom rukom je i dalje dodirivala sebe, prstima klizila unutra-van iz svoje vrline. Druga ruka joj je bila na njemu, opako istražujući, s usnama tako vlažnim, punim i pohlepno, ponašala se baš kao što je i sumnjao da hoće...

Njegova Nevjesta je bila na koljenima, s prstima duboko u njenom tijelu pod njegovom komandom, sisajući pohlepno njegov kurac. Ugrizao se, "Želiš li da diram tvoje grudi?"

Kad je željno kimnula, on šapne "Moraš me pitati za to."

Prsti su joj usporili, ona ga je ispustila iz svojih usta, iako joj je glava još uvijek bila iznad. On nije želio da stane, znajući da je forsira previše.

"Želim to, Myst. Želim imati svoje ruke na tvojim prekrasnim grudima. Sanjao sam o tome tako dugo."- priznao je.

Oklijevala je, tijelo joj je drhtalo. "Hoćeš li ih dodirnuti?"- dahnula je, a zatim nastavila raditi ono što je bila prekinula.

Gušio se stenjući kad mu je sočno ljubila glavić, ližući mokrim jezikom i onda ga uvukla u usta. Uzimala ga je s takvom predanošću da je znao da je ponovno bio na rubu. Posegnuo je dolje i prekrivio njene grudi rukama, zatvorio oči na osjećaj cijedenja, zaustavljajući se samo da bi joj palcem trljao bradavice.

Pritisak je rastao u njemu. Njegovo tijelo zategnuto, razmaknutih koljena, pete je zakopao u pod, u napetom iščekivanju. Nije znao kako je živio tako dugo bez ovog blistavoog zadovoljstva.

"Gledaj me dok svršavam"-zarežao je.

Podigla je lice i nekako je znala da želi da ga gleda u oči, a ne kako izbacuje sjeme. Srebrne oči bile su prikovane za njegove, čvrsto je držala njegov kurac, pumpajući

ga dok je istovremeno sa svojim prstom uranjala u sebe, kao da je žudila za njim da ju ispuni.

Ta pomisao bacila ga je preko ruba. Nepodnošljiv pritisak je eksplodirao dok je ejakulirao, bezumno zabadajući u njenu ruku, rukama je obuhvatio njeno lice. Kada ga je vidjela kako čeka nju, oči su joj se raširile prije nego što ih je zatvorila i zajecala, trzajući prstima svršila je i sama.

Pala je na koljena, tresući se još uvijek, držeći se za njegovu nogu kao one noći u zamku Oblak. Prije nego što ga je ostavila, da krvari i pati. Potreba je ugašena, poznata ljutnja se rasplamsala.

Odgurnuo ju je u stranu i ustao, ispirao je sjeme sa sebe zureći u zadivljujuće, zlo stvorenje još uvijek na koljenima, s rukama na bedrima dok je dahtala. Prizor njene savršene, veličanstvena guze i mokre kose koja joj pada preko vitkih leđa uzbudio ga je-opet. Ali ona je teško disala i znao je da ju je forsirao nemilosrdno u njihovoj prvoj zajedničkoj noći.

"Ustani i dođi k meni." Kad je podigla pogled, oči su joj bile ukočene, trepereće boje, pokazujući koliko šokirana i zbunjena je bila spotičući se prilazeći na zapovijed. Osjetio je ubod krivnje, ali podsjetio se da je provodio svaki dan da valjajući se u boli.

Noćima se znojio od očajničkog olakšavanja u jebeno mnogo plahti. Ona ga je svela na to.

Bila je oprezna, polako se približavajući, a kad mu je bila nadohvat ruke, rekao je, - "Spavaj", a zatim ju je uhvatio kada je mlitavo padala. Oprao je i posušio i svoje i njeno tijelo, a zatim ju odnio u svoj krevet. Ovo bi trebalo biti vrijeme zadovoljstva, imao je usnulu valkiru u svom krevetu, i ona je bila njegova Nevjesta -a ipak je to bilo malo.

Bila je potpuno pod njegovom kontrolom, ali želio je da ne mora biti. Kao pravi vampir, nagnut nad njom, skrivao je ljepotu u sjeni sa njim u kutu kreveta.

Ustani. Myst je kroz maglu čula naredbu. Znala je da sigurno sanja jer joj koža dodiruje nečiju, iako po sjećanju nije spavala s ljubavnikom. Namrštila se, zbunjena, jer je tijelo bilo tako opušteno, svaki mišić oslobođen napetosti koju je inače osjećala pod normalno.

Ali zašto je njeno lice naslonjeno na gola, široka prsa muškarca? Bila je okružena njegovim privlačnim mirisom koji ju je opuštao. Mmm...Priljubila se bliže, vukući svoju nogu preko njegove. Čula je muški razlijegajući zvuk zadovoljstva, na što su joj se oči širom otvorile. Utišala se, navlačeći plahtu do vrata. Strah se uselio u nju kako su se događaji prošle noći vraćali u njen um.

Bila je u vampirovom krevetu, kao rob za svaki njegov kapric, ili kako je ona sve to shvatila, bila je u paklu.

"Jesi li sanjala o prošloj noći?"

"Ne"- odgovorila iskreno. Ona bi razmišljala o lizanju svakog pedlja tvrdog muškog tijela ispod nje.

"Kako se osjećaš zbog toga što smo učinili?"

"Mi? Što si napravio?"

"Samo sam ti naredio da se zadovoljavaš. A ti si me svojevljno uzela u svoja usta." Podigavši obrvu naglasio je: "Pohlepno."

Okrenula se naglo. "Tada osjećam sramotu."

"I?" Kad se namrštila na njega, rekao je svojim dubokim glasom - "Postoje rijetki slučajevi kad emocije nisu u konfliktu. Što još osjećaš kada misliš o prošloj noći?"

Ona se sjetila bezumne požude kakvu nije nikad prije, gladi za njegovim velikim kopljem. Imala je želju opkoračiti ga i polako ga uvlačiti u sebe. Drhteći na uzbudljivu sliku, borila se da ne prizna svoju želju.

"U-uzbuđeno"-ugrizla se. "Jesi li uzbuđena sada?"-pitao je.

Osjetila je kako crveni, jako. Myst nikad ne pocrveni.

-"Da." "Da li ti je potrebno da svršiš?"

O, Bože, ne, kako je mogao upitati to baš kada je ponovo doživljavala prošlu noć? "D-da."

Okrenula se od njega, privukla koljena na prsa i obgrlila ih. "Ali neću te pitati za to."

"Čak ni kada ti ja mogu dati ono što ti treba?"

"Jedina stvar koja mi treba i koji ću tražiti od tebe je da mi vratiš moj lanac."

"Ti ćeš ga dobiti natrag tek kada se uvjerim da ćeš ostati sa mnom."- rekao je on.

"Objasni što je zapravo taj lanac?" Kada nije odgovorila, zarezao je. "Odgovori mi."

"Zove se Brisngamen"- ogrlica božice Freyje. Kada bi je nosila, niti jedan joj muškarac, bilo smrtnik, bilo bog, nije mogao odoljeti. Ogrlica je također davala moć nad Freyjom.

"Zašto ga nosiš?"

"Kazna i kako bi bi me zaštitio."

"Kazna za što?" Stavila je ruku na bok i okrenula prema njemu, sa sarkazmom u njenim zelenim očima.

"Kad sam imala samosedamnaest godina, bila sam uhvaćena u sramotnom položaju s polubogom bez značaja ili ugleda, osim u njegovom umu, vježbajući talent ljubljenja. Mojoj obitelji to nije bilo zabavno."

Trznuo mu se mišić na vilici. Polubog?

Nikolai je bio vampir s ratnim ožiljcima koji nikada neće hodati ispod sunca s njom.

Proučavala je izraz njegova lica. "Ljubomorani si, vampiru? Ili si shvatio da sam daleko iznad tvoje lige?"

Ignorirao je njezine riječi. "Dakle, tvoja obitelj te kaznila sa ranjivosti koja je davala muškarcima kontrolu nad tvojim tijelom? Koliko ih ga je imalo, zapovijedalo ti da se jebeš za svoj život?"

"Kad je zurila u njega, mirno je rekao: "Odgovori. Detaljno".

"Nije bilo ranjivosti. Nikada nije bio potrzan. Ja sam ga pokušavala baciti, čak i održavala iznad jame kipućeg katrana. Pokušala sam ga istaliti sa sebe u davnim danima, i rezati laserom nedavno. Ništa ga nije moglo ni okrhnuti prije..."

"Prije nego što sam ga ja prekinuo kao nit? Dakle, ja sam prvi..." Bilo mu je drago, izdahnuo je s olakšanjem, samo da bi se odmah namrštio "Ne misliš li da je ovo više od slučajnosti da si mi ti, od svih drugih žena u bilo kojem vremenu i mjestu, baš ti Nevjesta, baš kao što sam ja tebe oslobodio nečega što nikad nijedan muškarac prije nije uspio?" Stisnula je čeljust.

"Što kažeš na te činjenice? Sada mi iskreno odgovori."

"Nalazim ih... Mogle bi biti.... Moguće je da bi to moglo biti suđeno." Ugrizla se.

"Moglo bi biti suđeno?" On je to već znao bez dvojbi. Nije mogao vjerovati da će njegovo srce kucati za ženu koja mu nikad ne bi mogla uzvratiti ljubav. Naravno, rekla je da je bilo drugih kojima je oživila srce - zatim ih ubila.

"Da moglo bi, ali samo zato što me zapala sudbina sa bolesnim smislom za humor, to ne znači da ću ja promijeniti svoje osjećaje prema tebi. Hoćeš li me držati kao zatvorenika vječno?"

"Prije nego što te pustim da koketiraš sa svojim polubogovima? Da." Njena su se vitka ramena ukočila, a ona je stajala. Legao je natrag, s ponosom zureći u dupe svoje nevjeste kao što je ona šetajući po sobi, proučavala njezino novo okruženje.

Myst nije samo hodala, zaključio je - svaki pokret bio je stvar mašte, kao i svaki dodir također.

Sinoć nije ni dobio priliku da ju potvrdi svojom jer je bio toliko zanesen njenim vlažnim poljupcima, ali bio mu je opet tvrd i mogao bi ga "izliječiti" uskoro.

"Pa kakav je čudesni podvig inženjerstva doveo moderni vodovod u ovo šugavo mjesto?"

Šugavo?? On se namrštio na njezino pitanje, gledajući kako je vukla ruku po starim tapetama na zidu. Otvorila je zahrđale grilje i zagledala se van u noć, vidjela je, znao je, zarasle vrtove upropaštene zbog nemara. Dobio je iznenađan poriv da se ispriča zato što je njegov dom bio u takvom stanju.

"Ti me zaista namjeravaš držati ovdje? Tvoje mučenje je bezgranično i đavolsko, Wroth."

"Kao što sam rekao, to se zove Blachmount i koristio se iz poštovanja i opet će ponovo, ali posjed je napušten već dugi niz godina. Dok sam bio u potrazi za tobom, živio sam u

New Orleansu, a prije toga u zamku Oblak. Ovamo sam dolazio samo zbog okolnosti."- kada mu je nedostajala njegova obitelj..

Uzdahnula je, krivudala je do hrpice njene odjeće, rasparane i prljave na podu. Zurila je u njih, a onda trepnula prema njemu, jasno pitajući se što će biti njegov sljedeći potez. To ga je pogodilo punom snagom bez obzira što osjeća prema njoj, to je njegova odgovornost da se brine o njoj.

To je bila njegova zadivljuća supruga, sa svojom divljom crvenom kosom i mekane blijede kože, koja je bila potpuna suprotnost od ovog mjesta, ovdje će živjeti s njim pod njegovim krovom ... bilo bi najbolje kad bi toj drevnoj ljušturi povratio nekadašnji sjaj i pružio joj dom kakav i zaslužuje. Znao je da nije mogao predvidjeti stvari koje će joj zatrebati, jer je bio totalno izvan toka kad se radilo o ženskim potrebama.

Da li se usuđuje odvesti je da uzme svoje stvari? Čim je shvatio gdje je živjela, napustio je Oblak s Murdochom i kupio imanje daleko od vreve New Orleansa gdje su mogli živjeti tokom potrage. Nikolai se mogao trasirati tamo i natrag, ali izmjena dana značila je da se svake noći suočava sa svitanjem u Oblaku.

Bio je slab, a trasiranje u kraćim razdaljinama do renoviranog mlina na periferiji grada bilo je manje zahtjevno. Sada je potrebno da se vrati u mlin zbog velike količine krvi koju je tamo ostavio. Bio je žedniji nego inače, i ne bi bilo pametno da nju ide potvrditi u ovom stanju.

Uvjeravao sebe da je to samo zbog njegovog ponovo probuđenog apetita, a ne zato što je tijekom dana sanjao da pije iz njezinih bedara. Mogao je provjeriti sa Murdochom, poslati poruku Kristoffu da je pronašao svoju Nevjestu, i piti da se pripremi da ju napokon potvdi svojom.

Dok je u New Orleansu, mogao bi posjetiti pećinu Valkira...

"Idemo večeras po tvoje stvari."-rekao joj je.

-7. POGLAVLJE-

"Kako ćemo to učiniti?" upita ona.

"Možeš se trasirati samo na mjesta koja si se barem jednom posjetio."

"Ali ja mogu ići bilo gdje," Wroth je odgovorio nemarno, kao svaki moderni vojni zapovjednik.

Dakle, trebala se vratiti u svoj dom u poderanoj odjeći, s njenom još uvijek crvenom kožom od sinoć, dok njeno tijelo još uvijek glasno urla dodirrom vampira. Krasno. Ona nikada ne bi živjela ovdje. A za besmrtnicu, "nikada" je bio posebno bijedna propozicija.

Da, vraćanje natrag u Val Hal značilo bi mogućnost za bijeg, ali on bi mogao ubiti jednu od njezinih sestara, ako ju one pokušaju osloboditi. Kad je ustao i otišao do

ormara, promatrala je njegovo tijelo, opet primjećujući koliko je nevjerovatno snažan bio.

Okrenuo se i dobacio košulju, uhvativši njen pogled čim ga je skrenula na njegovo tvrdo koplje. Ona je skoro promašila košulju, a on se nacerio, na što joj se lice trznulo.

"Dođi ovamo", naredio je i ona je vukla noge prema njemu. Njegove ruke su joj nježno micale kosu na stranu, samo kako bi se mogao nagnuti prema dolje i disati uz njezin vrat, zatim promrmlja u uho,

"Nevjesta, ovo je neugodno. Mislim da sam te uhvatio da gledaš moj kurac", na što je zadrhtala.

Ona ga je zadirkivala na isti način, kada su mu oči su bile tako prikovane na njen vrat, prije mnogo godina. "Sviđa ti se, zar ne?"- dodao je senzualnim glasom.

Kada joj je pitanje sjelo, a oči se širom otvorile od nevjerice, čarolija je razbijena. Kako ju je to mogao pitati? Kad će ona biti prisiljena odgovoriti? Usnama se nadvio preko ramena, rekao je, "Odgovori mi, iskreno."

Želim se sklupčati između tvojih nogu, odmoriti glavu na tvom boku, i uvlačiti te u usta i kušati te satima, skoro je rekla, onda je natjerala svoj um na drugi iskren odgovor: -"To je preveliko."

Spustio joj je kosu, opet se smijuljeći. "Pa, to te užasava više nego privlači?" Pitao je koristeći riječi kojih se dobro sjećala. Znajući da joj se osvećuje malo pomalo, stisnula je zube pokušavajući progutati riječi ali je izgubila.

"Oboje."

Kucnuo ju je kažiprstom pod bradu. "Siguran sam da ću kočiti u nižu brzinu, a prvih nekoliko puta će biti laganija vožnja."

Myst je na duhovitu šalu i seksualne aluzije ostala bez riječi. Kočiti je u nižu?? Arogantni gad!

Kad je on krenuo pod tuš, pokušala je ne zuriti u leđa i kako se sužavaju na njegovim uskim bokovima i njegove mišićave guzove s čvrstim udubinama sa obje strane. Bila je u pravu, molili su da ih se stisne. Prokletstvo, uvucite se kandže.

"Vjerujem da ti se sviđa sve na meni", on zagrmi iz unutrašnjosti kupaonice.

Digla je pogled na strop, pokušavajući se prisjetiti je li ikad prije bila tako posramljena. Naravno da je znao da zuri u njega, vjerovatno mu je progorila rupe na koži.

Dok se odijevala, mislila je da je bio u pravu, bila je na mukama, i sviđalo joj se sve na njemu. Način na koji ju je natjerao da se osjeća sinoć nije ostavio nikakve sumnje u njezinu umu da on ne samo da ju može natjerati da pita da bude u njoj, nego da preklinje. Morala je pobjeći prije toga, prije nego što je on potvrdi svojom. Nije pio iz nje i nisu imali sex.

Dakle, dok je situacija ostala nepromijenjena je mogla prevladati ovo poglavlje svog života. Kad se vratio u sobu, odjeven kao muškarac njezinih snova, osjetila se smiješno umotana u njegovu košulju koja je visjela do koljena. Ona se nikada nije osjećala tako nesigurno, ali nije joj dao vremena da razmišlja o tome kad ju je uhvatio oko struka.

"Jesi li spremna,"- upitao je gledajući u nju. Spremna za što? Da ga poljubim, zagrlim ga, padnem na koljena? Što?

Povukao ju je na sebe, omatajući svoje ruke oko nje. "Zatvori oči,"- zapovjedio je. Zažmirila je. "Sad ih otvori."

Od jednom su bili u garaži. To je bilo prvi put da je transirana a da je bila u stanju razmišljati o procesu. Ona je pala pod jednu ili dve opojne čini nekada prije i trasiranje joj je u rangu s tim. Isprva je bila neodlučna, ali zrak je mirisao na močvarnu plimu, što je i voljela, bila je teška od vlage. New Orleans, ali gdje?

"Kakvo je ovo mjesto?"- upitala je, odmičući dalje od njega da baci pogled.

"Stari restaurirani mlin sjeverno od grada", Wroth je odgovorio. "Gdje sam boravio dok sam pretraživao ulice za tobom svake noći tako dugo dok sam mogao. Prije nego što sam se srušio u agoniji i od slabosti."

Brzo je skrenula pogled u daljinu, boreći se protiv bljeska krivnje, dok nije primjetila njegove aute.

Pokušala je biti cool, ali naravno, Wroth je uhvatio njen pogled-pogotovo kad je vidjela Maserati Spyder, znala jeda je vidio njen bljesak zaprepaštenja. Valkyrie cijene fine stvari.

Bile su granzive i tu jednostavno nije bilo pomoći. Njena majka je rekla da je Mystina prva riječ bila, grubo prevedeno, „daj mi.“

Otvorio joj je vrata Spydera, a kada je bila unutra, ona se sklupčala na meku kožu, obožavajući to.

Wroth se pridružio, on joj dobaci nedokučiv izraz. "Mi smo sretni, Myst. Nečeš biti željna ničega kao moja žena."

Već je bila sretna. Već nije željela ništa. Koven je rasporedio svoju grupnu zaradu od ulaganja, uvijek je bio nevjerovatno velikodušan. Imala je dovoljno novca da kupuje odjeću kakvu god je poželjela, za kupnju 2000 dolara vrijednog kompleta rublja da umiri svoju opsesiju.

Hladnim tonom je promrljala -"Oh veselja li. Ja sam bogata."

Naredio joj je da ga uputi prema njenom domu, što ju je uključivalo u neoprostiv zločin. Nisu skrivale svoju adresu kao Batman svoju špilju, to nije bilo potrebno jer nije bilo mnogo uljeza u Vall hallu.

Kad je zazviždao u pogledu na plemićku kuću, ona se podsjetila zašto.

"Ovo je mjesto gdje živiš?", pitao je, naslonivši podlaktice na volan, gledajući u nevjerici. Pokušala je vidjeti njegovim očima. Magla je okruživala imanje i munje

osvjetljavale u treperećem ritmu. Tu su plamene šipke svugdje, ali nije mogao vidjeti ih sve, jer je dim još uvijek sakrivao velike hrastove koji su se pomalo nazirali iz dima. I drvo nimfi, onih malih kurvica, trebalo je biti zaduženo za održavanje stabala.

Ako ih Myst čuje da cvile: "Ali Mysty dijete, bilo je ovo orgija," kao izgovor još jednom...

"To je pakleno,"- rekao je Wroth.

Nagnula je glavu. U stara vremena su se zabijali mačevi u zemlju da obilježe grob, a ona bi uvijek mislila da šipke čine da ovo mjesto izgleda kao jedna od onih masovnih grobnica. Čak i na ovoj udaljenosti, mogao se čuti vrisak iznutra. Valkyrie su često vrištale. Ako se Annika dovoljno naljuti, auto alarmi će tuliti u tri župe.

U redu, to bi moglo biti malo pakleno.

"Vrijeme je da te netko odvede oдавde", rekao je, kako su se približavali.

Namrštila se na njega. "Zaboravljaš da je ovo mjesto gdje ja pripadam. Ja sam isto čudovište kakvo je i u njima."

"Ti si puno stvari, Nevjesta. Ali nisi čudovište."

"U pravu si. Ja sam čudovište kao ono koje se skriva ispod dječjih kreveta."

"Ali sada si u mom krevetu gdje ti je mjesto."

"Dakle, u ovom "našem" životu koji tvoj izluđeni um planira, neću se boriti?"

Odmahnuo je glavom dok je parkirao na šljunčanom prilazu. "Ne. Ja sam veoma svjestan da si samo naoko slaba. Znam da će druga bića radije umrijeti nego riskirati tvoj gnjev. Ali nikada neću dopustiti da se ponovno uvališ u neku opasnost."

Koketno je zatreptala trepavicama i slatkim glasom pitala "Zato što sam tako proketo dragocjena za tebe?"

"Da", odgovorio je jednostavno, na što je zakolutila očima. Izašao je iz auta, i ona je krenula, ali on je brzo obišao na drugu stranu da joj otvori vrata, gledajući u nju kao da jeluda što ga nije pričekala da joj pomogne.

Savršeno. Gospodin ratnik. Koji je otkrivao da bi mogla biti slaba na to.

Dok su hodali prilazom, rekao je: "Drži me za ruku."

"Veliki vampir se prestrašio da bi mu mala valkira mogla pobjeći?" bocnula je.

Okrenuo se prema njoj s nabranim obrvama. "Ja samo želim da te držim za ruku." Kakvo je to podrhtavanje u želucu? A zašto joj nije smetalo da joj je ruka u njegovoj velikoj, gruboj potpuno obavijena i sigurna? Hodali su ovako prema, nalik na pećinu, rezidenciji sa trideset soba.

Bio je napet ovdje, spreman da ih trasira daleko u djeliću sekunde, gotovo se sažalila nad njim kad je shvatila da nikada prije nije vidio ništa slično njenoj kući. Bio je biće Učilišta, ali opet na tako mnogo načina je još uvijek bio čovjek kakav je bio nekad.

Kada je mu je prstom pokazala prozor njene sobe, pokazujući mu odredište, on je bio u mogućnosti trasirati ih opet.

Promatrao je čipkom i svilom ispunjen prostor, sa svojim pronicljivim pogledom, proučavao je sve. Bila je mezimica Koven sa svojim svijećama i svilenim plahtama, sa svojom sobom i životnim stilom bila je najviše slična ljudima poput bilo kojeg od njih. Njezina je soba bila pored Carine, koja je namještena samo spartanskom prostirkom za spavanje, njenom drevnom kacigom s krilima, i nizom vampirskih očnjaka koje je uzimala kao trofeje.

Preko puta galerije bila je soba male, plahe Emmaline. Iako je bila dio Valkira, ona je vampir skroz na skroz, i napravila si je malo gnijezdo na podu ispod njezinog nekorištenog kreveta. Moglo bi se reći da je Emma pokazala da nisu svi vampiri bili zli, te da je Koven mogao opstajati zajedno s jednim.

Ipak, Emma je bila kći voljene Valkire Helene, tako da se vjeruje da je temperament s te strane dobila. Iznimku je napravila za nju, ali Myst se često pitala je li ona jedina koja primjećuje da Emma ustukne i zadrhti, a njezine se velike plave očizabrinu od straha kad god se u Koven u urla i psuje oubijanju pijavica. "Sadašnje društvo je iznimka" To jedoista jadna izjava kad bi netko razmislio o tome.

"Pa što hoćeš da spakiram?" Upita Myst.

Podigao je obrvu. "Trebalo bi biti praktično. Odaberi odjeću kao da ideš sa svojim ljubavnikom."

Stisnula je šake prilazeći prema ladici koja sadrži njenekomplete Agent Provocateur, Strumpet i Pink i njenu zbirku Jillian Sherry i cijeli niz mnogih stvari koje je kupila prošlitjedan. "To ovisi o tome koji ljubavnik."

Ona izvadi crveni kožni grudnjak i babydoll negliže koji je u cijelosti proziran, a zatim ih podigla prema njemu.

"Oboje"-rekao je hrapavo, s bolnim izrazom lica. Primjetio je da mu se ukružuje, opet. Shvatio je da je primjetila i očisu mu potamnile. Uz pretpostavku, u žustrom maniru, ona ode do ormara napuniti torbu za tjedan, ali uhvatio ju je okostruka i sklonio s puta da uzme ogromni kofer iz ormara.

Bacio ga je ispred njenih nogu uz riječi "Napuni ga, jer senikad nećeš vratiti na ovo mjesto."

Na njegove riječi, ona je kimnula glavom, na nekisarkastičan način, a on je znao da je mislila u sebi koliko je on u zabludi. Umorno je uzdahnula. Ako će se on moratiboriti protiv nje ostatak svog života, borit će se.

Okrenuo se kako bi joj pomogao, ali svaka ladica u sobi jebila puna tangi, čarapa, čipke i svilenih spavačica od kojihmu je krv bubnjala. Imala je jednu ladicu samo zapodvezice. Trebati će mu mjeseci da strga sve zubima sanje. On se namršti. Žene su nosile odjeću kao što je ova zaljubavnika. Koliko ih je ona trenutno imala?

Zamišljao ih je kako uživaju u njenoj ljepoti, zlatni lanackoji lupka po njenom tijelu dok se uvija na njima, zgužvaaje rukom željezni okvir kreveta.

Sada se zlobno osmjehnula, čitajući ga tako jasno. "Nikolai, ako ne možeš kontroliratisvoj ljubomoru, mi smo ravno za razvod." Pokucala je prstom na bradi i

dodala: "Zabilježi da ću sada očekivati kuću, djecu i prokletog psa. Zapravo, možeš zadržati onu šugavu kuću."

Namrštio se prije nego što se okrenuo bolje pregledati njenestvari. Njena kolekcija filmova bila je velika. Bio je upoznat stime, kao što je bio s većinom stvari koje su činile uslobodno vrijeme. "Koji su ti najdraži?"

Ona je očito mrzila što mora odgovoriti na njegova pitanja isvaki put se borila protiv toga. "Volim romantiku i horor."

"Malo su suprotni" Ona ga pogleda.

"Čudno, i jamislim tako." Ignorirao je to i ubacio nekoliko DVD-a u torbu. Sa stola, unutrašnjom stranom podlaktice obgrlila je ipodigla na desetke bočica laka za nokte i ubacila ih u torbu.

Pogledom ga je izazivala da prokomentira. Ali pitanje lakovaza nokte bilo je potpuno izvan njegovog shvaćanja i samo je slegnuo ramenima. Prešao je u kupaonicu i pretraživaoladice i ormariće. "Nema nikakvih lijekova. Nema stvari...za ženske potrebe."

"Ne oboljevam i nemam takve potrebe. Baš kao ni ti,vampiru."

"Nijednu uopće?" Pitao se je li ona mogla zatrudnjeti.Možda neće morati biti oprezan s tim kao što je planirao.

"Nijednu. Zašto pitaš, da me možeš prisiliti na seks nonstop cijeli mjesec?"

"Zašto bi te prisiljavao kad već sada jedva možeš držatiruke i usta dalje od mene?"

"Wroth, dušo," rekla je predući, osmijehujući se slatko "jane mogu dočekati sljedeći put da stavim svoja usta na tebe."

U trenutku je osmijeh nestao i ona je zbacila glavu,iskezila male očnjake škljocajući njima kao da žvače žvaku.On nije ni imao vremena za dodvoravanje, jer ona je tadaizmigoljila iz njegove košulje. Od pogleda na njeno golotijelo, kurac mu je otvrdnuo kao čelik. Senzualno je navuklagačice uz noge, zatim se sagnula, samo u tangama, da bi zakoračila u suknju.

Baš kada se borio protiv silnog porivada se zabije u njene bokove i nahrani se, prolomio se vrisakiz prizemlja.

Stao ju uz rub zida izvan njene sobe,primaknuo se da zaviri preko rukohvata u prizemlje iugledao deset ili više valkira. Neke su se odmarale ispredTV-a, zdjele kokica ispred njih,a nijedna nije htjela jesti.

Iznenada je jedna ustala i počela se boriti s drugom koja jeizgledala poput duha ili prikaze.

Kada se par u borbi našao ispred TV-a, druge su počevrištati i gađati ih kokicama. Jedna mala Valkira promatralaih je s ulaznih vrata. Bila je prekrivena krvlju.

"Cara!" Vikale su u znak pozdrava, potpuno neiznenađene njenim izgledom.

"U kakav nered si se uvalila večeras? Pitala je jedna kraj njeskidajući joj plašt. Cara je izvukla mač iz korica naleđima. Moj čovjek je nesvjesno ušao u demonski bar.

Jedna demonica mislila je napraviti svog ljubavnika ljubomornim koristeći ga kao mamac." Odmahnula jeglavom -"To je sve što sam mogala učiniti da zadržim demona da ne raspara Michaelov vrat sa svojim zubima."

"Kako si to učinila?"-pitala je jedna.

Bez treptaja oka, rekla je: "Ja sam rasparala demonski vrat svojim zubima."

Kad su se sve počele smijati, Wroth je podigao obrvu, obećavajući si da Myst više nikada neće vidjeti ovazlonamjerna stvorenja opet. Nikada. Bez njihovog utjecaja, ona će biti ljubaznija, nježnija. Ona sigurno neće postati gora. "Jesu li se Myst ili Daniela vratile?" Upita Cara.

"Ne. To je za očekivati od Myst, zato što ona često pobjegne s muškarcima?"

"Da, ali ne i Daniela. Nikad se nije vratila iza četiri."

"Pa, postoje neka pitanja koja bi ju mogla držati zauzetom. Upravo sam vidjela Ivu Okrutnog u četvrti."

Kada su se ponovno nasmijale, rekla je: "Ti bi trebala znati sada da se ja ne šalim o vampirima, osim ako nisumrtvi." One se otriježniše i jedna upita: "Je li se vratila za Myst? Netko ju treba upozoriti."

Wroth se brzo okrenuo u njenu sobu-ali Myst nije bilo. Trasirao se do otvorenog prozora, a zatim do kraja polja ispod, kad ju je ugledao kako trči u daljini. Vikao joj je dastane, ali nekako je trčala i dalje.

Bila je brza i mogla ga je prestići, sa svojom neprirodnom brzinom redala je milje, ali trasirao se, i istog trena bacio se na nju hvatajući ju za gležanj, okrećući je prema sebi. Naušima je imala slušalice od music playera. Bijesan, on ih jestrgnuo s nje, čuo trešanje muzike i bacio player u šumu. Ona mu je skoro pobjegla. Prije nego što ju je potvrdio.

Misli su mu nestale iz glave. Mrak mu je pao na oči. On ju je pritisnuo o tlo, zabacio joj suknju, a onda rasparao svilu između njenih nogu, uživajući u tom osjećaju. Konačno će uzeti svoju Nevjestu.

Zbunjena, ona je shvatila da se još uvijek borila. Njezine suriječi odjekivale u njemu. "Wroth, ti to želiš?"

"Ja ću se boriti za tebe". Uvijek će se boriti za nju, uvijek. Hoće li se boriti za pravo na njezino tijelo?

"Onda ćeš biti moja."

-8. POGLAVLJE-

Noćna mora se sprema za nju. Kad su se njegovi prsti ukopali u njenu kožu, vukući ju ispod sebe, opalila ga je svojim čelom u njegovo. On je zaurao od bijesa, dok se ona izvrnula i nabila lakat u njegovo grlo. Dok se borio za dah, ona je iskoristila

prednost da se makne dalje od njega dovoljno da ga ritne u prsa, od čega je zateturao.

Zašto mu direktnim laktom u grlo nije slomila vrat? Ona je to učinila prije s drugim vampirima. Zašto oklijeva svaki put kad ga treba ozlijediti?

Neću opet, pomislila je kad je skočila na njega, zabadajući šaku u njegovo lice tako brzo kao u magli. Rasjekla mu je usnicu. Još dva brza udarca u nizu. Mislila je da mu je slomila jagodične kosti.

"Sada ti se neću smilovati", rekao je kroz stisnute zube, potamnjelih očiju, dubokim rezonirajućim glasom gotovo neprepoznatljivim. On ju je zgrabio za šaku kad je ponovno udarila i stisnuo ju. S drugom rukom je kandžama odrapila preko njegove košulje i vrata, sikteći bijesno.

Munje su se spuštale kao kiša metaka. Nekako ju je uspio uhvatiti za slobodno zapešće i okrenuo prema njoj, zakucašvi joj ruke iznad glave.

Baš kad je napela nogu da ga udari ravno u prepone, pa da odleti naprijed, zastenjao je kao da je u očaju, zabivši zube duboko u njezin vrat, držeći joj obje ruke iznad glave. Zadrhtala je i vikala, a tijelo joj je omlitavilo ispod njega.

Oči su joj se raširile od šoka dok je gledala u munje iznad sebe. To nije izazvalo bol. Njegov ugriz je totalna ekstaza. On je to činio opet i opet sve niže po vratu. Svaki ugriz, svaki put kad su mu se očnjaci zabijali u kožu, bilo je poput potiska muškarca u njoj.

Svaki put kad ih je izvlačio iz kože bilo je kao sporo, odmjereno povlačenje. Zadovoljstvo je bilo vrtoglavo. Izuzetna agonija.

Ona nikada prije nije bila poražena u borbi u paru, nijedan muškarac nikada nije bio dovoljno jak.

Myst je imala životinjsku potrebu duboko u sebi za snažnim muškarcem, kao što je ovaj koji ju je zadovoljavao, fascinirao ju i pobijedio. Njen um se bunio, podsjećajući ju na ono što je on bio. Ubila je posljednju trojicu koje je prokrvila. Zašto ne njega? On je planirao da ju muči u toj stravičnoj tamnici, planirao ju je kontrolirati s lancem.

No, njegov ugriz ...učinio je da njeno tijelo zahtjeva, da postaje vlažnija, da se osjeća prazno bez njega čvrsto ugaranog unutar nje. Molim te budi dovoljno jak ... Molim te ...

Hoće li bar jednom, prvi put u životu muškarac preuzeti kontrolu? Kako bi ona konačno mogla izgubiti. Kad joj je čvrsto uhvatio zapešća s jednom rukom savila je leđa u luk od užitka. Drugu rukom potegnua joj je majicu i grudnjak i ogolio njezine grudi. Milovao joj je tijelo, a zatim je potegnua svoje traperice oslobađajući se ih.

Njegova golema erekcija s teškim mošnjama ispod, stršala je između njih. Oči su joj se raširile, a ona se opet otimala, zakopavši svoje pete u tlo da se povuče unazad. Prevelik je za nju.

Ali išao je polako kao što je obećao. Pljesnuo ju je po bedru i podigao joj kukove prema sebi. Oslobođenih ruku, iskoristila je priliku da se podigne boreći se zlobno –

grebla je, grizla i udarala, no bilo je uzaludno. Još uvijek držeći je za bedra, iskoristio je palčeve da joj raširi spolovilo, a onda ju je povukao na svoje koplje.

Vrisnula je jecajući od boli, zario se u njeno tijelo dok je njegova debljina pulsirala duboko u njoj. On je uspio. Myst će željeti jedino prvog muškarca koji ju uspije pobijediti. To je ono što su oduvijek šaputali o njoj.

Bili su u pravu. Ona ga je izazvala, on je pobijedio. U svojim mislima, smatrala je da je zaslužio da potvrdi svoju nagradu bez obzira na posljedice. Zastao je, pognuo glavu prema njoj i klizio svojim jezikom iznad bradavice da ju umiri. Kao da joj je, negdje u svom poludjelom umu, želio pružiti zadovoljstvo. Posvetio se i drugoj bradavici nekoliko dugih trenutaka, a onda opet sisao njen vrat. Nekako je ugriz iz boli prešao u užitak, pomažući njenom tijelu da glatko prihvati ovu invaziju.

Pomagalo je i kad je strgnula ostatke njegove košulje da bi mu povlačila prste po veličanstvenom torzu.

Dok ga je lagano izvlačio van, zastenjao je "Tako si mokra", ali kad je opet gurnuo, prosiktala je u dah, zasuzile su joj oči.

"Wroth, to stvarno boli"- šapnula je.

"Ne mogu prestati", rekao je kroz stisnute zube. Vrat i prsa bili su sjajni od znoja, a mišići ukočeni od pokušaja suzdržavanja.

"Naredi mi da ne osjećam bol"-molila je.

"Ah, Myst, nema boli"-riječi su mu bile isprekidane -"Ne želim da osjećaš bol zbog ovog"

Bol je odmah prestala, ostao je samo osjećaj ispunjenosti. Kad je pio iz nje, povukao je unatrag svoje bokove, a zatim oprezno gurnuo, ona vikne ponovno. On se ukoči.

"Ne, Wroth... dobro je..nastavi..nemoj stati" Nastavio je.

Tempirao je svako isisavanje iz njenog vrata, s istovremenim micanjem kukova, a ona je znala da je gotovo, predala se potpuno, izvinula je leđa, a ruke su joj mlitavo pale iznad glave. Munje su bičevale vjetar koji je jurišao preko njenog uspaljenog tijela, još više joj ukrućujući bradavice. Podigao prsa prema gore, postavljajući se na koljena. Ona zacvili kad je pomislila daće se povući, ali ju je povukao sa sobom sve dok ga onanije zajahala.

Raširio je koljena kako bi se mogao odgurivati u nju odozdo. Postao mu je prevelik da bi se migoljio u njoj, već je doticao zid maternice. Tijelo mu je bilo toliko veliko oko njenog, čineći da se osjeća istinski ranjivom.

Kao da joj je pročitao misli, čvrsto je omotao svoje ruke oko nje, stisnuvši njene ruke uz tijelo. On ju je potpuno zarobio držeći ju na mjestu, dok je on ulazio u nju odozdo. Opustila je svaki mišić u svom tijelu-zašto ne bi?

To je bila pozicija koju si nikad prije nije dopustila, iz koje se nije mogla izboriti, čak i da je htjela. Znala je da neće pustiti da ode ili padne. Opustila u čvrstom nepropusnom zagrljaju, dok su njezine gole grudi pritisnute na njegova ožiljcima obilježena prsa. Držao ju je nepomičnom dok je nastavljao jebati poput stroja ispod njih.

Zabacila glavu unatrag i gledala u nebo zaprepaštena od zadovoljstva, gledajući kako njene munje tuku zemlju. Blaženstvo je strujalo, jačajući, sve bliže... "Myst,"- zarezao je, oslobađajući joj vrat.

Mislila je da će narediti joj da svrši, da će stegnuti svoje ruke još više, kao da prijeti ako ne poslušša, ali on nije.

"Milaya, toliko te želim." Milaya je nježna riječ od prije mnogo godina, izgovorena njegovim naglaskom, poslao ju je preko ruba. Jecala je lomeći se od zadovoljstva. A ono se samo povećalo kad ju je očajnički nabijao gore-dolje na svoju alatku i napeo se svršavajući. Stenjao je, režao, i još jedan ugriz od kojeg se tresla u novom orgazmu.

Zatim je zabacio glavu, vrat i prsa s vretenastim mišićima bili su napeti od snažnog svršavanja. Ona je to osjećala unutar sebe, opipljivo sagorjevanje, naizgled beskrajno kao što je pumpanje i pulsiranje u njoj. Imala je orgazam za orgazmom dok joj se tijelo grčilo oko njegove debljine. Podrhtavanje se smirivalo, ruke su mu skliznule s nje, a ona to nije htjela.

Nije htjela da je kraj.

Kad su se njegovi udisaji donekle smirili, povukao ju je unatrag tražeći njezino lice. Oči su mu bile bistre. "Nisam te želio povrijediti"-hrapavo je rekao.

"Nisam htio...tvoj vrat."-rekao je šokiranim glasom, zureći u nju. Mislila je vrhovima prstiju preko njegovih ožiljaka na torzu.

"Nisam povrijeđena. Čak ni prije nego što ti.. mi...uh, vrijedilo je." Nije to ništa što neće zacijeliti do sutra.

"Ti zaista nikad prije nisi vidjela ovo?"

"Nikada."

"Ja sam prvi koji te ugrizao?" Zašto joj je bilo drago zbog toga, nije znala. Zbunjivalo ju je zašto nije s gađenjem odskočila daleko od njega? Bila je tako preplavljena sa svime. I osjećala je...nježnost prema njemu. Da, Myst je oduvijek bila dobra djevojka kovala, ali nikada se u svom dugom životu nije osjećala istinski ženstveno sve dok ju ovaj muškarac nije stisnuo u svoj zagrljaj i preuzeo vodstvo.

Nikad u životu nije iskusila toliki užitak.

"Nikada nisam pio direktno iz nekoga jer sam znao što će mi to učiniti." Naslonio je čelo na njeno.

"Myst moje oči će postati crvene zbog toga. Ja ću se okrenuti." Izgledao je tako užasno, da su joj riječi izletjele "Oči će ti postati crvene samo kad ubiješ pijuću živu krv. Oni koji su se okrenuli ispijali su svoje žrtve do srži, isisavali i samu dušu iz njih. Tako su preuzeli i sve loše, svo ludilo, sve grijehе."

Čeljust mu se ukočila. "Je li to razlog zbog čega čistokrvni vampiri polude?"

Ona odmahne glavom "To je više od toga. Oni postanu ovisnici o ubijanju, što znači da oni nikada ne mogu piti iz istog izvora. Tijekom godina i godina raznih žrtava sjećanja se množe."

Stavio je ruku iza glave. "Svakog zalaska sunca provjeravao sam si oči, nisam bio siguran hoću li se preokrenuti od tvoje krvi. Nisam znao da li bi me moja braća ubila zbog toga."

Ton mu nije bio optužujući, ali kvragu, bi li se mogla osjećati još krivljom? Ovaj muškarac je još u njoj, u njenom tijelu koje je bridjelo kako nikad nije ni znala da može... a ona ga je mučila.

"Wroth, ti si vampir. Drugi se možda neće složiti, ali vjerujem da si trebao piti. Za povezivanje, da živiš. Ali nikada da ubiješ na taj način. Trebala bi desetljeća ubijanja svaki dan da sjećanja akumuliraju."

Zapanjenim glasom rekao je "Ja se neću okrenuti. Ja mogu piti." Iskrivio je usnu, još uvijek joj gladeći kosu jednom rukom. On nikada ne bi dopustio da ode. On me nadmašio, ona je zadrhtala.

"Ali našla si zadovoljstvo u tome"

To nije bilo pitanje, ali je ona odgovorila: "Tvoj ugriz je bilo jedina stvar koja te spasila od šuta nogom u prepone."

Kad se nasmiješio, dodala je tiho, "Bilo je intenzivno zadovoljstvo."

Zastenjao je zbog odobrenja i uđe još jednom, još uvijek polutvrd. Na njeno iznenađenje, zastenjala je, uzbuđenje je opet raslo. "Jesam li pretjerao?"- upitao je.

Još uvijek na koljenima, spuštao ju je u horizontalu, sigurnu u njegovim rukama, jednom rukom pridržavajući joj glavu, a drugu držeći ispod ramena spuštajući ju prema dolje dok se i sam opružio u snažan potisak. Zatvorila je oči i odgovorila bez razmišljanja "I ja sam ovdje besmrtnik. Sjećáš se?"

Odjednom je stao, povukao ju natrag na prsa, obgrlio rukama da ju zaštiti. "Čuo sam nešto"

"Nije to ništa." Frustrirana, lupila ga je petama po dupetu, migoljeći se na njemu. On je potisnuo jecaj, ali nije potisak.

Kad je otvorila oči, vidjela je njegov bijesan pogled usmjeren na ... vrh mača gurnut ispod brade.

Regin je pritiskala dovoljno jako da krv procuri niz oštricu.

Lucia je stajala uz nju sa napetom strijelom.

"Ne", rekla je Myst, a glas joj je zvučao promukao od vrištanja. "Nemoj."

Regin je zurila u nju u nevjerici. Regin, čija je cijela vrsta bila istrijebljena od strane vampira ... i koja je potajno naučila brojati zbog majčinih ožiljaka od ugriza. "Ta stvar te upravo silovala."

"Pratile smo munje do ovdje, Regin," Lucija ju je prekinula. "Što joj je god on učinio dopustila mu je."

Nije mogla ni zamisliti kako su izgledali tamo na terenu. Oni su se borili nemilosrdno. Sigurno su u modricama, krvavi, i odjeća im je u komadićima. Zašto ju nije trasirao daleko? Zašto ju nije odbacio s puta i napao Regin?

Sumnjala je da je odgovor na to -htio je da ih vide ovako.

Njihov odnos nije mogao biti brutalnije jasan. Ona se povukla dalje od njega, iako je stegnuo ruke oko nje da to spriječi.

"Molim te ,Wroth"- prošaptala mu je u uho, -"pusti da se suočim s njima." On ju je napokon oslobodio.

No, ljubomorna Myst nije željela njezine sestre vide Wrothovu ukrućenost, ogromnu i veličanstvenu, povukla je suknju dok je silazila s njega, zatim povukla njegovu majicu dolje.

To je moje, mislila je iracionalno. Bila je pohlepna cijeli svoj život, ali nikad s muškarcima. Sada ga je željela posjedovati.

Kad se Myst spotaknula, Wroth je posegnuo za njom, ali Regin je podigla mač probadajući ga nekoliko centimetara u prsni mišić. Nije uzvratio, to je jedva osjetio, a i obećao joj je da neće povrijediti njenu obitelj.

Bio je ushićen. Tu je stajala njegova Nevjesta, podižući bradu dok je zakopčavala košulju. Potvrđena. Prikrilo je zlobni osmijeh. Sa svjedocima. Sada se nikad nije mogla vratiti. Bila je njegova. Njegovo srce ludo tuče za njom, krv je jurišala u njemu, kao i njena preslatka krv također. Ona je uživala u svakom njegovom ugrizu, munje su paralele nebo svaki put kad je svršavala, gledao je njen užitak.

Mogao joj je dati munje svaki put kad bi pio iz nje, bez straha od okretanja, bez straha da će je povrijediti. Nema više provjeravanja očiju na svaki zalazak sunca. Oni mogu opstati jedno s drugim. Nikada nije znao za veće zadovoljstvo. Sada kad bi ga samo još vještica od sestre prestala ubadati.

"Upravo si imala seks s vampirom"- rekla je Lucia. "Myst, gdje ti je pamet? Znaš posljedice. Bii češ izbjegavana od Učilišta, svi će sumnjati u tebe."

Regin jedodala "Kad Furijska ustane..."

Što god ta izjava značila, to je natjeralo Myst da naglo skupi obrve. Izgledala je toliko šokirana svime, kao da je polivena ledenom vodom, kao da je dolazak njenih sestara buđenje iz sna. Imao je potrebu da ju odvede u svoj dom, daleko od njih. Od jednom Regin dahne užasno gledajući u Myst. "O dušo,"- prošaputala je -"gdje ti je lanac?"

"Brzo," -Wroth pucne prstima ispred Myst kad je posegnuo za njom, -"primi me za ruku."

Myst je poslušala, krenuvši naprijed da ju primi. Trasirao ih je baš kad je Regin skočila da uhvati Myst za nogu i strijela fijuknula za njim udarajući ga u rame, ali ne ostajući u njemu jer su nestali. Opet u Blachmountu, smjestio je Myst na rub kreveta. "Ostani ovdje" naredio je, a zatim se trasirao natrag po prokleti kofer u Mystinu sobu.

Baš kad je stigao u sobu, Regin i Lucija trčale su stepenicama. "Vrati njen lanac, pijavico!"

"Ja sam ju potvrdio. Ona je moja žena sada." rekao je jednostavno, a zatim se trasirao sa spokojem kakav nikad nije imao, prelazeći udaljenost kao da je usput.

Kod kuće je odbacio njene stvari na stranu, zatim ju uhvatio za ramena: "Odmori se Milaya. Iskoristi toplu kupku da se opustiš, dok se ne vratim."

Nije odgovorila, a on ju nije želio ostaviti nestabilnu od trasiranja i oporavljanja od večerašnjih događaja, ali bilo je potrebno da Kristoff sazna da je Ivo bio u Novom svijetu. Morali su ga uloviti i uništiti.

Kad se brod zagledao u svoju nevjestu zapitao se kako je moguće da Ivo nije u potrazi za njom. Sklonio joj je kosu s lica, pokušavajući da ga pogleda u oči. "Osjećaj se ugodno ovdje. Odjeća ti je tu. Ovo je sada tvoj dom."

Kad je odsutno kimnula, zjenice su joj bile ogromne, i on je znao da ju ne može ostaviti ovakvu. Ugrijati će ju s toplom kupkom i zatim staviti u krevet. Otrčao je pustiti vodu, zatim ju je skinuo i stavio u kadu. Sjedila je tiho dok je čistila prljavštinu i travu sa svoje alabasterne kože i držala krpnu na svom vratu, kraj ugriza kojim ju je oženio.

Od jednom se okrenula prema njemu i stavila mu ruke na lice "Dao si zavjet da nikad nećeš naživjeti moju obitelj?"

"Jesam. I reći ću ga opet."

"Vjerujem ti. Mogao si se trasirati i napasti Reginu i Luciju večeras, ali nisi. Ali molim te, ako uzmeš još sjećanja na ovu noć, nemoj odavati drugima naše slabosti. Nemoj dopustiti drugima da ih povrijede također."

"Je li mu na prvom mjestu odanost prema kralju ili prema njoj? Ona je bila njegova Nevjesta a dok ju je gledao u oči, shvatio je da to znači da mu je sada obitelj. Obitelj mu je oduvijek na prvom mjestu, i ništa se nije promijenilo, osim da je dodao i nju u obitelj."

"Ako saznam o drugim frakcijama dijelit ću te informacije. Ali nikad o tvojoj vrsti."

"Hvala"- šapnula je, zatim se klimavo osmjehnula od čega mu je srce radilo stvari koje nikad nije, čak ni kad je bio čovjek. Ramena su joj se napela kad je čula zvuk glasova odozdo. Uljezi u njegovom domu. Iskesio je oštre očnjake.

Bi li se to netko usudio ući u njegov dom kada je Nevjesta bila u njemu...

"Myst, završi, a zatim idi u spavaću sobu i čekaj me. Ako itko osim mene dođe na ta vrata, trči brže nego što si ikada i pobjegni." Silazio je niz stubu, osjećajući kako mu se mišići napinju i dlanovi svrbe da ubiju. Bio je jak od njene besmrtne krvi, uzete izravno iz nje, snažniji nego što je ikada mogao zamisliti, iskoristit će snagu da ju zaštiti.

Njegove kljove bile su oštre kao britve. "Wroth, žalim biće koje želi naškoditi svojoj nevjesti,"- komentirao je Kristoff sa svog sjedala za dugim stolom u velikoj sobi. Murdoch i par staraca sjedili su s njim i svima su se podigle obrve na njegov izgled.

Dok se borio za kontrolu, zamišljao je kako su ga vidjeli. Njegova odjeća bila je prljava, košulja izbodena i podrapana, i Bog mu pomogao, Mystina ukusna krv obilježila je njegovu kožu i odjeću. Bilo je prilično sigurno da je dobila nekoliko slučajnih udaraca u lice također.

"Ne bih želio sudjelovati u takvom stanju. Idem se oprati i presvući."

"Ne, znamo da si se spreman vratiti njoj na ostatak noći"- izjavio je ponosno Kristoff.

"Čestitam, Wroth. Sada si čistokrvan i potvrdio si svoju Nevjestu." Proučavao ga je.

"Ipak, nedavno je izgledalo kao da se ona neće prešutno složiti." Wroth je nelagodno stajao, sjetivši se kako ga je podbola petama kao konja kad je stao.

"Volio bih je upoznati"

"Ona se odmara"

"Pretpostavljao sam tako. Ustvari, bilo bi nam čudno kad ne bi." Par njih se zakikotalo. Wroth ih je ušutkao pogledom

"A ti si pio njezinu krv ove noći?" Oči su mu se suzile. Kako je mislio da će pobjeći Kristoffovu zapažanju?

"Jesi li uzeo njeno tijelo, kao što si i krv?"

Nije mogao ništa učiniti, osim priznati svoj najteži zločin u njihovom redu. "Jesam"- rekao je. "Skinu košulju."

Murdoch mu uhvati pogled, napet za borbu, ali Kristoff mu odmahnu rukom dolje, govoreći: "Ostani sjediti, Murdoch, nitko ne umire noćas."

Možda će mu Kristoff samo izbičevati kožu na leđima. Wroth je skinuo košulju u toj nadi. Prvi put u životu, imao je svoju ženu koja ga čeka i prvi put mu je istinski stalo je li živ ili mrtav.

"Bacite ga na stol." Mršteći se napravio je to. Oči starješina su se raširile, a njihove bijele ruke odudarale od tamnog stola.

Kristoff je nanjušio Mystinu krv, a sada su to i drugi učinili također.

"A kako je bilo, Wroth?"- upita Murdoch promuklim glasom.

Wroth nije odgovorio. Zatim je Kristoff podigao obrvu u tihoj naredbi.

Nakon nekoliko trenutaka, Wroth zaškrknuče "Nema dovoljno riječi za opisati"

"A kako se ona osjećala kad si ju ugrizao?" Upita Kristoff. On nije želio da znaju kako je reagirala na to, kako je bio izvan sebe kad je intenzivno svršavala.

Kristoffov je pogled bio nepokolebljiv. "Ti odbijaš odgovoriti kralju nakon što si priznao da si počinio najponižavajući zločin među nama?"

To je bilo ono o čemu je razgovarao sa svojom Nevjestom. On je želio lagati, reći da nije bio siguran, da nije znao, a on nije mogao. Odgovor na to ne bi poništio njegov zavjet njoj, a ako Kristoff naredi da ga ubiju, neće moći zaštititi Myst od Ive.

Iako mu se gadilo, zaškripao je "Našla je ekstremno zadovoljstvo u tome."

Kristoff se činio zadovoljnim, ili mu je čak laknulo. "Mislite li da trebamo Wrothu oprostiti ovu opačinu? Koji od nas bi mogao odoliti iskušenju kad bi bila naša Nevjesta i njena izuzetna krv nas dozivala?"

Wroth je sakrio šokiran izraz. Kristoffu bi bila normalna stvar da njega ostavi okovanog na otvorenom polju dok ga sunce ne spali u pepeo.

"Nastavi kao i prije, ali ako ti se oči promijene, znaš da ćemo te uništiti." Još uvijek je gledao u njegovu izdrapanu odjeću obilježenu Mystinom krvi.

Wroth se dovoljno oporavio da kaže "Ja sam planirao dolazak u Oblak večeras da ti kažem da je Ivo bio viđen u New Orleansu. On je u potrazi za nekim, a ja pretpostavljam da bi to mogla biti Myst. Trebam..."

"Mi ćemo se pobrinuti za to", Murdoch ga je oštro prekinuo. "Za Boga miloga, ti ostani ovdje i ... uživajte ...i sve."

"Saznaj što više možeš od nje." Kristoff ga odmjeri lukavo dok je stajao na odlasku. "I reci ćeš nam ako su njena sjećanja pratila krv." Kratko i brzo je kimnuo.

Kad je Wroth napustio sobu, zapanjen od događanja, čuo je da je Kristoff rekao: "Sada, koji od vas će dobrovoljno pratiti Murdocha u New Orleans, gdje se nalazi Koven pun Valkira?" Wroth je čuo kako svaka stolica struže po podu dok oni skakali na noge.

Kao mačka koja liže svoje rane, Myst je sjedila u velikoj kadi, ponavljajući borbu u mislima. Budući da je ona potezala udarce, pitala se je li možda mogla pobijediti, pitala se je li ona doista mogla pobijediti. Ali onda se uhvatila za šaku i savinula svoje prste. Oni su bili bolni, ali ne i slomljeni. On se dobro držao također.

Uzdahnula je, nesposobna da podnese ogorčenje koje treba eksplodirati u njoj, pa čak i zabrinutost zbog moguće prijetnje dolje. Wroth će se pobrinuti za to. Bio je snažan.

Ona slegne ramenima, njezin um se lako vratio na zapanjujući razvoj događaja večeras. Sada su njene sestre znale da joj je lanac nestao i da je potvrđena od vampira. Ono što nisu znale je koliko joj se to sviđjelo. Njegov ugriz ju je okrenuo naglavce i natjerao da skvrči nožne prste.

Čak i sada je zadrhtala je od pomisli na to, znajući da nešto nije u redu s njom zbog te žudnje.

To bi moglo biti uvrnuto, ali ona je čeznula za njim, da joj to učini opet. I opet.

Osim toga, Wroth ju uzeo kao nitko drugi prije. Iako je djelovala kao da je imala hrpu ljubavnika, ona je zapravo imala samo par stalnih partnera.

Viđala se s jednim prekrasnim vještcem stoljećima, ali zbog velike udaljenosti, i razdvojenosti po pola godine, razišli su se mirnim putem. Spavala je sa samo još dvojicom, obojica stalni, i bili su zabavni i ugodni.

Ali ona je vidjela i znala mnogo, znala je da se Wroth zna koristiti svojim tijelom i pomicati na njoj, i u njoj, na način koji je bio ništa manje od božanskog. Ponovno je zadrhtala, ne mogavši zamisliti kako bi mogla osjetiti više užitka bez umiranja.

Zatim, tu je bila vrlo neodoljiva činjenica... on ju je oslobodio kako nitko drugi nije.

Je li to značilo da bi ju trebao imati? Da ima nju? Je li trebao da ju posjeduje, da joj naređuje kao duhu iz boce? Ona bi se uvijek žalila na loš položaj Duhova, do jednom kad je oslobodila jednog iz mladog luđaka. Umjesto da se zahvali, švrco se zaletavao u nju vrišteći "To ti je za svaku tvoju munju, kurvo!"

Nakon što se Myst osušila, odjenula je smaragdo zelenu nenametljivu spavačicu koja nije govorila "učinimo to" ili "nemoj". Legla je natrag na njegov krevet, shvativši da je tako opuštena u vezi svega. Čudno, ali osjećala se kao kod kuće u ovom hladnom, golom zdanju. Za manje od pola sata on se vratio i istuširao. Nije bilo nikakve prijetnje?

Vjerovatno ga njegov brat posjetio, taman na vrijeme da vidi da Wroth izgleda kao da se borio za život.

Trebao ga je vidjeti kad ona nije potezala udarce. Kada joj se Wroth pridružio, pitala se da li je namjeravao opet voditi ljubav s njom. Vrijeme provedeno na onom polju bilo je samo vatra -signalna vatra, da tako kažemo, kao da se nikad prije nije zapalila. Bila je povrijeđena, ali ako joj zapovijedi... da ju ne povrijedi opet..ali on ju je samo stisnuo u naručje da leži na njegovim prsima. Vidjela je da mu je krut, ali nije ništa pokušavao.

Na kraju joj je samo stavio prst po bradu i podigao njeno lice prema svom. Pomaknuo joj je kosu u stranu da bi otkrio njegove ugrize. Pustio je da kosa padne, zatim se zagledao u strop, hrapavo je rekao "Žao mi je što sam te povrijedio. Zbog toliko ugriza, nebrige za tebe prije..."

Znala je što je time mislio- žalio je što nije uzeo vremena da pripremi njeno tijelo i ublaži ulazak u nju.

Kad je razmišljala o tome kako je naučio sve to, ili kad bi prvi put shvatio neće imati potrebu, osjetila je užasan bljesak ... ljubomore -toliko jake da ju je potresla.

Ljubomorna? Kad on nikad ne bi želio nijednu drugu osim nje do kraja života?

"Ne mogu vjerovati da sam tako izgubio kontrolu. Ja sam navikao biti hladnokrvan. Nisam navikao da imam suprugu. Ali zaklinjem se da će stvari biti drugačije-ja ću biti nježniji."

Ta izjava je bila prva stvar koja je zaprijetila njenom neodlučnom raspoloženju otkako se vratila ovamo. Nije željela da njihov seks bude drugačiji. Njihov seks?? O, velika Freyo, je li to ona razmišljala da ga zadrži? Ona će se naviknuti na njegovu veličinu, a zatim će zahtijevati da bude sve osim nježan. Ni po narudžbi nije mogla dobiti bolji izbor od njega za seks i neka je prokleta ako mu dopusti da obuzdava svoju veličanstvenu snagu.

Fizički je bio sve što je ikad mogla sanjati. Samo zbog njegovih ožiljaka potisnula je stenjanje, ali kandže su iskočile.

Bio je ratnik, s ratničkim mentalitetom, koji je cijenjen. Niti jedan od njenih bivših nije bio ratnik. Ne, bili su vještac, sultan besmrtnik i arhitekt. Možda je upravo to razlog zašto ju Wroth toliko privlači. Ona i Wroth bili su srodne duše.

"Reci mi", zapovjedi on, a zatim se odmah ispravio: "Ne želiš pričati sa mnom?"

"Želim svoj lanac nazad. Želim imati izbor." Ako joj ga vrati, ostati će neko vrijeme s njim. Njene sestre su ionako vidjele kako se ševi s vampirom - pa bi mogla uživati za neko vrijeme.

Povukao ju je na svoju stranu, stisnuvši je uz sebe. Tako su ležali, oči u oči. Zora se bližila i iz nekog razloga nije htjela da svane. Stavio je ruku na njeno rame i pomilovao ga.

Dlan mu je bio grub od stiskanja mača, a ona je uživala osjećajući ga.

"Ne mogu te izgubiti. Sama pomisao na to čini me ludim. Ne mogu si ni dopustiti da pomislim da me napustiš."

Njegova ruka ju je sada pritisnula. "Jesi li toliko siguran da bih?"

"Da, jesam" hrapavo je rekao. Ton mu nije zvučao okrivljujuće, nego više kao neizbježno objašnjenje sa žaljenjem. Nije to porekla, jer je vjerovatno bio u pravu.

Nazivao se njenim suprugom, ali ona ga nije prepoznala kao takvog. Nije ga prepoznala kao onog u čije raširene ruke bi trčala zauvijek. Valkire mogu prepoznati svoju pravu ljubav kad njihovo muško raširi ruke i one znaju da će im uvijek trčati u zagrljaj.

Može ostati neko vrijeme, ali na kraju uvijek će otići.

-9. POGLAVLJE-

Oštra svjetlost dana. Ili noći Myst je sanjarila. Oštra svjetlost buđenja je bila na njoj. Umjesto srama i gađenja koje bi trebala osjećati, ona je tretirana velikim toplim rukama koje su joj masirale leđa dok se nije rastopila od blaženstva.

Zastenjala je, njen um je slabo registrirao da bi to taj vampir ljubavnik mogao krivo shvatiti. Možda je i znala i uživala u rano jutarnjoj prilagodbi.

"Moram se ići sresti s bratom na par sati. Možeš li se zadržati ovdje?"

"Aha" promrmljala je. "Nemoj otići." Ha? Ne ide nikamo. Bila je previše udomaćena i opuštena ovdje.

Sagnuo se promrmljati joj u uho. "Ja sam ostavio odjeću ovdje za tebe. Hoćeš li se obući za mene, Milaya?" A onda je nestao.

Bila je čudno lijena, trebalo joj je sat vremena da napokon ustane. Podigla je obrvu na odjeću pripremljenu za nju satenski grudnjak obrubljen čipkom koja je tek toliko pokrivala bradavice, zapetljane podvezice, mrežaste čarape i tange -sve u crnoj boji. Zadrhtala je.

General Wroth je imao nevaljalu crtu. Htio je da se obuče za njega, i nije imala problema s tim - drago joj je da će napokon netko uživati u njenoj nevjerojatnoj svili i čipki. I bila je velika razlika što ju je pitao kad je mogao narediti.

Ali kad se namakala u kadi, razmišljala je da je još uvijek u poziciji u kojoj je morala ovisiti o tome kako će on dalje pokazivati isto razumijevanje. To je bilo ne podnošljivo za biće poput nje. Napola je očekivala da su njene sestre već stigle. Nix ju je često mogla naći, ali je znala da ako nisu došle do sada, ona će se morati izboriti za svoju slobodu vlastitim načinom i talentima.

Rekao je da će joj vratiti lanac kad bude bio uvjeren da nikada neće otići. Koliko teško bi bilo odglumiti kao da želi ostati zauvijek? Obrisala se i nagnula nad rublje s vanjske strane kade. Zašto se ne bi koristila zavodjenjem da ga pusti da misli kako je on jedini kojeg je željela ikada od svih? Igraj na ljubav i djeluj na predaju. Dok je glatko navlačila čarapu na nogu, pitala se je li ikad prevara zvučala tako slasno.

Počela je treperiti dok je oblačila grudnjak, a materijal preko tvrdih bradavica bio je tako ugodan. Već je bila mokra od iščekivanja. Nakon odijevanja legla je na krevet i maštala o njemu u njoj i kako joj obrađuje tijelo svojim velikim rukama. Hoće li piti iz nje? Zamislila je kako ulazi u nju odostraga, ispružen cijelom dužinom svog tijela preko njenog uzimajući iz vrata također.

Prsti su joj pronašli svoj put dolje niz trbuh i u njezine gaćice. On bi se trebao uskoro vratiti, ali je li ju zaista bilo briga ako ju zatekne tako? Već je to radila radi njegovog zadovoljstva, i što bi učinio ako mu se ne sviđa da je nađe ovako - prekinuo s njom? Pulsiranje na klitorisu savilo joj je leđa u luk.

Je li ikada bila ovako mokra? Ne, ne dok je nestrpljivo čekala u vampirskoj jazbini da zavede vojnog zapovjednika.

Zatvorenih očiju i široko raširenih nogu klizila je prstom sve niže. Kad je napola otvorila oči ugledala je Wrotha kako zuri u nju s podnožja kreveta. "Ne možeš čekati?"-

Glas mu je bio promukao, a oči tamne. Već je kidao odjeću sa sebe, njegovo uzbuđenje ocrtavalo se kroz tkaninu hlača. Odmahnula je glavom. Wroth je znao da je njegova Myst bila paganka, ali ona mu nikad u istinu nije izgledala tako dok je nije našao da se zadovoljava u njegovom krevetu u mrežastim čarapama u satenu, raskalašeno raširenih nogu.

Njezina veličanstvena crvena kosa rasuta po jastuku i njezina ruka je bila u gaćicama nježno milujući spolovilo. Nije se zaustavila zbog njegovog dolaska. "Nisam ni sanjao da će biti ovako. Vjerujem da sad sanjam." Izvinula je leđa.

"Jesi li mislila na mene?" Reci da... Nije mislio da je ikada nešto tako jako želio čuti. Glas joj je bio senzualan kao i njeno tijelo.

"Da, Wroth."

Zastenjao je. "O čemu si razmišljala?"

"O tebi, da piješ iz mene dok si u meni..." rekla je stenjući posljednje riječi. Želi njegov ugriz? "San" Oblizala je usne.

"U svom snu ti me puštaš da čekam dugo?" Želiš to svojevrijedno?" Posegnuo je otkopčati pojas, iznenadio se kako je tvrd postao. Konačno ga je samo rastrgnuo trznuvši bokovima u reakciji. "Da"-rekla je.

"Nema igrica?"

"Ne,"- dahnula je, samo te trebam u sebi."

"Tvoje tijelo želi biti jebeno?" Zasiktala je ubrzavši prste

"Da"

"Od mene?"-pitao je.

"Da"- prostenjala je.

On je očekivao da će trebati mjeseci planiranja da ju pripitomi, dok ga istinski ne poželi, i dok ne bude morao igrati na naređivanje i moć. Ipak, ona se ovdje sama dirala dok je čekala njegov povratak. U njegovom krevetu, čekajući ga. Bilo je previše nemoguće i rasla mu je sumnja.

"Uvjeri me"- rekao je.

Pogled joj je zatreperio prema njegovom licu, poluzatvorenih kapaka polako i senzualno izvlačila je prste iz sebe. Ustala je i odšetala do zida, zatim povukla u stranu uzicu svojih tangi. Bez riječi jednostavno je raširila noge i nagnula se naprijed naslonivši podlaktice na zid.

Kad joj je položaj nadignuo guzu izložio vlažno spolovilo, hrapavo je izustio "Napravila si neoboriv argument." Bio je savladan pogledom na njeno tijelo u čekanju da ju ispuni i činjenicom da je ona počela to, masturbirati dok je zamišljala da ju jebe...

Odbacio je svoje čizme, strgnuo odjeću sa sebe i onda stao iza nje. Gurnuo je palac u nju, zatvorivši nakratko oči osjetivši njenu sočnost i glatkoću. Cijelim tijelom je zadrhtala, što je jako utjecalo na njega.

Uz stenjanje zamijenio je svoj palac s jednim, a zatim i s dva prsta. "U svom snu te jebem polako, gurajući kurac tebe centimetar po centimetar, kada si toliko vlažna da curi iz tebe i spremna, jebem te iz sve snage."

Uz slabi krik, sagnula se niže, podižući guzu više gore "Što da radim?" dahnula je.

"Svršavaj opet i opet, ali bez naredbe, samo iz užitka." Raširio ju je, uhvatio se za alatku boreći se da ne uroni u nju čim je glavić dotaknuo sklisku vrelinu. Tresao se silno se boreći da ne nagradi taj dar od nje povređivanjem njene male uske pice.

Ipak, glavić je tek počeo ulaziti kada je vani eksplodirala munja, ona je već počela svršavati grebući zid, dahtala je "Wroth, sada...molim te!"

"Ja sam..." zastenjao je, držeći je za bokove, naprezao je svaki mišić polako ulazeći u nju, da učini ovo dobrim za nju. Oči su mu se raširile kad je osjetio njezine kandže zarinute u guzove vukući ga u nju. "Jače," zarežala je grlenim glasom.

"Ne, želim te ozlijediti." gušio se, a zatim u odgovoru režeći je prodro u nju, gurajući duboko kroz grčevito pulsiranje od orgazma. Čak i kad je mirovao duboko, ona se i dalje u vrhuncu stezala oko njega. Mogao je mirovati i osjećati dodatnu navalu vlažnosti, ali želio ju je jebati.

Učiniti to tako žestoko da joj izbije sve druge iz pamćenja. Stisnuo je bokove i izvukao ga da bi se zatim nabio u nju, udarajući dno njenog spolovila. "Da!" vikala je.

"Da li znaš što mi radiš?" hrapavo je mrmljao, trljajući svoje bokove o njene guzove. Stenjala je naslonjena na zid.

"Kako si se dirala misleći na mene?" Povukao se potpuno i onda se obrušio u nju još jednim brutalnim udarom "Aaah Wroth...to..o Bože..." iznenada je opet svršila, a zamak su tresle munje.

"Pij"-jerala je uz nevjericu "O Bože, molim te pij iz mene."

Strgnuo je čipku s grudi, stišćući ih, prstima je štipkao i povlačio bradavice dok ju je naslonio na svoja prsa.

"Želiš moj ugriz?"

"Da" stenjala je.

"Koliko i moj kurac?"

"Da! Wroth stavi sve u mene, da, da, da.." ponovila je zadihano kružeći bokovima unatrag uz njega.

Njegovi očajnici proboli su kožu istovremeno kad se i zabio u nju. Obgrlila mu je rukom potiljak kako se ne bi zaustavio, zatim je svršila opet, vičući njegovo ime, tako da se osjećao od njenih riječi kao ona kad ju je ugrizao.

Nije stao, samo je režao u njenu kožu dok je ejakulirao, bezumno se trljajući o nju, stišćući joj grudi.

Njena krv ga je palila iznutra, kako je pumpao svršavao je u nju val za valom. Nakon toga, kad je mislio da se oporavio, pritisnuo ju je na prsa jer je bila nestabilna, a bio je i on. Polako ga je izvukao, a onda je nju podigao u naručje, prelazeći u krevet. Kad je spustio pogled na nju, vidio je da su joj oči srebrne i usne iskrivljene osmijeh.

Zurio je, još uvijek u nevjerici. "Sviđalo ti se to zar ne?"

Ona je kimnula. "Želiš li još?" pitao je i spustio ju na krevet. U odgovor, kleknula je, povukla kosu na stranu i ponudila mu neizgriženu stranu vrata. Glas mu je bio hrapav od požude. "To nije baš ono što sam mislio, ali možemo raditi nešto..."

Što više sati prema zori su proveli u lizanju, jebanju, i obostranom ujedanju, to više je njegov um bio preplavljen neodoljivim zadovoljstvom, i sve manje je mogao vjerovati da je to njegova Nevjesta, zadovoljno, a ne agresivno sudjelovala.

I na kraju noći, zurio je u nju zbunjeno. Nije znao koji mu se aspekt nje više sviđa. Sirena u crnom satenu koja čini njegov kurac i očnjake bolnim ili anđeo sa jarkom crvenom kosom rasutom preko njegovog jastuka, koji čini da osjeća bol u prsima.

Pomazila ga je prstima po licu.. "Wroth, želim da se ovo među nama razvija prirodno, bez lanca"-prošaputala je.

"Hoćeš li mi ga vratiti za dva tjedna? Samo nam daj šansu, daj meni priliku da želim to svojevrijedno."

Htio je vjerovati u nju i u sebe, da je može uvjeriti da ostane. Već je želio narediti joj da zatvori oči i otvori dlanove, a onda joj gledati lice kad bi na njih spustio lanac.

Dva tjedna da ju pobijedi. "Da, Milaya, ja sam za." Ništa u njegovom ljudskom životu ili njegovom vampirskom postojanju ga nije pripremio na život s Valkirom.

Myst je posjedovala bezgraničnu energiju, bila je snažna, isijavala je gotovo ne zemaljsku senzualnost koja mu je palila krv.

Svake noći ju je trasirao na različita mjesta da vodi ljubav s njom. Imao ju je u podnožju piramide, gledao ju je sa strahopoštovanjem dok ga je jahala na mjesecini na grčkoj plaži, lizao ju je ispod sekvoja u Redwoodu(U.S. National Park) dok je molila za milost...

Tijekom tih noći, nakon što su on i Myst utražili njihove potrebe, razgovarali bi satima i naučio je više o njoj i njenoj vrsti. Bio joj je dao svoj križ kojem se divila u Oblaku, ali kad bi dragulji svjetlucali u njihovoj sobi kao svijetiljka, činilo se da bude u nekom transu. Na kraju ga je prekrpio, i jedan put mu je potresena ispričala.

"Sve smo naslijedile Freyinu gramzljivost. Sjajne stvari, nakit, dragulji...mi ne možemo maknuti pogled s njih bez dugogodišnjeg treniranja i iznenadni sjaj je ponekad neodoljiv." Wroth je u sebi prokleo to što je imala takav problem. Mislio je da su Valkire gotovo savršena stvorenja bez potrebe za hranjenjem, besmrtna, pojačavala im se snaga s godinama, ali je i saznao da su rijetka vrsta iz Učilišta koja je mogla umrijeti od tuge. A ako je jedna oslabljena ostale bi patile jer su sve povezane s kolektivnom moći.

On nije mogao uvijek biti tu da je zaštiti.

Iako je pokušao koristiti lanac što manje moguće, kad bi spavala šaptao bi joj da nema tih slabosti. Wroth bi bio zadovoljan da sluša samo o njoj, ali ona je bila iznenađujuće zainteresirana za njegovu prošlost.

Zatekao se otkriva stvari koje on nikada nije nikome rekao, a ipak osjećao se neopterećenim zbog toga. Rekao joj je o boli koju su on i Murdoch osjetili kada su se vratili kući i vidjeli da njihovi ostalih šest braće i sestara i otac umiru od kuge. Myst su oči zasuzile dok je govorio o krivnji i odluci da ih natjera da piju. Onda došlo bdijenje u agoniji pitajući se da li njegova obitelj željela biti ponovno rođena, itko od njih.

Na kraju, oni su izgubili oca i sestre, ali povratio je svoja dva brata. Noć kad je i sam "umro" ju je fascinirala, u više navrata je tražila da priča o tome kako je imao zahtjeve za Kristoffa. Ona nikada nije propustila da mu kaže kako je ponosna na njega. Od tog komentara se osjećao posebno nelagodno. Ovih dana nije bilo mnogo toga na što bi bio ponosan.

Izbjegavao je Kristoffa, govoreći mu malo i kad su se susretali. Primoravao je svoju Nevjestu da ostane s njim, sumnjajući da će, kad prođe dva tjedna, htjeti da ju pusti, razbio bi svoj zavjet njoj u sekundi otkućaja srca.

Tražio je bilo kakav nagoviještaj koji bi mu rekao kako se osjeća i što bi ona mogla odlučiti. S vremena na vrijeme on je bio optimističan. Kad bi se lažno boreći, glumeći vojno strateške bitke, činilo se da uživa u tome i činjenici da ju je uvijek savladao. Objasnila mu je da ona nije strateg. Bila je predvodnik na prvoj liniji, ali poštovala je njegov talent.

Jednog puta je stala i prišla mu postrance i opkoračila ga, stavljajući njegove ruke na svoje grudi. Dok se klizala po njegovom koplju šapnula mu je na uho "Moj mudri gospodar rata ti me tako dobro natjeraš da mi se nožni prsti skvrče."

Opako je zadržtao boreći se da ne svrši istog trena. Zapravo se činilo da ona uživa u svakom podsjetniku na to da se borio i ratovao. Divila se njegovom maču, oči bi joj se raširile na njegovu znatnu težinu, pa bi se suzile postale srebrne od uzbuđenja. Čim bi joj oči zatitrale srebrno njemu bi otvrdnuo kao željezo.

I sinoć dok su ležali u krevetu on ju je upitao "Što ti je privlačno na meni? Što bi se moglo natjecati protiv Poluboga s poljupcem do ludila.

Bez ikakve sumnje ona je odgovorila -"Tvoji ožiljci."

Obrve su mu se skupile iznenađenja. "Što? Zašto?"

"Jer su dokaz o boli koju si preživio. Preživjeti bol gradi snagu."

On je kliznula rukom po trbuhu. "Je li taj ono što te je je ubilo?"

"Da"-rekao je.

"Još jedan dokaz da ti se više divim."

Nježno je prešla svojih usnama preko njega. "Ovo je ono što me privlači na tebi."

No njegova radost nikada nije bila kompletna. Nikada nije bio zaljubljen. Nikad nije vjerovao da bi proveo noć dva puta s istom ženom, ali sada želio je sve to s ovom paganskom besmrtnicom, bio je bolestan od želje za njom.

Želio je da ogoli svoju dušu i da mu se potpuno preda, da mu pruži sve ono što je bila nekada prije nego što ju je vrijeme uništilo. Njegovi snovi su ga podsjetili na njezinu prošlost, sprječavajući ga od pada za njom u potpunosti.

Iako na sreću nikada nije vidio da vodi ljubav s nekim drugim - iz nekog razloga vjerovao je da nikad ne bi izluđivao se idejama o ljubavnicima koji su uzimali njeno tijelo. Izluđivao se pitajući se kakav je on u odnosu na njih. Zbog svake grješne

stvari koju mu je radila zurio je u strop u agoniji od užitka i šoka tjerajući ga da se kasnije pita gdje je to sve naučila.

Koliko ih je imala dosad? Bila je stara dvije hiljade godina. Jedan partner godišnje? Dvojica na godinu? Jedan ljubavnik mjesečno? Kako se mogao natjecati bogovima za nju? Bila je tako strastveno i lijepo stvorenje, bilo je jasno da je stvorena da bude voljena. Ti snovi čuvali su ga protiv vjerovanja i pada u život koji bi mogli dijeliti, život koji je toliko jako želio da ga mogao okusiti.

Strepio je od spavanja nije si mogao pomoći zbog toga, iscrpljenost i rasla svakim danom iako je njezina krv gradila njegove mišiće, čineći ga psihički jači nego što je ikada zamišljao. Svakog zalaska sunca tretirao ju je hladno, pa ga je pitala o njegovim snovima. On je lagao. Prihvaćala je njegovo ponovno potvrđivanje, smiješeći se dok je sjedila na prozoru. Njezin osmijeh mogao je oboriti vojske.

Vjerojatno i je. Kako je mogao misliti da je ona par za njega?

Moje isprike, pomisli Myst spuštajući pogled dolje na Wrotha, ljuljajući bokovima prema njemu, ali pakleno je uživala u svom vampiru. Oči su mu bile tako žestoke, njegovi prekrasno oblikovani mišići kruti pod njenim kandžama kad se nagnula dojkom prema njegovim ustima. Sisao je i stenjao oko njene bradavice dok nije bio napet do svršavanja, a kad je eksplodirao, pucao je vrući mlaz u nju..

Osjećala se mlitavo na njemu, ljubeći ga kada je stavio ruke oko nje i pritisnuo je na svoja prsa dok je drhtao nekoliko dugih trenutaka poslije. Konačno ju je pustio, uz poljubac, kako bi se mogao odjenuti i krenuti za Oblak, ona je rekla u redu.

"Ja ću biti ovdje tvoja mala prljava tajna- za sada. Ali ne mogu samo sjediti satima u ovoj sobi kad odeš."

"Što ti treba ljubavi?" - Upitao je, igrajući se kovrčama na vrhu njene glave. Čini se da ga fascinira njena kosa, uvijek ju dira. Čekaj, nazvao ju je ljubavi? Cool. Znaš li što je x-box?

Ne? E pa tvoja nevjesta ima malu ovisnost o tome... Napisala mu je model konzole i igrice koje je željela dok se on istuširao i obukao. Prije nego što se trasirao,. Uzela ga je za ruke i zagledala se svečano u njega -"Ponesi ovo i mogao bi donijeti x-box za mene."

Čekala je, dok je lakirala nokte na nogama, Valkire su voljele lakirati svoje nokte jer je to bio jedini način da makar polutrajno izmjene njihov izgled, odražavalo se na to kako se lako ona smjestila ovdje.

Zapravo, bile su samo tri stvari koje su ju sprečavale da se doista osjeti ugodno u ovoj situaciji. Prvo? Iako su većinom putovali noću, ne bi joj dopustio da sretne njegove prijatelje i obitelj, te neće dopustiti neće da ona vidi svoje.

Objasnio bi joj da želi njenu nepodijeljenu pozornost u ta dva tjedna. Ona je sumnjala da je čekao da se njihov odnos zacimentira, kako je on vjerovao da bi moglo u tri dana do kraja onoga što je nazvala dvotjedni vampirski demo.

Da li bi to rezultiralo predajom? Znala je da bi to značilo izgnanstvo iz Učilišta i da se odriče svoje obitelji. Mogla je samo zamisliti da ga odvede u koven. Sestre bi joj zahvalile na iznenađenju i onda navalile na njega, mačevi i kandže letjeli bi s veseljem. Kao Furiijina sestra blizanka, Cara sama bi se borila s njim do smrti samo zato što je on bio vampir. Iako je Wroth nevjerovatno moćan, Cara je bila brza, s tisuću godina iskustva više i kipuće mržnje zbog odvojenosti od blizanke.

Njih dvoje zajedno bi bili kao Godzilla protiv Mothra (film čudovište iz 1961god), ili neko ozbiljno epsko sranje. Njen drugi je problem njena zabrinutost za njega. On se često trasirao do Oblaka, a ona bi se svaki put pitala hoće li se suočiti s nekom frakcijom Učilišta s namjerom da ga ubiju samo zato što je vampir.

Vjerovala mu je kad joj je rekao za Kristoffov dnevni red i ne vidi sukobe ili interes za njenim covenantom, neka ispadne grozna osoba, ali obratila je doušnika, učeći ga kako da zaštititi sebe.

Treći razlog je da je svakog zalaska sunca, kada bi se probudili, bio nepodnošljivo mrzovoljan i oštar s njom. Bojala se da je vidio uspomene na njezina koketiranja, pa čak i vođenja ljubavi, iako je Nix jednom rekla da nikada ne mogu vidjeti ono od čega se ne bi mogli oporaviti, te da obično svjedoče samo velikim promjenama u životu. On ju je ponovno i ponovno uvjeravao da to nije bilo ništa, ali Myst je imala sumnje.

Ipak, ona može tolerirati njegova raspoloženja, jer je proveo ostatak noći tretirajući je poput kraljice. Baš kad joj se lak na noktima osušio, vratio se sa konzolom i njenim popratnim igrama i stavio ih pred njena stopala. Pogledao ju je sa izvijenim obrvama kao da mu je nedostajala, njeno srce je radosno poskočilo u grudima.

Imala impuls da ga zaskoči, pa je to i napravila. Tek nakon što ju je stisnuo u naručje ona je shvatila da je utrčala u raširene ruke.

-10. POGLAVLJE-

Wroth je poskočio u krevetu, osjećajući mučninu, fizičku bolest od svojih noćnih mora. Bio je napadnut uobičajenim snovima njenog likovanja uz grobnicu, a zatim i rimljana koji se dodirivao dok joj je polako povlačio suknju niz njena bedra.

"Ja ću posjedovati Myst prestižnu..." Detalji sjećanja postajali su izraženiji svaki put. Ovaj put je čuo da se Myst se zabavlja njegovim riječima misleći u sebi..Nitko me ne posjeduje, osim u svojim fantazijama. Ubit ću te lako kao što ću te i poljubiti...

"I ja ću biti tvoja, samo tvoja."- rekla je predući, iako ga je mrzila. Sada je vidio nešto novo.

Drugačija, svježija sjećanja. Myst je gladila svoju nogu u mrežastim čarapama u otmjenoj pozi na krevetu, jer je donijela odluku da... prevari njega?

Glumiti da je kapitulirala kako bi dobila svoju lanac natrag. Igrajući na ljubav i glumeći predaju. Spustio je čelo u dlanove. Iracionalno, čekao je da se njezina meka ruka spusti na njegovo rame. Ona je bila njegova Nevjesta, njegova supruga, ali nije mu ponudila utjehu. Čak je zaista imao tu potrebu, ali ona nije mogla jer joj je još uvijek potajno naređivao da spava preko dana.

Dakle, ne bi pobjegla od njega i opet ga ostavila mukama.

Ubiti ću te tako lako kao i poljubiti te...

Mislio je da su imali mjesto za početak, da krenu naprijed, ali on je bio prevaren njenom ljepotom i razuzdanošću. Ona ga je zavela, pobrinula se da se "upeca" obrađujući njeno tijelo te iste noći, znajući da će izgubiti svoj um na očigled.

Bio je toliko zaluden kao i rimljanin, opijen fantazijom koja ne postoji. Barem stari mrtav Rimljan nije pretrpio zabludu da bi joj moglo biti stalo do njega. On je znao da je nesposoban za osjećaje i samo je htio da ju posjeduje.

Wroth je pao na fantaziju, onu koja ga je lako izmanipulirala. Ona želi svoju slobodu, i koristiti će se svim sredstvima koja ima na raspolaganju da ju dobije, ostavivši si ga čim bi uspjela. Budala.

Kad se Myst probudila, odgurnula dolje pokrivač osjećajući se potpuno opušteno sve do nožnih prstiju.

Danas je bio dan D - predaja lanca - kraj demonstracije koju je shvaćala kao rezultat razmjene. Zagnjurila se u njegov jastuk, obožavajući njegov miris i razmatrajući svoje nove osjećaje. Bojala se da će njen život kakvog je poznavala završiti onog trenutka kad joj da obećani lanac.

To je bio znak vjere njegove strane, a ona mu je uzvratila na to. Bilo je malo ironično da ga je samodopadno planirala izigrati zapetljavši se u vlastitu spletku.

Trajalo samo nekoliko dana laganog poigravanja dok je išlo lako, njeni planovi izigravanja fatalne žene kulminirali su tako bezočnim skokom u njegovo naručje.

Nasmiješila se u jastuk. Uzela bi svoj lanac natrag, ali samo zato što je pogledao tako prokleta drsko na nju. Kad je ustala i protegnula se, primijetila je da ju

promatra. Njen osmijeh se proširio, ali on nije uzvratio osmijeh, samo je bacio pogled na njezine gole grudi i rekao. "Navuci neku odjeću."

Povukla je glavu mršteći se "Jesi li ljut na mene?" On je obično bio grub kada bi se probudili, ali mogla je reći da je ovo mnogo gore.

Bila je zbunjena pitajući se što se dogodilo otkako je otišla na spavanje, ležala na njegovim prsima sigurna pod njegovom teškom rukom. Oči su mu bile nekako bijesne i mračne u isto vrijeme, a lice umorno.

Alarm je počeo raditi unutar nje. "Imamo mnogo toga za raspraviti večeras." On joj dobaci ogrtač. "Navuci ga i sjedi ovdje." Nije imala drugog izbora nego poslušati.

Povukao se, i vratio se nekoliko sekundi kasnije, držeći agresivno lanac u svojim pobijeljelim zglobovima. "Večeras ćemo napraviti neke prilagodbe između nas.. ili točnije, na tebi."

Oči su joj se raširile. "Wroth što radiš?" - upita ona polako.

"Obećao si ga vratiti danas."

"Žena kao ti bi trebala shvaćati prekinute zavjete."

"O čemu pričaš? Kako mi to možeš činiti sada?" Još navečer je odlučila ostati. Lice mu je bilo okrutnije nego što je ikad vidjela.

"Misliš nakon posljednja dva tjedna? Samo zato što si željela da se jebemo i ja pristao, ne znači da te neću tretirati kao što si zaslužila."

Prislonila je dlan na lice kao da ju je netko ošamario. On nije rekao "tretirati te kao kurvu", niti ju je tako nazvao, ali nekako se tako osjećala.

"Kao što sam zaslužila.." - ponovila je tupo. Zgrabio ju je za ruku procijedivši kroz zube "Ne mogu živjeti ovako Myst. Uz ovo. Na njen zbunjeni izraz, rekao je. "Vidio sam tvoju prošlost. Znam što si bila, i što jesi."

"Ono što sam bila?" - namrštila se. Nije živjela svoj život savršeno, bilo je pogrešnih koraka i pogrešnih odluka, ali malo je bilo toga čega bi se trebala stidjeti. Je li ubijanje previše za njega da se nosi s tim? Pa on je bio jebeni gospodar rata!

"Ako si našao nešto, znam da žalim zbog vrlo malo postupaka u mom dugom životu."

Činilo se da ga to razbjesnilo. "Ne? A što je sa igranjem na ljubav i glumljenjem predaje?"

"Wroth to je bilo..."

"Tišina!" Poljubio ju je grubo i okrutno, iako se borila protiv njega prije nego što je odgurnuo natrag. "Shvatio sam da si bez srca." Pogled mu je bio izmučen i cijelo tijelo čvrsto napeto.

"A što ako naredim da budeš ljubazna, onda te natjeram da zaboraviš sve ljude koji su bili prije mene? Da naredim da zaboraviš sve to, da zaboraviš svoje opake sestre koje ubijaju bez grižnje savjesti?"

Uzdahnula je, oči su joj zasuzile, ali nije mogla govoriti nakon njegove naredbe. Šake su joj se stisnule. Željela je vrištati više nego ikad u svom životu, ali usne su ostale u nijemom šoku kad je rekao "Vjerujem da ću ti narediti da me želiš tako žestoko da nećeš moći pomisliti na ništa drugo ili bilo kog drugog."

Glas odozdo ga je prekinuo. "Generale Wroth potrebni ste u Oblaku odmah."

"Što?"- zauriao je.

Osjetila je njegov pogled na njoj kada je sjela na rub prozora, a suze su počele padati. Sklupčala se, naslanjajući čelo na staklo. "Tvoj brat je teško ozlijeđen."- rekao je glas odozdo.

Pogledao ju je oštro "Ostani ovdje!"- rekao je i nestao.

Čula ga je dolje, ponovo je zaključao put u njenu slobodu, a onda je opet otišao. Da ostanem ovdje? U sobi ili na imanju? Bila je tako pogođena viješću da ju nije mogla razraditi u mislima. Tako je uz spoticanje, držeći se za zid kao da se energija slijevala iz nje, konačno je krenula u svoje okruženje. Pomaknula je ormarić, iza kojeg je bio sef.

Kada ga je krenula otključati, ruka joj je naravno odgurnuta nevidljivom silom. Ugrizla se za usnu i pokušala ponovo, boreći se očešati metal. Naredio je da ga ne dira. Baš kao što će narediti da zaboravi tko je ona, čak i da ima obitelj.

Munja je pukla vani istovremeno uz njen jecaj. On je to namjeravao napraviti. Zaista je bila istina. Vampirima se ne može vjerovati- razmišljala je izbezumljena od bijesa. Zašto je išla protiv svega što je ikada naučila da bude s njim?

Godine su prevagnule za nju, a ona je bila preplavljena željom da se samo osloni na nekoga, samo na neko vrijeme, da ima partnera koji će joj čuvati leđa i da joj bude oslonac kada je to potrebno. Sigurna uvjerala sama sebe da ga je prihvatila jer je bio snažan, a njena slabost je rasla. Ali više ne.

Sigurno je bilo načina da obiđe njegove naredbe vrtila je po mislima, kreativno razmišljanje. Kako su i suze kapale iz očiju tako su i munje rasla stalnim bijesni udarima, trebala je po zidu, po samom kamenu gdje se nalazila.

Znači koristiti će ju? Kao igračku. Bezumnog roba.

Prilagoditi je? Igračka, mamac, kurva... "Samo zato što si htjela da se jebemo.."
Podrugljivo je u mislima ponavljala njegove riječi. Dvije tisuće godina ljudi su mislili da je mogu iskorištavati. Uvijek je iskorištavati. Otvorit će ovaj sef pa makar i zubima ako se mora.

"Trebao bi vidjeti drugog tipa", Murdoch promrmlja iz kreveta kada se Wroth trasirao u njegovu sobu.

Wroth zadrhti kad je vidio svoga brata iskidanog lica i polomljenih udova, iako je znao da ne može umrijeti, osim odrublivanjem glave ili izlaganja suncu. Opet se stresao.

"Što ti se dogodilo?" pitao je, a glas mu je bio hrapav.

"Ja tebe pitam isto. Moj bože, Nikolai, izgledaš gore nego ja."

Razmišljao je o tome kako je ostavio Myst na prozoru, uplakanu, gledajući oluju munja koja je dolazila iz nje. Boljelo ga je razmišljati kako ju je povrijedio...

"Razgovarati ćemo o mojim problemima kasnije. Tko ti je to učinio?"

"Ivo ima demone. Demoni su se pretvorili u vampire. Oni su jaki, ne možeš ni zamisliti koliko. Oni su u potrazi za nekim, ali ne mislim da traže tvoju Nevjestu, oni spominju nešto o "mješancu."

"Koliko ih je?"

"Bilo ih je tri u ovoj skupini, drugih vampira također. Oborili smo dvojicu, ali jedan ostaje."- rekao je pogledavajući iza njega. "Gdje ti je nevjesta?"

Nakon oklijevanja, objasnio mu je sve, tražeći isto rasterećenje kakvo je osjećao kao kad je pričao s Myst.

Ošamućenost na licu njegovog brata je rasla. Nekoliko dugih trenutaka tišine je prošlo prije nego što je rekao s nevjericom "Wroth uzeo si slobodnu volju biću koje ju je imalo dvije tisuće godina. Dobar razlog da ju želi natrag."

"Ne, ne razumiješ. Ona je bešćutna. Nesposobna za ljubav. Izjeda me, njene obmane, to je jedina stvar koja ima smisla" Više za sebe je promrmljao. "Zašto bi me inače ona željela?"

Murdoch slabo uhvati Wrothovo zapešće. "Za sve ove godine uvijek si izabirao najbolje, naravno najracionalnije, čak i ako je bilo najteže. Ja sam ponosno slijedio tvoje vodstvo jer si djelovao hrabro i uvijek, ama baš uvijek racionalno. Nikada nisam mislio da ću te morati izvijestiti da ovaj put tvoj razlog i prosudba nisu uspjeli, Nikolai. Ako je tako loše kao što kažeš onda moraš... ne znam, samo joj pomogni da se promijeni, ali ne možeš joj naređivati. Vрати se k njoj. Objasni joj svoje strahove."

"Mislim da ne mogu. Vidio si ju, Murdoch. Zašto bi tako brzo pristala?"

"Zašto ju jednostavno ne pitaš?"

"Zato što joj ne želim opet pokazati kakva sam kukavica postao želeći ju."

"A što se tiče drugih muškaraca, ovo nije šesnaesto stoljeće." Murdoch je rekao. "To nije ni na istoj razini. Ona je besmrtnik, a ne sramežljiva osamnaestogodišnja nevjesta ravno iz samostana. Ona ne može promijeniti te stvari, ako ju želiš, moraš se prilagoditi."

Wroth je prešao rukom preko lica i pukao. "Kad si ti dobio takvo prokletost razumijevanje!?"

Murdoch je slegnuo ramenima "Netko mi je objasnio nekoliko pravila Učilišta, naučio me da ne možemo primjenjivati naša ljudska očekivanja na bića u njemu."

"Tko ti je to rekao?" Kad on nije odgovorio, Wroth nije forsirao, ne zbog svih tajni koje je on sam imao. "Hoćeš li biti dobro?"- pitao je.

"To ti je tako s besmrtnicima. Uvijek izgledaju gore nego što jesu."

Wroth se pokušao osmjehnuti ali nije uspio. "Sretno Nikolai."- rekao je Murdoch.

Izvan sobe, razgovarao je s onima koji su pazili na Murdocha i naglasio je što će im se dogoditi ako se njegovom bratu pogorša, onda se namjeravao trasirati za povratak. Bilo mu je gotovo drago kad ga je Kristoff pozvao na sastanak o toj najnovijoj prijetnji, zahvalan na vremenu da se ohladi prije nego što se ponovo suoči s Myst.

Kristoff nije oklijevao pitati, "Zašto ti nije tvoja supruga ništa rekla o preobraćenim demonima?"

"Ne znam. Pitat ću je kad se vratim." I on se isto pitao. Je li znala? Ne, rekla mu je sve što je znala učeći ga konstantno.

Zašto bi to uopće radila, ako je samo planirala da ga ostavi? Kada je ustuknuo, shvatio je da ga Kristoff još ga proučava.

"Imaš nešto još za dodati?" Dugovao je Kristoffu svoj život i život svoje braće. Tri brata i za Myst samu, on je dugovao kralju. Uskratiti će informacije on njenoj vrsti, ali to se nije odnosilo na ostale vrste.

"Naučio sam dosta toga o Učilištu od nje i želim razgovarati s tobom, ali ostavio sam suprugu, koja se osjeća loše, samu. Volio bi se vratiti k njoj."

"U svakom slučaju,"- rekao je Kristoff, a lice mu je bilo nečitko. "Sutra ćemo razgovarati o tome."

Wroth je kimnuo, a zatim se trasirao natrag do Myst, mršteći se na maglovitu ideju koja se pojavila u previranjima njegovog uma. Da li je srce njegovog brata tuklo nekad ranije? No, prije nego što je temeljito mogao analizirati ovu situaciju, Wrothova je pozornost bila ometena Mystinom pozom spavanja. Spustio je pogled na nju, osjećajući bol u prsima kao i obično. Ponekad je proklinjao svoje oživljeno srce zbog boli koja ga je slijedila.

Murdoch je bio u pravu. Nije mogao promijeniti ono što je bila, a on ju je povrijedio danas. Da je samo mogao jasnije razmišljati kad je bila zabrinuta, umjesto instinktivnog reagiranja. Primitivnog.

Prije, on nikad nije shvaćao kad su ljudi govorili ludilu i ljubavi u istom dahu. Sada je shvatio. Samo se nadao da će, kad ju zamoli da mu oprostí njegove slabosti, ona moći oprostiti.

Nakon svlačenja, popeo se u krevet k njoj. Privukao ju je k sebi, klizeći dlanovima niz njene ruke, zagnjurio je lice u njenu kosu i udisao njen nježni, slatki miris. Konačno, u zoru, on se onesvijestio od iscrpljenosti. Kad je sanjao, otvorio je svoj um njenim uspomjenama, onome što je postalo njegova noćna mora. Potisnuo je sve svoje druge vizije borbe i gladi, jer ga je to najviše povrijeđivalo.

Pogledaj ju u prljavom svjetlu. Kazni sam sebe. Pogledaj ih sve.

- 11. POGLAVLJE -

San o rimljanu se pojavio prvi. Wroth je nestrpljivo čekao kroz uobičajene scene, nastojeći vidjeti više. Da li on to doista želi? Može li se ikad vratiti iz ovoga?

Prekasno, učinjeno je.

Znao je da je otključao vrata brane i da će ti snovi doći do kraja, svaki vrteći svoje jezive, izopačene završetke. Myst je polako podizala suknju. Međutim, tada je Wroth osjetio nešto novo. Trnci su joj puzili niz kralježnicu dok je gledala dolje kako ju rimljanin slini i grubo miluje. Osjećala je sram i gađenje i isključila je mozak zbog toga. Ona je bila mamac. Biti će sve što treba samo da oslobodi sestru.

"Ja ću posjedovati Myst Žuđenu..."

Nitko me ne posjeduje, osim u svojim fantazijama. Ubiti ću te jednako lako kao i poljubiti..

Rimljan je zahtijevao da bude njegova igračka baš kako je imao i Danielu posljednjih šest mjeseci. Odjednom je Myst digla pogled i Wroth je vidio kroz njene oči. Lucia je držala Danielu u svom naručju, djevojčino tijelo je bilo mlitavo ispaljeno preko većeg dijela hladne kože. Daniela je bila mučena, shvatila je Myst, od ove životinje pod njenim nogama, njegovim diranjem. Poznati bijes je izbio u njoj.

Kontrolirala se...još samo koji trenutak..." I ja ću biti tvoja, samo tvoja."-tepala je kroz zube. Kad joj je Lucia signalizirala, Myst je kimnula, izvukla je stopalo iz njegovih usta koje su proizvodile zvuk glasanog mljackavog sisanja, dodvoravajući se. Kucnula je rimljanov gomoljasti nos svojim nožnim palcem.

Senzualnim glasom mu je rekla:"Vjerovatno nećeš preživjeti ono što ću ti raditi".Spustila je glas do šapta zbunjujući muškarca . "Ali ako preživiš, nauči i prenesi ostalima da nikad ne bi smio"-tap po nosu-"ikad"-tap opet-" naškoditi Valkiri."

Zatim ga je opalila da je odletio preko cijele prostorije.

Druga scena je počela s onom pljačkaškom zabavom, ona koja mu je uvijek bila najviše zastrašujuća. Muškarci su se približavali, mogao je čuti glumljenje teškog disanja, kad se spotaknula. Sve je to dio igre. Jedan ju je grubo oborio usnijeg. Ostali su joj zgrabili ruke. Glumila je strah islabašno opiranje.

Dok su drugi navijali, krupni viking kleknuo je između njenih nogu i rekao:"Nadam se da ćeš preživjeti duže od posljednjih."

Munje su udarale iza muškarčeve glave, a činilo se da ih vjetar slijedi, malo je pogledavao okolo s nelagodom inervoznim osmijehom. " Imena "posljednjih" su bila Angritte i njena kćer Carin"-obavijestila ga je Myst.

Carin, tako mlada, jednostavno u umu, iz nekog razloga odmah je prepoznao Myst kao ono što je bila.

"Labuđa djevojka", -djevojka je šapnula, izgovarajući jedno od najljepših imena Valkira.

Neoprezna majka i njena nevina kći su ubijene, ugušene pod težinom tih muškaraca dok su ih silovali.

"Ja ću živjeti duže od njih i od tebe." Promjena ju je preplavila, kao krvoždernost, misli su podivljale, bijes..Mrštenje na napadačevom licu bilo je posljednji izraz kojiće ikada napraviti. Ona ustane, jednostavno otresajući snažne muškarce.

Voljela je Carin zbog njene nevinosti i radosti, a te zvijeri ukrale su je od Myst, iz svijeta koji je bio siromašniji zbog gubitka nje...

Kad su gromovi obojali nebo, ona je bezumno sijekla svoj put kroz njih. Kad su svi osim jednog bili rasječeni, onom pošteđenom je rekla. "Svaki put kada pomisliš loviti ženu ili ju silovati, zapitaj se da nije kao ja. Ja sam te pošteđila, ali moje sestre će te kastrirati samo jednim pokretom svojih kandži, njihov gnjev je nezamisliv."

Obrisala je rukom lice, osjetivši da je mokro. Čučnula je iznad čovjeka i mogla je vidjeti svoj odraz u njegovim očima. "Postoje tisuće nasvani. Duž ovih obala, čekaju."

Oči su joj bile srebrne, a lice obilježeno tragovima krvi. On je bio zamrznut u strahu. "A ja sam jedna od nježnijih."

Okrenula se od njega, otresla je ruke i reče u sebi: "Ovo je način kako glasine počinju."

No, njezino šepurenje je nestalo na mjestu grubih nadgrobnih spomenika na vrhu brijege uz more - Carin je pokraj njezine majke. "Ti glupačo ljudska" Prosiktala je kod majke. "Ja te proklinjem na tvoj pakao."

"Zašto me nisi poslušala? Rekla sam ti da dovedeš Carin u unutrašnjost kad proljeće stigne. Da budete daleko od obale." rekla je, a glas joj je prekinuo jecaj dok se spuštala na djevojčin nadgobni spomenik.

Sklupčala se uz njega, lica naslonjena na surov natpis. Zatim ga je udarila, krv je procurila preko nazubljenog loma. Ostala je tako, nepomična danima, jer su seljani održavali bdijenje u podnožju brda, nudeći danak Boginji za njenu zaštitu i dobrohotnost. Wroth se stresao zbog Mystine fizičke boli koju, čini se nije osjećala, krvavu ruku zamrznutu na kamenu, mišići zgrčeni, a koža ojedena od hladnoće. Trećeg dana, njena sestra Nix ju je pronašla i podigla iz snijega tako lako kao jastuk. Suze su joj bile zaleđene na licu.

"Šššš, Myst" -mrmrljala je Nix -"Već smo čuli priče o tvojoj osveti. Oni nikada više neće povrijediti drugu djevojku. Ustvari, sumnjam da će taj savez muškaraca ikad napraviti i jedan problem na ovoj obali."

"Ali...djevojka"- šapnula je Myst, preplavljena zbunjenosti, opet plačući - "jednostavno je nestala." Posljednja riječ bila je jecaj. "Da, draga," -rekla je Nix- "nikada se neće vratiti."

Myst je plakala. "Ali...ali toliko boli kad su umrle."

Nix pritisne svoje usne na Mystino čelo, mrmrlajući: "I uvijek će."

Wrotha je srce boljelo zbog Mystine tuge kao nijedna fizička rana koju je ikad zadobio. Trčala je ispred tih muškaraca, jer oni koji su naganjali "bespomoćnu" djevojku su oni koji će umrijeti. Wroth je htio ostati u tom sjećanju, kako bi bio siguran da se oporavila od ove paklene boli, ali još jedan poznati san je počeo.

Vani je snijeg, napadao toliko visoko da je sezao do pola prozora. Sastanak ispred kamina... "Naučiti ću je sve što je dobro i časno kod valkira..."

Myst je zatvorila oči sjećajući se, onoga što je pokušavala vidjeti, onoga što nikad ne bi mogla izbrisati, nikad ne ublažiti. Sjetila se i ponovno obećala da će biti dostojna. Stajala je u sredini bojnog polja prvi put, kao tražitelj ranjenih. Poslana je mlada s jedva 15 godina, jer ju je rodila hrabra Piktska princeza koja si je zarila bodež usrce. Myst je trebala biti takva. Ali nije bila. Ne još. Bila je bolesna od straha. Stotinu tisuća ljudi, izrezanih na komade, krv je tekla kao rijeka do gležnjeva.

"Svi su bili hrabri,"- rekla je, gledajući oko sebe, zbunjeno se okrećući u krug, kao što se elektricitet omotavao oko nje uvalovima. Bez zvuka, šapnula je: "Kako da izaberem? Kao prosjak novčiće..." Počela je nekontrolirano drhtati od straha.

On je želio biti tu da ju zaštiti, da ju utješi. Još jedna uspomena. Nova za njega. Može li izdržati još jednu?

Myst je trčala k njemu kad se vratio u Blachmount zbog nekog naloga, a kad ju je stisnuo u naručje i poljubio, mislila je "Samo sam utrčala njegovo naručje. Samo.... Opa. Wow. Uh uh uh."

Wroth se sjetio da se odmaknula od njega i zacrvenila panično, šaleći se o x-boxu, rekavši da se "osjeća pomalo kao Bobby Brown" što ga je upoznala sa zaraznim igricama. Sada je znao zašto je paničarila. Myst je, zajedno sa svojim sestrama, vjerovala da će prepoznati svog idealnog partnera kad on raširi ruke ona shvati da će zauvijek trčati prema njemu. Wrotha je probudio vlastiti urlik, mlatareći rukama, grabeći za njom. Sve što mislio o njoj bilo je krivo. Prsa su ga boljela zbog gubitka i boli što je doživjela.

"Ti si slobodna, Myst...." Krevet je bio prazan.

Skočio je na noge, skenirajući sobu, primjećujući krvave oznake na stolu pored kreveta, ispod križa.

Srce za srce...

Užas ga je preplavio, um utrnuo, čak je i panika bila oštra, probadajući njegovo tijelo poput oštrice. Pola teturajući, pola tretirajući se uletio je u radnu sobu, bacajući pogled prema sefu. Na svoj užas, sefa nije bilo gdje je bio smješten, ali kad se približio, uz rastuću mučninu, pronašao je krv na kamenu, rastrganom u bijesu. Kopala je kroz njega svojim rukama da dođe do svog lanca, do svoje slobode.

Wroth je pao na koljena, pognute glave i grlenoga zvuka boli koji mu je izbio iz prsa. Prvom prilikom nudio joj je mučenje, zatim je sjedila krađa njene slobode. I onda..

Srce za srce. Učinila je da njegovo zakuca. Da li je on slomio njeno? Izgubio je.

I to je zaslužio.

-12. POGLAVLJE-

Koven se skupio oko sefa, svi čekaju da Regin zamahne Wodenovim mačem da presiječe kroz vampirski činima osiguran metal. Wodenov mač prolazio je kroz sve.

Skoro sve, osim kroz lanac, kao što su Myst i Regin potvrdile nakon jednog zastrašujućeg eksperimenta koji je skoro Myst napravio kraćom. Sestre još uvijek raspravljale tko će prihvatiti odgovornost za lanac. Jer Myst to nije više bilo dopušteno, tako dugo dok je Wroth živ.

No, nitko nije htio tu stvar, ubijanje Wrotha činilo se kao bingo solucija. Regin je podigla mač i iznad sebe, čak su i utvare letjele van da bi se angažirale da zaštite Val Hall od uljeza kao što je Wroth, činilo se kako su usporile njihovo kruženje u blizini prozora. Sa dramatičnim dahom, Regin je razrezala sef kao kroz prah, iako su iskre frcale. Kad se razbistrilo, Myst se umorno sagnula napred pokupiti svoju muku. Namrštila se našavši malu, ukrašenu drvenu kutiju unutar sefa.

Sve su njene sestre čini se shvatile u isto vrijeme da je veličine kao one baršunaste kutije za nakit, jer je soba utihnula, onda su posegnule za njom kao za vjenčanim buketom. "Sjaj, ukutiji je sjaj!"- jedna od mlađih sestara je zacvilila.

Myst je bila najbliža i zgrabila ju je, pa čak i ako nije bila u stanju da bude kučka, pljesnula je svaku koja je posegnula zanjom. "Otvori ju onda"- Regin je zacvilila, bez daha. Myst je otvorila. Činilo se da ih je zasljepio sjaj. "O Velika Freyo,"- netko je udahnuo, "Dijamant. Ogroman. Svjetlucač."

Druga je rekla: "To nije kamen, to je nekretnina. Kad su vampiri počeli dolaziti sa nakitom? Ne. Stvarno."

Myst je sklopila prste oko toga što je trebalo biti savršeni četvero-karatni dijamant, tako da ga je mogla zapravo gledati kao stvarni prsten. Bio je ispisan njenim imenom. Od jednom osjećajući se iscrpljeno, ustala je, vukući noge u svoju sobu daleko od uzbuđenja, iako su joj zviždali zbog oduzimanja "My Precious."

Lanac je bio težak i hladan u njenoj drugoj ruci. Nix ju je slijedila. Bila je dobar slušatelj iako joj je lucidnost bila u nepravilnom porastu, bila je blagodat za razgovor. Myst je promatrala sestru kad je podigla prsten. "Nisi iznenađena zbog toga."- rekla je.

Nixine zjenice su bile proširene prije nego što ga je Myst uzela i s lancem spremila u svoju kutiju za nakit. "Znala si što je bilo u sefu?"

"Nisam sposobna za takva predviđanja,"- rekla je dok je izvukla dvije bočice laka za nokte i malo vate iz džepa.

Skočila je na krevet pripremila boje da si lakiraju nokte na nogama, tapšući krevet da Myst dođe sjesti.

Myst je nedostajao ovaj mali ritual, ali u ovom trenutku nije bila zainteresirana. Umjesto toga priđe prozoru i pita: "Nix zašto nisi došla po mene? Zнала si kako me naći."

"Bilo ti je suđeno da to vrijeme provedeš sa Wrothom." - rekla je Nix.

Wroth. Koji ju je smatrao toliko neadekvatnom da ju je imao potrebu mijenjati. Što je vidio da mu se gadilo toliko? Uništavala je mozak razmišljajući posljednja tri dana, ali nije našla ništa čega bi se uistinu sramila, i sigurno ništa zbog čega bi vampir gubio jebeni um.

"On je tamo upravo sada." Myst je zurila u maglovito dvorište. "Promatra kuću, čekajući priliku da me opet uzme. Ali ako ostanem iza utvara, ja sam samo suzdržana ovdje kao što sam bila i tamo."

"Bez slabosti zbog lanca, ti bi se mogla boriti s njim?" - Nix je pitala. "Čak razmišljam koliko bi moglo biti dobro za tebe da isprašiš nekoliko vampirskih guzica."

Nekoliko trenutaka kasnije, Regina naglo digne glavu. "Cara i ja idemo "pomaziti" neke goblino jesi li za?"

Myst se namrštila, "Ima razloga da ne bi trebala?" Ugrizla se za usnicu, zureći u strop kao da pokušava prizvati uspomene ma da je upravo suprotno. Myst je lagano kimnula. "Da mislim da bi mi moglo malo koristiti ići."

Regin se nasmiješila, onda poskoči preko galerije vičući: "Myst je ponovo online!" Spremna za borbu, trebajući to, brzo se odijevala dok je Nix bezbrižno polirala svoj mač. Myst nije sumnjala da je Wroth vani i promatra i da će ga osjećati svakog sata. Koliko dugo će slijediti svoju "izgubljenu" Nevjestu? Pitala se, ali znala je odgovor, osjećala je divlje emocije uskovitlane u njemu.

On bi je slijedio zauvijek. Nikolai se uvukao među sjene kad se Myst razdvojila od Regin i Care na prostranom groblju. Myst jednostavno skočila na vrh mauzoleja promatrajući teren ispod nje, gdje su se goblino grizli i sukobljavali se jedni protiv drugih ili ljenčarili u vlažnoj noći. Ona ga je učila o toj vrsti, upozoravajući ga kako su opasni. Goblinov ugriz i ogrebotina su zarazni, čak i za neke besmrtnike.

Bio je zapanjen, gledajući ju dok je stajala na rubu krova, nagnuta prema dolje kao vodoroga. Oči su se prelijevale srebrnom bojom i kandže ukopane u glinene pločice. Bila je očito željna ubiti, ali je čekala, proučavala ih. Bilo je to prvi put u danima da ju je vidio. Nije joj htio pokvariti lov, ali neće propustiti šansu da razgovara s njom sad kad je napokon izašla iz kuće.

Nakon što je Nikolai saznao za njen nestanak iz Blachmounta, on ju je slijedio do njene jezive kuće, ali ono što je pronašao bilo je strašnije. Sablasna, zavijajuća bića u odrpanim crvenim krpama kružile su imanjem poput tornada. Slegnuo je ramenima i trasirao se u njenu sobu, ali te sablasti su ga uhvatile. Imale su stisak kakav nije mogao ni zamisliti, i kad je napokon prizemljen, naučio je lekciju.

Okrenuo je ruku, zadovoljan da je konačno mogućnosti da se povuče u zaklon. Ta bića kružila su oko kuće kako bi je štitila, i to su radila bez prekida i bez iznimke, koliko je mogao zaključiti. Ali ta straža koja je štitila Myst od pretnji kao što je Ivo, štitila ju je također i od njega.

Myst je bila iza njih iz noći u noć, a sad ju je napokon našao izvan njihove zaštite, dok je bez sumnje čekala svoje sestre da se vrate kako bi mogle napasti. Ali zora će uskoro i on je potreban u... Odjednom ona skoči s krova, izvlačeći mač iz korica na leđima dok je slijetala u sred skupine goblina.

Bilo ih je bar pedesetak.

"Koji kurac radiš?" - zaurla on, trasirajući se uz njen bok, isukavši svoj mač.

"Ovo se ne događa", -rekla je sama sebi. "Ti nećeš uništiti moj osobni život i put moje karijere, Wroth."

"Ali u sredinu?!"

"Ja sam dovoljno bijesna da to učinim. Nemaš pojma..." - ona je udarila, sjekuci goblina od prepona do vrata "...koliko mi je potrebno ovo."

"Imam pojma." Savršenog. Osjećao je u sebi njen bijes i potrebu za borbom. Pa ipak, arogantno ju je obavijestio da se njegova žena nikada neće boriti.

"Bolje ti je da odeš, jer kad završim s njima, neću stati samo na tome." -rekla je.

"Zaslužujem tvoj bijes. Nanio sam ti nepravdu i želim se iskupiti." Nije bio optimističan prema šansi za to. Zbog njega nije mogla biti sve ono što ona je, i još da mu oprostí povrh toga.

"Misliš?" Kad je jedan goblin zamahnuo kandžom blizu njegovog vrata, odskočio je unatrag, a ona se izderala, "Nemoj dopustiti da te ogrebu!"

"Zabrinuta si za mene ženice?" - nije se usudio nadati se.

"Naravno da ne želim da te ogrebu"- pogledala ga je. "Vampiri su lakši za ubiti."

"Ako ti pomognem hoćeš li razgovarati sa mnom?"

"Ne treba mi tvoja pomoć." I nije ju trebala. Živahno ih je sjekla jednog za drugim sa zadivljujućom vještinom, njen mač je letio tako brzo da je bio je jedva vidljiv.

"Onda ćeš me morati saslušati ovdje"- zarežao je, zakopavaju će se uborbu sa njom.

"Imao sam pet godina muka. Prošao sam pakao želeći te i bojao sam se da ćeš me ostaviti prvom prilikom. Tada sam imao snove o tvojim uspomenama." Ovi goblini su ga iritirali, pogotovo kad bi se našli između njega i Myst dok je pokušavao uvjeriti ju nešto toliko bitno.

Počeo ih je brže ubijati. "U svakom od sna bila si zla... uh..zavodnica."

"Još uvijek sam, Wroth." Udarila je goblina u trbuh,izvlačeći svoj mač iz njegovih prsa.

"Ne, nisi."

"Patka!" Njen mač zazviždio je iznad njegove glave odrubivši glavu demonu iza njega.

"Da, pa koliko se sjećam, svakog zalaska sam te pitala otvojim snovima, ti si odbrusio da to nije moja briga."

Jednim potiskom mača prikloao je dvojicu. "Znam. Trebao sam te pitati, jer ti bolni prizori koje si radila bili su izvan konteksta." Kad je najveći goblin ovdje zaurloao i napao ga, Nikolai mu je zabio mač kroz lice, i odbacio ga.

Impresionirana je podigla obrve, a zatim se namrštila podsjećajući se.

"Myst, čak i tada još uvijek sam bio lud za tobom." To ju je napokon natjeralo da zastane. Otpuhnula je uvojak s očiju i baš kad se namjeravao trasirati iza nje, obuhvatila je mač s obje ruke i gurnula ga unatrag sa svoje strane ubivši goblina iza svojih leđa.

Sad je on podigao obrve, ali je nastavio, "Bio sam ljut kad sam vidio tvoj plan da me izigraš, ali sam napokon shvatio da si s punim pravom htjela svoju slobodu natrag. Sada znam tko si i što si. Vidio sam sve tvoje uspomene, napokon, i ne izvan konteksta." Dovraga, još goblina?

"Myst, možemo li ne raspravljati samo o tome? Maknuti se odavde? Zora se približava i sve što tražim je šansa da..."

"Dala sam ti šansu. Svojevoljno. A ti si ju odbacio. Planirao si mi isprati mozak." Jednom rukom razrezala je goblina.

"Nisam mogao živjeti sam sa sobom zbog toga. Bio sam u krivu u mnogočemu. Oduzeo sam ti tvoju slobodu kad ti je trebala, i povrijedio sam te baš kad si se odlučila za mene."

Nikad toliko nije požalio zbog ijednog svog postupka kao zbog toga. Mogao ju je osvojiti. Srce za srce. "Toliko sam te očajnički želio, da sam posezao za bilo čime da bi te zadržao iako to nisi zaslužila."

Pogledao je oko sebe. Bio je tako usredotočen na nju, da jedva primjećivao da su zbog pokolja koji su napravili, ostali počeli bježati. "Ako mi pružiš priliku, nadoknadit ću ti sve."

"Oh, dobit ćeš ju, Wroth." Dobacila mu je ubojiti pogled.

"Samo me pusti da svoj lanac umotam kao poklon za tebe."

Wrothove oči zatreperile su crnilom i spustio je glas. "Uništio bi tu prokletu stvar kad bi ju vidio."

Njegova reakcija ju je iznenadila. "Ti sigurno nikada nećeš doći ni na dohvat ruke blizu njega."

"Myst, ja osjećam tvoje osjećaje za mene, osjećam da se boriš protiv njih. Znam da ti je stalo do mene." Prošlo je nekoliko dugih trenutaka dok su gledali jedno drugom u oči. Bila je slaba, ne zaslužuje svoju obitelj, znala je to, pogotovo kad joj je srce preskakalo u pogledu na njega.

Ali odmahnula je glavom. "Ne mogu. Jednostavno je prekasno za to. Imam puno za izgubiti zbog toga. Neću povrijediti svoju obitelj prihvaćanjem tebe."

"Kristoff traži mir. On će se boriti protiv Horde s vama. Nebi bilo sukoba s njima. I ja bih ... se potrudio sa tvojim sestrama, Myst. Znam sada koliko su ti važne. Vjeruj mi, znam."

Tapšala se po bradi. "Sada vidiš zašto me je ideja da me prisiliš da ih zaboravim učinila mrzovoljnom? Ha? A što ako vidiš još nešto izvan konteksta? To bi se ponavljalo opet i opet."

"Ja ne bi pio iz tebe."- rekao je.

Zakolutila je očima. "Da, baš kao što ću ja pobijediti svoju ovisnost o X Box-u."

"Zadovoljan sam što osjećamo isto o toj opciji. Već sam se zakleo da nikada neću koristiti te podatke ni na štetiti Valkirama ni na bilo koji način. I dao bi sve da sam razgovarao s tobom i da ti možeš čitati moje misli također. Mi smo vjenčani. Trebali bi znati tajne jedno o drugom. Myst, mi smo sad obitelj."

Malo je oklijevala. Ona je osjećala isto tako. Obitelj. O čemu, dovraga, ona razmišlja? Pa htio joj je isprati mozak.

Čvrstim glasom je rekla, "Wroth žao mi je, ali ja ti nikada nebi mogla vjerovati..." njene riječi presječene su čeličnim stiskom masivnih ruku oko vrata koje su joj cijedile dah izgrla. Nije Goblin. Demon?- pomislila je uzrujano.

Preobraćeni demon? Wroth je podigao mač, divljeg ubojitog pogleda u očima, ali ruka mu se ukočila i on se zamrznuo. "Ne bih to učinio da sam na tvom mjestu."- rekao je Ivo dok je šetao ispred svoje horde vampira.

"On je hibrid. Otkinuti će joj glavu s vrata." Ivin crveni pogled treperio je nad njom.

"Myst, mislim da sam ti rekao da me čekaš u mojoj tamnici." Kimnuo je prema demonu i rekao "Nije to ona." Stisnuo je pogled prema Wrothu. "Dakle, ti si preobraćeni čovjek koji je oduzeo moj dvorac od mene. Granate? Pištolji? Ubit ću te samo zbog toga što srozavaš naš rat."

Prebacio je pogled s Wrotha na Myst, pa ga vratio, zlobno se smiješeći što je vidio da Wrothovo tijelo vibrira od napetosti. "Vjerujem da imam nešto što on zaista jako želi. Uzet ću njegov život u zamjenu."

Demon je držao njezin vrat u čvrstom stisku. Borila se protiv njega sve dok nije mogla disati, ali bio je nevjerovatno snažan. Preobraćeni demon, zaključila je da je mit istinit. Očigledno je Horda upravo podigla igru na novu razinu. Znala je da je bio planirao nešto... Wroth se mogao trasirati daleko ujednom otkucaju srca. Nisu ga mogli uhvatiti, osim ako sudržali nju. Wrothove oči su proučavale, vidjela je da procjenjuje situaciju.

"Ti prošeći na suncu, a ja ti se zavjetujem Učilištem da ću ju osloboditi. Loviti ću je ponovo, ali preživjeti će ovu zoru. Ako se umjesto toga trasiraš, odvesti ću ju u Helvitu i objedovati iz njenog tijela vječno."

"Bori se sa mnom kukavice!"- Wroth je zarežao, pocrnjelih očiju od bijesa i napetih mišića.

"Zašto bih to učinio?"- Ivo se pravio zbunjen . "Borio se za karte koje već držim u rukama?"

Wroth je bio toliko velik i moćan, a ipak mu je ta snaga sad bila beskorisna jer se oni nisu željeli boriti. Mogla je osjetiti kako se njegova frustracija uskovitlala u njegovom tijelu u valovima.

"Znaš da mi imamo moć sad. I znaš koji zavjet će me natjerati da ju pustim."

Vidjela je da Wroth proučava tu situaciju i vidjela je točantrenutak kad je utvrdio svoje mogućnosti i odlučio.

Mirnočaga je preplavila. "Njezin život ili tvoj?"- rekao je Ivo.

Odlučno je kimnuo. "U redu." Bez oklijevanja. "Učinit ću to."

"Uhvati i oslobodi?" Myst se rugala Ivi dok su se on i njegova banda s njom trasirali natrag u sjene spremni zasvitanje.

Pjev ptica je počinjao. "Ti mene zezaš?"-pitala je Wrotha.

"Jesi li spreman postati pepeo?" Sunčeva svjetlost dodirivala je vrhove drveća, spuštajući se mučno pedalj po pedalj. Stajao je tako sigurno i hrabro, kao da je bio ponosan da da svoj život za njen.

Jutarnji povjetarac otpuhivao mu je kosu s lica. Pogled mu je bio prikovan za njezin. Sunčeva svjetlost bila je blizu njega, gotovo dosežući mahovinu od velikih hrastova u podnožju mauzoleja. Sada je bila frustrirana kao nikad u životu.

"Wroth, nemoj biti glup."

U tihom, smirenom tonu rekao je "Volim te Myst."

Osjećaji su eruptirali u njenim grudima kao odgovor na njegove riječi. Da, nanio joj je nepravdu, i da, bio je vampir, ali... Svjetlost ga je udarila. Nije zatvorio oči zbog ekstremne svjetlosti koji bi povrijedila čak i njene oči.

Znala je da ju je želio gledati što duže. Ubrzo je intenzitet sunca je bio prevelik, i on je pao na koljena, a ruke su mu se grčile od boli. Još jednom je otvorio oči. Užaren,ogoljen...posljednji pogled. On će umrijeti. Uvijek umiru.Samo...nestanu.

"Ne!"- viknula je glasno poput praska koji bi oslobodio lavinu na planini. Besmrtnik kao on nije morao umrijeti. Mogao je ostati s njom. "Ne!" "Ne!"

"Nee!" "Milaya, ne bori se." promrmljao je - "Gotovo je."

Demon koji ju je držao zaudarao je na trulo meso.Kukavička banda vampira zlobno se smješkala na Wrothovo umiranje, dok je on toliko bolji od njih. Kako se usuđuju? Čekala je stoljećima na ljubav, na njega, a oni se ga usuđuju oduzeti od nje. Od Myst Žuđene. Vrisnula je dugo i glasno uz poznat krik svoje vrste. Onaj koji prethodi smrti.

Demon je opsovao i borio se da joj slomi vrat, ali su joj mišići ležali perfektno saglasno usklađeni da to spriječe.Wrot je vodio borbu, pokušavajući doći do nje, iako je bio spaljen. Borio se spasiti ju dok je umirao. On je bio njen.

Oslobodila je ruke i podigla ih. Munja je skočila i zgrabila njeno tijelo puneći ga snagom.

To se oni usuđuju... Dvojica koji su je držali odletjeli su od nje od udara groma koji je eksplodirao iz tijela. Njena ruka se spustila pokupiti nečiji odbačeni mač, baš kao što je on bačen na sunčevu svijetlost. Onda je zamahnula, sjekući i grebući ostale s rijetkim darom crpljenja snage izravno izmunje. Sjekla je kroz brojne, jedva ih izbjegavajući, jedva se trgnula kad joj je jedan slomilo ruku i kad joj je držać mača slomio jagodičnu kost. Ne gledaj na to oko, prebaci ga u drugu ruku. Sasjekla si je put do Ive, koji je jedini ostao.

"A ja sam mislio da si samo tek obična ljepotica" Lažno se naklonio i nestao trasirajući se.

Slomljene ruke i lica pretvorenog u kašu dojurila je do Wrotha. Uzaludno je pokušavala prekriti njegovo tijelo, vukući ga u sjenu, čak je i pregrizla svoje zapešće da mu dapiti. Bio je bez svijesti, tijelo mu se grčilo od boli, a koža mu je izgledala kao lava.

"Čini se da smo propustile zabavu", rekla je Regin dok su ona i Cara prilazile Myst. "Zašto si ubila sve te vampire Myst? Ne, stvarno. To su zapravo trebali biti goblini."

"Myst, što to radiš? Čule smo tvoj vrisak i mislile smo da je nešto važno."- rekla je Cara. Odmahnula je rukom na Wrothovo grčevito savijanje, očito ne shvaćajući zašto ga Myst mahnitom povlači jednom rukom, dok mu posječeni zglob druge gura u usta. "Biće umire. Ostavi ga."

Regin je dodala - "O, velika Freyo, Myst. On je vampir. Pusti neka se isprži."

Myst je kriknula i iskesila zube na sestre. Tada je vrisnula riječi nikad nije izgovorila u cijelom svom životu. "Pomozite mi."

-13. POGLAVLJE-

Nikolaja je probudila vlažnost na prsima. Njena svilenkasta kosa pala je preko njegove ruke. Kad je otvorio oči, shvatio je da je plakala nad njim. Nemoguće. "Myst?"- hrapavo je izgovorio.

Glava joj je pucala i dala mu je slabašni osmijeh koji je brzo nestao. Tada ga je ošamarila, snažnim, pucajući mudarcem. Zatim je skočila na njega, priljubila se, stišćući ga kad da nije dovoljno blizu njega, kao da se htjela uvući unjega.

"Da nisi nikad više napravio nešto tako glupo." Pljesnula ga je po prsima, na što se iznenadio da su zacijelila. Napinjao i stezao je mišiće. Bio je u zavojima, ali imao je sve udove. To je dobro. Sada još samo treba prekinuti svoju suprugu da ga udara.

"Ako se ne zaustaviš, milaya, imat ćemo razgovor." Tada ga je počela ljubiti i šaptati na uho dok su joj suze kapale na njegovo lice, svaka kao dar.

"Ti si bio bez svijesti pet noći. I ne bi se probudio i da pakao ustane."

"Gdje smo?"

"U Val Hall- u." On se ukoči.

"Ne, ti si nasigurnom." Nagnula se unatrag i podigla obrvu. "Misliš li da bih dopustila da moje sestre navale na tebe kao lešinari?"

Zadrhtao je od pomisli. "Jedva čekam da ih sve upoznam. Kako si pobjegla?"

"Ivo se trasirao, ali Cara i Regin su mu na tragu."

"Samo mi je drago što sam bio tamo da te spasim."- rekao je Nikolai ozbiljno, na što se nasmiješila.

"Jesi li ubila preobraćenog demona?"

"Da, ja i munja." Zatim se sjetio. Bila je pogođena gromom, kosa joj se nakosrtiješila, oči postale srebrne, najzadivljujuće oči koje je ikad vidio.

"Vidio sam kad si dobila udar." Glas mu se stišao. "Nasmijala si se."

"Dobar je osjećaj. Dobivanje izravanog udara je vrlo rijetko... "

Vani, nešto, neki muškarac, urlao je od bijesa. Nikolai se napeo želeći ju trasirati daleko, ali ona je odmahнула rukom na njegovu zabrinutost. "Oh, ne brini. Samo još jedan ludi dan u kući. Lykae je ščepao malu Emmaline i odveo natrag u Škotsku, misli da je njegova kraljica vukodlaka ili tako nešto."

"Kraljica vukodlaka?"

"Aha. Lucia je zarobila njegovog brata zbog razmjene, ali izgleda da on odbija surađivati. U svakom slučaju, da poznaješ Emu, vidio bi koliko je smiješna ta ideja. Ona se prestravi i vlastite sjene, a kamoli ričućeg Lykae jedinstvenog... apetita."

Nikolai će je pitati o tome kasnije. "Ona je mješanka, ona koja je djelomično vampir."

Kad su joj se obrve namrštile požurio je da ju uvjeriti, "Ja nikada neću reći Kristoffu o njoj, ali pretpostavljam da je Ivo u potrazi za njom."

"Znamo. Poslale smo ekipu koja će ju vratiti. Čim ju dovedu natrag, ona će biti na sigurnom. Utvare će isključiti bilo kakvu prijetnju. Jedna je letjela kraj prozora, zavijajući kao da potvrđuje izjavu. Podigao je obrve, a ona se samo nacerila. S rukama u zavojima, obujmio je njeno lice.

"Volim te Myst".

"Znam"- rekla je.

"Bi li mogla... bi li mogla i ti osjećati isto? Prije nego što išta odgovoriš, želim da znaš da sam mislio sve ono što sam rekao i koliko mi je žao što sam te silio da ostaneš sa mnom i što sam izgubio glavu. Ja ću zauvijek ostati osramoćen svojim postupcima."

"Wroth, željela sam ostati s tobom nakon.., oh..nakon jednog dana. Planirala sam te izigrati, ali sam shvatila da sam se zaljubila u tebe."

Nije siguran da je dobro shvatio. Da, bila je uzrujana zbog njegovih ozljeda, no to ne znači da ga voli. "Hoćeš reći da i ti mene voliš? "

Ugrizla se za usnu i kimnula. "Znaš, oduvijek sam imala neke simpatije prema tebi."

Kad se namrštio, rekla je, "Obožavala sam slušati priče o tebi dok si bio čovjek. Bila sam tužna kad sam čula da si umro. I tada sam te srela!" Pocrvenila je malo.

"Otkrila sam da si stvaran i živ, a ne samo plod moje mašte."

Bio je u nevjerici, čuti to od svoje prevrtljive prekrasne žene. "Tvoje riječi čine da moj ego malo poraste."

Napućila je usne. "Nekoliko stvari me uvjerilo da bi trebali biti zajedno: neuobičajeni dar izravnog udara groma, činjenica da si me oslobodio mojih okova, činjenica da je tvoje srce počelo kucati zbog mene, kao i činjenica da si tako nesebično želio dati svoj život za moj, ali imaj na umu da ću te ubiti ako ikad opet pokušaš takvo nešto."

"Uvijek, Myst. Napravio bi to bez problema." Kad se htjela pobuniti, on je pitao: "Što je s tvojom obitelji? Pokušati ću, ako i one žele."

"Zbog svih razloga koje sam upravo nabrojala, nekoliko mojih sestara su odlučile da će pokušati prevladati svoju odbojnost prema tebi."

Namrštio se. "Velikodušno od njih."

"Ipak, one ne žele imati nikakve veze s Kristoffom ili s bilo kime iz vašeg reda. Ti si iznimka, jer one osjećaju kao da su te poznavale kao čovjeka i zbog toga što se dogodilo između nas. Ali ako bi se, recimo, tvoj brat pojavio ovdje, one bi.. bilo bi...loše."

"Razumijem."

"Ako ćeš imati iskren pristup, vjerujem da će te na kraju s vremenom sve prihvatiti."

Htio je da sve bude jasno oko toga. "Prihvatiti će i da si moja supruga i mene kao tvog muža?" Želio je sve od nje.

Ne samo nekoliko desetljeća. Želio je da to bude zauvijek. I sve dok bude u darežljivom raspoloženju..

Kimnula je, osmijeh joj je titrao oko ružičastih usana. "Još uvijek imamo mnogo zbrke za riješiti, naše obitelji i naše frakcije, tko kontrolira daljinski upravljač, i logistiku gdje živjeti jer Blachmount treba detaljno urediti i puno gromobrana. Pretpostavljam da moram i tebe uzeti u vlasništvo s obzirom na to da sam uzela ovo"- podigla je ruku i pokazala vjenčani prsten.

On se naceri. "Svidjelo ti se, zar ne?"

"Nisam mogla skinuti pogled s njega", - rekla je s bezobraznim osmijehom.

Povukao ju je na sebe i stisnuo bliže, znajući da je žudjela za sigurnosti njegovog čvrstog zagrljaja, onoliko koliko je on za njenom mekoćom i povjerenjem. "Ne mogu to vjerovati. Čak i nakon svega?" Ako bi mu mogla dati još jednu šansu, Nikolai je mislio da nema toga što ne bi mogli učiniti zajedno.

"Da. No..." Ona pomiluje svojim kandžama niz njegovu ruku. "Morat ćeš provesti vječnost uz mene."

Podigao se iznad nje i obujmio dlanom stražnji dio vrata. Pogledom je prelazio preko njenog lica i zaustavio ga na očima svoje žene koja mu se nasmiješila. Osjećaj ljubavi prema njoj bio je toliko jak da ga je boljelo.

Prošaputao je hrapavo: "Milaya, to je gotova stvar."

- KRAJ -